

HA DALOLNI
TÁMAD
KEDVEM...

HA DALOLNI TÁMAD KEDVEM...

379

HUNGARIAN SONGS

CHANSONS HONGROISE

UNGARISCHE LIEDER

CANCIONES HUNGAROS

ENGLISH

The book contains 379 songs with notes and well-known text variations. Most of them are original folk songs in groups of love songs, plaintive songs, songs of soldiers and comical songs. There are Hungarian anthems and other popular Hungarian songs in it too. This pocket book is designed for people who enjoy singing together at parties or listening to songs at parties and at home.

FRANCAIS

Le livre contient 379 chansons hongroises avec leurs notes et des versions de texte généralement connues. La plupart des chansons et chante folklorique hongroise authentique sélectionnées groupes gais, affligés, amoureux, militaires et drôles. En outre il referme des hymnes hongrois des chansons célèbres hongroises et des doctores de chansons nouvelles populaires pour les amateurs de chanson. Ce livret de poche est rédigé pour les amis de trésor de belles mélodies chez eux, dans une compagnie ou lors d'une soirée.

DEUTSCH

Das Buch enthält 379 ungarische Lieder mit Noten und allbekanntesten Textvarianten. Die Mehrheit der Lieder sind authentische ungarische Volkslieder in Gruppen der Liebesliedern, lustigen Liedern, Trinkliedern, Soldatenliedern. Neben ihnen lassen sich auch die ungarische Hymne finden, so wie berühmteste volkstümliche Lieder. Dieses Taschenbuch wurde für die Leute zusammengestellt die zu Hause, oder in Gesellschaft gern singen und schöne Lieder zuhören.

ESPAÑOL

El libro contiene 379 canciones húngaras con su música y sus variaciones de letra. La mayoría son canciones populares originales, seleccionadas en grupos de triste-amorosas, alegres, militares y burlescas. Fuera de estas se encuentran en el libro los himnos húngaros, canciones húngaras nobles y para los aficionados a la canción varias docenas de canciones de estilo popular. El libro de bolsillo se ha preparado para los apasionados por el tesoro de canciones húngaras, a los que les gusta cantar o escuchar bellas canciones en casa, en compañías y en fiestas.

396 Ft

HA DALOLNI TÁMAD KEDVEM ...

Könyvünk közel 400 dalt tartalmaz a legkedveltebbek közül, kottával és közismert szövegváltozataival. A válogatott dalok között egyaránt található vidám, tréfás, mulatozó, szerelmes, kesergő és ünnepi hangulatú ének. A kötetben a népdalok mellett előfordul néhány közkedvelt műdal is. A könyv méretét úgy választottuk meg, hogy az zsebben, kis táskában is elférjen. A válogatást szeretettel ajánljuk a daloskedvű kirándulóknak, tábortűz körül ülőknek és mindenkinek, aki szeret énekelni.

RealEX KIADÓ Kft.

HA DALOLNI TÁMAD KEDVEM...

ÖSSZEÁLLÍTOTTA
KRÍZA KÁLMÁN

A könyv a **Lupis Brokerház Rt.** támogatásával készült

RealEX Kiadó Kft.
Budapest
1992

Lektorálta: Kríza Ildikó és Legeza László

Az előszót írta: Benkő Samu

Tervezte: Baumgartner Zoltán, Sali Ágnes és
Göttler Gáborné

Címlapfotó: Legeza László és Szacsvey Péter

Kiadta a **RealEX Kiadó Kft.**

ISBN 963 8130 01 6

© KRÍZA KÁLMÁN

Készítette a **Kaposvári Nyomda Kft.**
Felelős vezető: Mike Ferenc

*"Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék",*

zengnek-zsongnak bennem falusi harangok hívó szavaként az Ady-igék. Felidézük havas karácsonyesték kántálásait, diákevek tábornótűz körüli, csillagokvédte dalolásait, vidám szüretes énekszótól hangos hegyoldalait, és végtisztességre sereglett gyülekezetek zsoltárral vigasztalódó méltóságteljes gyászát.

Az emlékké oldódott hangfoszlányok erdélyi falvak és városok, havasok és folyópartok, templomok és muskátlis tornácok képét varázsolják elő a tovatűnt időből.

Hang és hallás osztásakor az Ég nem volt túlságosan bőkezű hozzám, éppen ezért szerfelett örvendtem valahányszor a sokaságban elvegyülve lehettem részese közös dalolásnak; magam legfeljebb magános éjszakai barangolásaim idején, a félelem elűzése okából nyitottam énekre a számat. Rekedtes hangomon a dal megbátorította lépteimet.

Szívesen telepednék ma is sok-sok apró őrtűz mellé, ahol a gyermekek és az unokák nemzedéke éppen e könyvecskében meglelhető énekeket dalolja.

Nem mondom, hogy valamennyi szöveg és dallam az én ízlésem szerint való, de a tolerancia földjén nőve fel, mélységesen tiszteltem a közrebocsátó ama döntését, hogy azokat az énekeket köti csokorba és nyújtja át ismert és ismeretlen barátainak, amelyekhez őt személyes emlékek, átélt élmények fűzik, s amelyeknek hallatán feltárulkozik előtte térnek és időnek a ma emberéhez szóló üzenete. A magyar művelődés sok jeles személyisége - köztük Arany János is - benső készletét érezte arra, hogy összeállítsa és átnyújtsa ismert, illetőleg kedvelt énekei gyűjteményét. Bizonyára valamennyien hittek a dalok megtartó erejében.

Most egy természetjáró és dalkedvelő mérnök ült asztalhoz, hogy összeírja dalait, amelyek közül a legkedvesebbeket először korán elvesztett édesanyjától hallotta, akit az első világháború után támadt történelmi forgószél sodort a madárlakta marosszéki "kerekerdő" széléről a pannon tájakra, s aki családjában és az iskolában, ahol tanított, népdallal és zsoltárral nevelte a szépség megbecsülésére a gyermekeket.

Áldassék az emléke az énekre tanító édesanyáknak!

Kolozsvár, 1992. március 21.

Benkő Samu

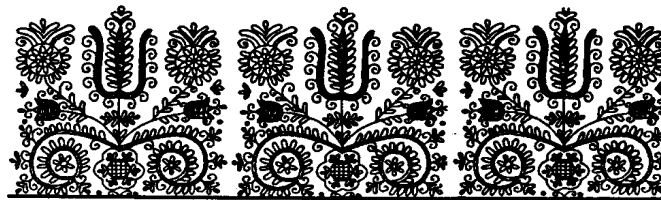

1. A SZÁRSZÓI HÍRES UTCA

A szár - szó - i hí - res ut - ca,
Cim - ba - lom - mal van ki - rak - va.
Ha majd egy - szer vé - gig - me - gyek raj - ta,
Nó - tát ver a ci - póm sar - ka.

The musical score consists of four staves of music in G major, 2/4 time. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody. The third staff begins with a repeat sign (double bar line with two dots) and continues the melody. The fourth staff ends with a double bar line and repeat dots.

Erre gyere, ne menj arra,
Jobb út van itt, mint amarra.
Erre gyere, szívem Mariskája,
Adj egy csókot utoljára.

2. MEGY A GŐZÖS, MEGY A GŐZÖS KANIZSÁRA

Megy a gő-zös, megy a gő-zös Ka-ni-zsá - ra.

Ka-ni-zsa - i ál - lo-másról Ka-posvár - ra.

E-löl ül a ma-si-nisz - ta,

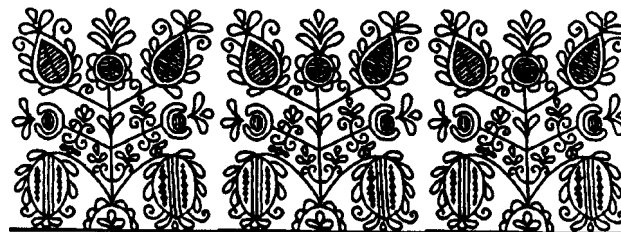
Ki a gő-zöst, ki a gő-zöst i - ga - zít - ja.

Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára,
Kanizsai állomásról Boszniába.
Én vagyok a vezetője,
Szőke kislány, barna kislány szeretője.

Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára,
Kanizsai állomásról Boszniába.
Benne ül a bírő lánya,
Ihaj, tyuhaj, százfodros a tunikája.

*

Volt szeretőm, volt szeretőm tizenhárom,
Tíz elhagyott, tíz elhagyott maradt három.
Kettő megcsalt, maradt még egy,
Azt az egyet, azt az egyet én csalom meg.

3. MEGHALT A BÉRES

Meg - halt a bé - res, o - da a bé - res,
Nincs, ki mond - ja az ö - kör - nek: Haj, hely - re Rendes!

Meghalt a gulyás,
Oda a gulyás;
Nincs, ki mondja a tehénnek:
Hajrá, te Villás.

Meghalt a kanász,
Oda a kanász,
Nincs, ki mondja a bojtárnak:
Vágd le a siskát!

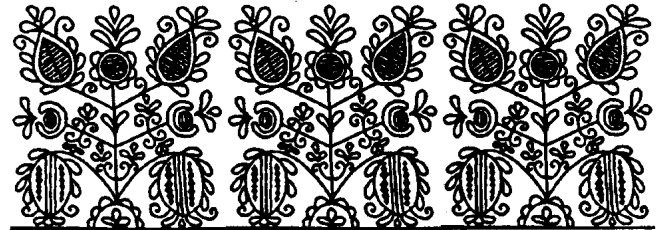
Meghalt a juhász,
Oda a juhász:
Nincs, ki mondja a Puminak:
Tereld a falkát!

4. ESIK ESŐ, DE NEM ÁZOK

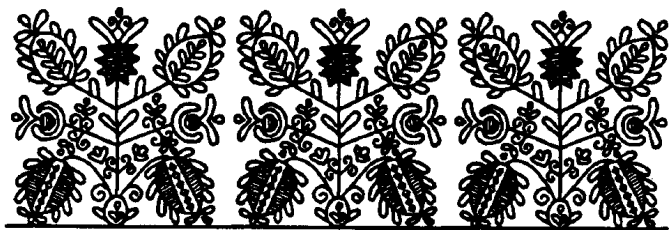
E - sik e - ső, de nem á - zok,
Cse - res - nye - fa a - lá ál - lok.
Az a - latt is a - zért ál - lok,
Ar - ra jár - nak el a lá - nyok.

Beállt Pista katonának,
Ott se volt jó a butának,
Mer nem tudott szalutálni,
Csak a lányok után jární.

5. HAJ, HAJ, HAJ, LETÖRÖTT A GALLY

Haj, haj, haj, le - tö - rött a gally,
Haj, haj, haj, le - tö - rött az ág;
Föl-men-tem a fá - ra az al - má - ért.
Nem ad-nám az any - ját a lá - nyá - ért.

6. A JUHÁSZNAK JÓL VAN DOLGA

A ju - hász - nak jól van dol - ga,
E - gyik domb - ról a má - sik - ra
Te-rel - ge - ti nyá - ját, fúj - ja fu - ru - lyá - ját,
Bú nél - kül é - li vi - lá - gát.

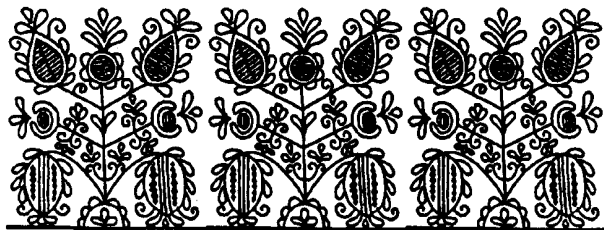
Ha megunja furulyáját,
Előveszi bőrdudáját.
Belefújja búját a birka bőrébe,
Szélnek ereszti belőle.

Tej, túró az eledele,
Szár az kenyér van mellette,
Vizet iszik rája, rágyújt pipájára,
Mégis piros az orcája.

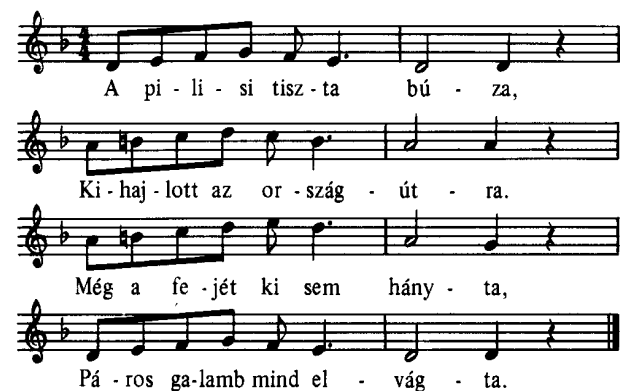
7. MEGISMERNI A KANÁSZT

Meg-is-mer-ni a ka-nászt cif-ra já-rá-sá-ról,
Ú-zött-fű-zött bocsko-rá-ról, ta-risz-nya-szí-já-ról.
Hüccs ki, disz-nó, a be-rek-ből! Csak a fű-le lát-szik,
Ka-nász-boj-tár bo-kor a-latt menyecské-vel ját-szik.

8. A PILISI TISZTA BÚZA

A pi-li-si tisz-ta bú-za,
Ki-haj-lott az or-szág-út-ra.
Még a fe-jét ki sem hány-ta,
Pá-ros ga-lamb mind el-vág-ta.

Ha én aztat befoghatnám,
Tiszta búzával tartanám.
Tiszta búzával tartanám,
Gyöngyharmattal itatgatnám.

Erdő, erdő, de kerek vagy,
Kis angyalom, de messze vagy.
Ha az erdőt kivághatnám,
Kis angyalom megláthatnám.

9. FALU VÉGIN VAN EGY HÁZ

Abba lakik egy asszony,
Abba lakik új idrom-fidrom,
Gálica szikszom egy asszony.

Van annak egy szép lánya,
Van annak egy új idrom-fidrom,
Gálica szikszom szép lánya.

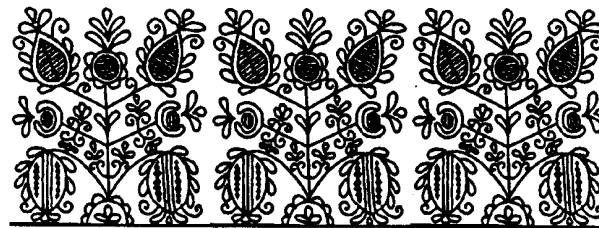
Julcsa annak a neve,
Julcsa annak új idrom-fidrom,
Gálica szikszom a neve.

Sütött Julcsa pogácsát,
Sütött Julcsa új idrom-fidrom,
Gálica szikszom pogácsát.

A Pistának od'adta.
A Pistának új idrom-fidrom,
Gálica szikszom od'adta.

A Pista azt megette,
A Pista azt új idrom-fidrom,
Gálica szikszom megette.

A hideg is kilelte,
A hideg is új idrom-fidrom,
Gálica szikszom kilelte.

10. A HORGOSI CSÁRDA

A hor-go-si csár - da ki van fest -ve,
O - da jár a cim-bal-mos a cim-bal-má-val cim-bal-mozni
min-den es - te,
Kocs-má-ros-né azt hi-szi, hogy a lá-nyát el - ve - szi
egy va - la - ki.

Gyere ki az écsi tarka rétre!
Ott dudál az öreg dudás, dudájával dudánótát minden este.
Dudaszóra vígan jár, botostáncot a bojtár,
A kis bojtár.

11. LENN A DÉLIBÁBOS HORTOBÁGYON

Lenn a dé - li - bá - bos Hor-to - bá - gyon,
Meg - a-kadt a sze - mem egy kis-lá - nyon.
Hullámzott a gön-dör ha-ja a sö-tét - be',
Mi-kor be - le - néz - tem a sze - mé - be.

El is mentem hozzá, meg is kértem:
Legyen az én drága feleségem.
Boldogságom, tudom, nála megtalálom,
Lenn a délibábos Hortobágyon.

12. BÉRESLEGÉNY, JÓL MEGRAKD A SZEKERED

Bé-res-le - gény, jól meg-rakd a sze-ke-ret,
Sar-jú-tüs - ke bö-kö-di a te-nye-red!
Men-nél job - ban bö-kö - di a te-nye-red,
An-nál job - ban rakd meg a sze - ke - re - det.

Béreslegény mezítláb ment szántani,
A csizmáját otthon hagyta vasalni.
Kilenc kovács nem merte elvállalni,
Mert nem tudott rózsás patkót csinálni.

Jaj, de nehéz a szerelmet viselni,
Tövis közül kék ibolyát kiszedni,
Mert a tüske bőködi a kezemet,
A szerelem szorítja a szívemet.

13. SŰRŰ CSILLAG RITKÁN RAGYOG AZ ÉGEN

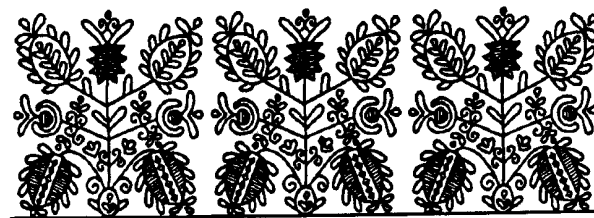
Sű - rű csil-lag rit-kán ra-gyog az é - gen,
Az én ba-bám szé - nát ka-szál a ré - ten.
O-lyan szé - pen pen - ge - ti a ka-szá - ját,
O - da vár - ja kö - kény - sze - mű ba - bá - ját.

Kis Gyomába' nincs több legény, mint három,
Az is elment szénát vágni a nyáron,
Lagos csizma, csipkés kötő előtte,
Nem illik a kaszanyél a kezébe.

Ha legény vagy, gyere velem kaszálni,
Megtanítlak sűrű rendeket vágni.
Vágok olyan sűrű rendet a réten,
Kilenc kislány se gyűjti fel a héten.

*

Nem vagyok én úri családból való,
Nem kell nekem selyem paplan-takaró,
Leterítem a subámat a földre,
Oda várom a babámat estére.

14. MÁR MINÁLUNK BABÁM

Már mi-nálunk babám, már mi-nálunk ba-bám, az jött a szo - kás - ba,

Nem szedik a meggyet, nem szedik a meggyet fe - de - les ko - sár - ba,

Fel-megy a legény a fá - ra, meggy-fá te - te - jé - be,

Le-ráz-za a meggyet, te meg ba-bám szedjed a ró - zsás kö - té - nyed - be.

Már minálunk babám, már minálunk babám, az jött a szokásba,
Nem mulat a baka, nem mulat a baka alacsony csárdába.
Alacsony a csárda mestergereudája,
Lehajlik a babám, lehajlik a babám rózsás bokrétája.

15. KÉK A KÖKÉNY RECECE

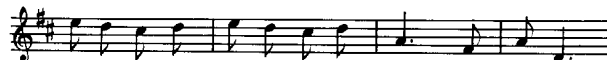
Kék a kö-kény re - ce - ce, ha meg - é - rik fe - ke - te,

Én u - tá - nam bar - na kis - lány ne gye - re.

Én is an - nak a ba - bá - ja va - gyok,

A - ki né - kem e - gész hé - ten kosz - tot a - dott.

Kék a kö-kény re - ce - ce, ha meg - é - rik fe - ke - te,

Én u - tá - nam bar - na kis - lány ne gye - re.

Azt kérdi a kapitány, ki babája ez a lány,
Ki babája ez a csinos barna lány.
Azt kérdi a kapitány, ki babája ez a lány,
Ki babája ez a csinos barna lány.
Én is annak a babája vagyok,
Aki nékem egész héten kosztot adott.
Kék a kökény recece, ha megérik fekete.
Én utánam, barna legény ne gyere!

16. ZÖLDRE VAN A, ZÖLDRE VAN A RÁCSOS KAPU FESTVE

Zöld - re van a, zöld - re van a rá - csos ka - pu fest - ve,
O - da já - rok min - den szom - bat es - te.
Nem győz - te - lek, kis an - gya - lom, vár - ni,
Be kel - lett a, be kel - lett a rá - csos ka - put zár - ni.

*

Bíró, bíró, bíró, bíró, hej te huncut bíró,
Vájj ki a szemedet a holló!
Nem vétettem semmit a csalfának,
Besorozott, besorozott mégis katonának.

*

Bakony felől, Bakony felől jön egy üveghintó,
Benne ül a huncut szolgabíró.
Szolgabíró csak adja az urat,
De a szegény szolgalegény kaparja az utat.

17. SZÉLES A BALATON

Szé - les a Ba - la - ton, a - zért in - ga - do - zik,
Sze - rel - mes a le - gény, a - zért há - za - so - dik.
Sze - rel - mes nem volna, nem is há - za - sod - na,
E - gyik fa - lu - ból a má - sik - ba nem jár - na.

Kinek van, kinek van karikagyűrűje,
Annak a lánynak van igaz szeretője,
Nékem van egy szőke, cseréljük el érte,
Amivel többet ér, csókot adok érte.

18. GERENCSÉRI UTCA

Ge-ren - csé - ri ut - ca,
Vé - gig pi - ros ró - zsa.
Szállj le ko-csis az ü - lés - ről,
Sza-kajts e - gyet ró - la.

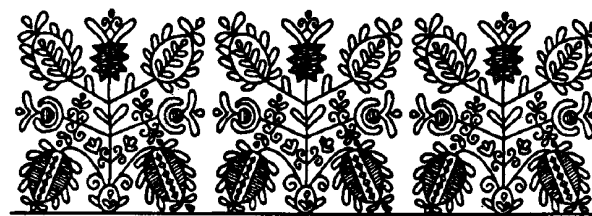
The image shows a musical score for the song 'Gerencséri Utca'. It consists of four staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 4/4 time signature. The melody is written in a simple, folk-like style. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The second staff continues the melody, and the third staff includes a repeat sign (double bar line with two dots) before the final line of music. The fourth staff concludes the piece with a double bar line and repeat dots.

Le is szakajtottam,
El is hervasztottam,
Gerencséri leányokból
Egyet választottam.

19. RITKA BÚZA, RITKA ÁRPA

Rit - ka bú - za, rit - ka ár - pa, rit - ka rozs,
Rit - ka kis - lány, a - ki ta - ka - ros,
Lám az e - nyém, lám az e - nyém ta - ka - ros,
Ki - csi - ke, a - la - csony, nem ma - gos.
Hej, te kis - lány, kis - lány, kis - lány,
Csó - ko - lom a kis szá - dat,
Ha egy kicsit nagyobb volnál, ha egy kicsit nagyobb volnál,
Mind - járt meg - csó - kol - ná - lak.

Arcom, szemem, ajkam oly szép, de pajkos,
Kezem, lábam pici, takaros,
A növésem, a növésem sudáros,
Nem kicsi, nem kicsi, (de) nagyon magos.
Hát még aztán, aztán, aztán,
A gömbölyű két karom
Szeretetre csalogat, ha szeretetre csalogat, ha
Ölelésre kitárom.

20. RÓZSA, RÓZSA, BAZSARÓZSA LEVELE

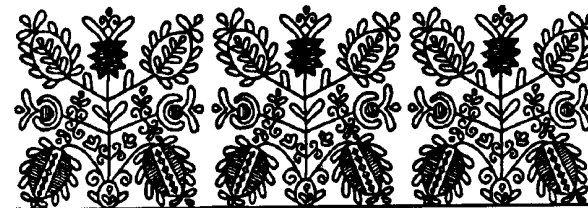
Ró-zsa, ró - zsa, ba - zsa - ró - zsa le - ve - le.
Csak egy le - gényt ne - vel - tek a ked - vem - re,
Azt is a - zért ne - vel - ték a ked - vem - re,
Kék a sze - me, gön - dör ha - ja fe - ke - te.

Alig várom, hogy a nap lenyugodjon,
Hogy az égen páros csillag ragyogjon.
Ragyogj, csillag, páros csillag sokáig,
Kisérd el a galambom kapujáig!

Csillag, csillag, páros csillag az égen,
Nem láttad-e a rózsámat a héten?
Láttam biz én a rozsmaringerdőben,
Sárga tearózsá nyflott ki a kezében.

21. PISTA BÁCSI, JANCSI BÁCSI

Pis - ta bá - csi, Jan - csi bá - csi,
Csak a lá - dám hoz - za kend ki!
Száz fo - rin - tos ban - gó ben - ne,
Ki né - vő - gye kend be - lű - le!

22. SÁRGA A LIBA BEGYE

Sár - ga a li - ba be - gye,
Nin - csen a - ki meg - e - gye.
Refr.
Hej, ha tun - na, ten - ne ró - la,
Hej, ha tun - na, ten - ne ró - la.

Kék a kökény, recece
Ha megérik, fekete.
Hej, ha tunna, tenne róla,
Hej, ha tunna, tenne róla.

Három bokor saláta,
Vén lány, aki kapá'ta.
Hej, ha tunna, tenne róla,
Hej, ha tunna, tenne róla.

Sári néne papucsá
Kinnmaradt a kapuba.
Hej, ha tunna, tenne róla,
Hej, ha tunna, tenne róla.

23. EZ A KERÉK ÉG HA BEBORUL, KIDERÜL

Ez a ke-rek ég ha be-bo-rul, ki-de-rül,
Ha-rag - szik a kis-an-gya-lom, ki-ke - rül.
Ke-rül-hetsz már, bar-na le-gény, ö - rök - re,
Sok szép sza-va-id mind el - van-nak fe-lejt - ve!

Ez a kerek ég, ha beborul, kiderül,
Házunk előtt vagy egy kis pad, rá ne ülj!
Ha ráülsz is, jól vigyázz, hogy le ne ess,
Voltál szeretőm, de már nékem nem kellesz.

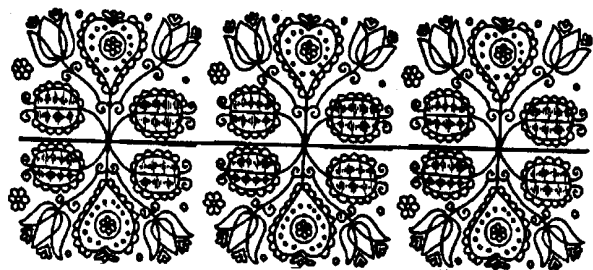
*

Akinek nincsen vágott fája, vágasson,
Kinek nincsen szeretője, válasszon!
Nékem nincsen vágott fám, majd vágatok,
Szeretőm sincsen, még ma este választok.

Ezt a barna lányt még akkor megszerettem,
Mikor vele legelőször beszéltem.
Megszerettem gyönyörű szép szaváért,
Homlokára rágóndörödött hajáért.

24. RÉTEN, RÉTEN, SEJ, A GYULAI RÉTEN

Ré - ten, ré - ten, sej, a gyu-la - i ré - ten,
El - vesz-tet-tem a zseb - be va-ló ké - sem,
Ké - sem u - tán a ka-ri - ka-gyű - rű - met,
Azt saj - ná - lom, nem a ré - gi sze-re - tő - met.

25. MÉG AZT MONDJÁK NEM ILLIK

Még azt mondják nem il - lik a tánc a ma - gyar - nak!
Nem, ha né - ki ci - pel - lőt, bő nadrá - got varr - nak.
De sar - kan - tyús csiz - má - nak, kő - csag tol - las fő - nek,
Il - lik gyöngyös pártá - nak, magyar fő - kö - tő - nek.

Az én ingem lengyelgyolcs csakhogy rojtja nincsen,
Az én csizmán karmazsin, csakhogy talpa nincsen.
Azért varrták a csizmát, hogy táncoljunk benne,
Ha rongyos is, foltos is, illik a tánc benne.

26. SZERETNÉK SZÁNTANI

Sze - ret - nék szán - ta - ni,
Hat ök - röt haj - ta - ni,
Ha a ró - zám jön - ne,
Az e - két tar - ta - ni.

Az ekét tartani,
Magát fitogtatni,
Két piros orcáját
Vélem csókoltatni.

Szántottam, szántottam,
Hat ökröt hajtottam,
Minden barázdában
Egy-egy csókot kaptam.

27. TÚLSÓ SORON ESİK AZ ESŐ

Túl - só so - ron e - sik az e - ső,
Ne menj ar - ra ró - zám, el - e - ső!
Be - szá - ro - zód sár - ga ci - pel - lőd,
Meg - ver ér - te ré - gi sze - re - tőd!

Túlsó soron nyílik a rózsá,
Jaj, de nagyon érzik a szaga!
Mennél jobban rázzák az ágát,
Annál jobban érzik a szagát.

28. SERKENJ FEL, KEGYES NÉP

Ser-kenj fel, kegyes nép, mo-so-lyog az haj-nal,
A-rany-szál tol-lak-kal, rep-des mint egy an-gyal.

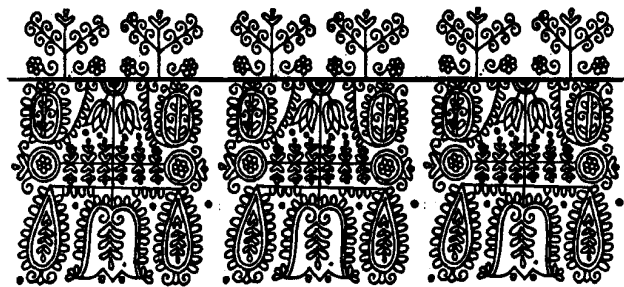
Ingó-bingó zöld fűszál szépen felöltözik,
Liliom, rózsával meg is törülközik.

Amennyi fűszál van a tarka mezőben,
Annyi áldás szálljon Erzsébet fejére.

Amennyi vízcsepp van a tenger medrében,
Annyi áldás szálljon Erzsébet fejére.

29. KIS KECE LÁNYOM

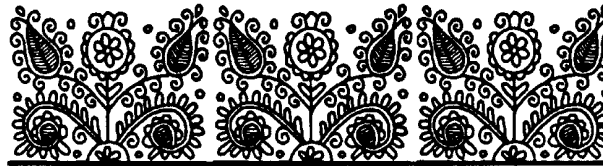
Kis ke-ce lá-nyom fe - hér-be' va - gyon,
Fe - hér a ró - zsa, ke - zé - be' va - gyon.
Mon-dom, mondom, for-dulj i - de, mát-kám asz-szony,
Mondom, mondom, for-dulj i - de, mát-kám asz-szony!

30. EZT A KISLÁNYT IGAZÁN, CSAKUGYAN

Ezt a kis - lányt i - ga - zán, csak - u - gyan,
Nem az any - ja ne - vel - te,
Zöld - er - dő - ben i - ga - zán, csak - u - gyan,
a vad - ga - lamb köl - töt - te.
Kék a sze - me, szemöl - dő - ke tisz - ta fe - ke - te,
É - des - any - ja i - ga - zán, csak - u - gyan,
De ked - vem - re ne - vel - te.

31. MÁR ÉN TÖBBET A FŐUTCÁN

Már én töb - bet a fő - ut - cán,
Vé - gig - men - ni nem me - rek,
Mert azt mond - ják, mert azt mond - ják,
Hogy sze - re - tőt ke - re - sek.
Nem kell né - kem, van már né - kem,
Kö - kény - sze - mű kis bar - na,
Jobb vál - lá - ról a bal vál - lá - ra,
Gön - dö - rö - dik a ha - ja.

De szeretnék, de szeretnék a császárral beszélni,
De még jobban, de még jobban szobájába bemenni.
Megmondanám, megmondanám a császárnak magának,
Lányokat is, lányokat is sorozzon be huszárnak.

32. SÁRGA CSIKÓ, CSENGŐ RAJTA

Sár-ga csi - kó, csen-gő raj - ta, va-jon ho - vá megyünk raj-ta?

Refr. |1.2.3.4.5.6. |7.

Hu-zse-dá - ri, hu-zse-dom, hu-zse-dom.

Majd elmegyünk valahova,
Kovács Róza udvarára.
Huzsedári, huzsedom.

Betekintünk az ablakon,
Ki kártyázik az asztalon. Refr.

Juhász Jani karosszékbén,
Cigánykártya a kezében. Refr.

Kovács Róza fésülködik,
A tükörben biggyeszkedik. Refr.

Ugye Jani, szép is vagyok,
Éppen hozzád való vagyok? Refr.

Szép is vagy te, jó is vagy te,
Csak egy kicsit csalfa vagy te. Refr.

33. SZÉLES A DUNA

Szé-les a Du - na, ma-gos a part - ja,

Nincs o-lyan le - gény, ki át - u - gor - ja.

Fer - kó át - ug - rot - ta, csiz - mát sem sá - roz - ta.

Ez ám a le - gény!

Leteszi szűrét a lova mellé,
Lehajtja fejét rózsája mellé,
Panni jár utána, kendőt hord utána;
Az ám a leány!

*

Pici a csizmám, magos a sarka,
Julcsa udvarát végigkopogja.
Kopogjon a csizmám, hallja meg a babám,
Jöjjön ki hozzám!

34. KEREK A KÁPOSZTA, CSIPKÉS A LEVELE

Ke-rek a ká-posz-ta, csip-kés a le - ve - le,

A - ki - nek nincs pár - ja, jőj-jön tánc-ba vé - lem.

Per - ge - tem pá - ro - mat, mint a ke - rek or - sőt,

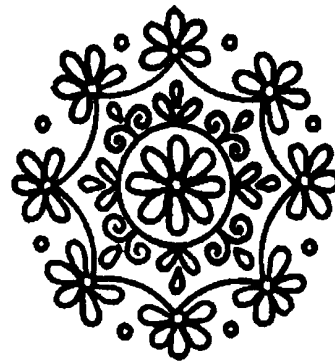
Reg - ge - lig, há - ro - mig jár - juk a ro - po - góst.

35. BEFOGOM A LOVAM

Be-fo-gom a lo-vam, be-fo-gom a lo-vam
zöld-re fes-tett kis ko-csim-ba.
El-vi-szem a bú-zám, el-vi-szem a bú-zám
bu-da-pes-ti gőz-ma-lom-ba.
Meg-ké-rem a lisz-tes-mol-nárt,
ő-röl-je meg a bú-zá-mat,
Úgy-is más ö-le-li, úgy-is más ö-le-li
az én ked-ves ga-lam-bo-mat.

Csingilingi csárda, csingilingi csárda fehérre van bemeszelve.
Odajár a legény, odajár a legény mulatozni minden este.
Minden lánynak van babája, vele mulat a csárdába,
Sej, csak az enyém, az a barna legény hervad el a kaszárnyába.

36. ERDŐ MELLETT NEM JÓ LAKNI

Er - dő mel - lett nem jó lak - ni,
Mert sok fát kell ha - so - gat - ni.
Ti - zen-há - rom ö - let meg egy fe - let,
Ö - lel - jen meg en - gem, a - ki sze - ret.

Jó étel a rák meg a hal,
Bolond, ki bújában meghal.
Harcsa, csuka, kárász, ponty, kecsge,
Aki búsul, annak nincsen esze.

Ha nincs néki, majd lesz néki,
Jó az Isten, majd ad néki.
Kinek szeretője nincsen, nincsen,
Annak egy csepp esze sincsen, sincsen.

37. ÉG A KUNYHÓ, ROPOG A NÁD

Ég a kuny - hó, ro - pog a nád,
Szo - rítsd hoz - zád ezt a bar - nát;
Míg a bar - nát szo - rí - tot - tam,
A szo - két el - sza - laj - tot - tam.

Ég a kunyhó, ropog a nád,
De szeretem én a barnát.
Míg a szőke lányt szerettem,
A barnát csak megvettem.

Most úgy vágyok a szőkére,
Mint a szőlőszemecskére,
De még inkább a barnára,
Mint a borfűzű almára.

Ég a kunyhó, ropog a hó,
A mi lányunk nem eladó;
Nem eladó a németnek,
Csak egy szép magyar legénynek.

38. FEHÉR AZ AKÁCFA

Fe-hér az a-kác- fa, fe-hér az a-kác-fa vi-rág-ja,
Nem kell né-kem sen-ki-nek a megunt ba-bá- ja.
Nem kell né-kem sen-ki-nek a megunt ba-bá- ja,
Akármilyen szép is, száz a -ra-nyat ér is, hi- á - ba!

Szálldogál a fecske, de visszatér este fészkére,
Én is este hajlok a babám ölébe.
Én is este hajlok a babám ölébe,
Megkérdzem tőle, szeret-e vagy elhagy örökre.

Kiárad a Tisza, kiáradt a Duna medréből,
Valamennyi szép kislány volt, elvitte.
Fogja ki hát minden lány a magáét,
Ne ölelje senki, ne csókolja senki a másét.

39. SÁRGÁT VIRÁGZIK A REPCE

Sár - gát vi-rág- zik a rep - ce,
Raj - tam van a vi-lág nyelv - ve.
Szá - rad-jon el a rep - ce le - ve - le,
Hej, csak ne le-gyen raj - tam a vi-lág nyelv - ve.

Ősszel érik meg a szilva,
Ne járj én utánam sírva.
Mert én olyan büszke legény vagyok,
Sej, csak a cifra szűrbe való vagyok.

Túlsó sorban van a házunk,
Sárga rózsá virít nálunk.
Ha piros kell, piros is adhatok,
Sej, ha betyár kell, magam is az vagyok.

40. A VARGÁÉK ABLAKA

A Var - gá - ék ab - la - ka
Ró - zsá - ból van ki - rak - va, ki - rak - va,
Ki - rak - va, ki - rak - va, de ki - rak - va.

Azért van az kirakva,
Garzó Péter jár ide, jár oda,
Jár ide, jár oda, de jár oda.

Hej, galambom, gyere ki,
Vár már Péter ideki, ideki,
Ideki, ideki, de ideki.

Tudnám én azt, ha várna,
Mert a szívem dibegne, dobogna,
Dibegne, dobogna, de dobogna.

41. KOCSI SZEKÉR

Ko - csi sze - kér, ko - csi szán,
Még a té - len, li - bi - li - bi, lim - lom,
lom - za - ti bom - bom, le - szek lány.

Jövő télen, ha élek,
Férjhez megyek, libilibi, lim-lom,
lomzati bom-bom, ha élek.

Ha nem vesznek, maradok,
Otthon is el-, libilibi, lim-lom,
lomzati bom-bom, lakhatok.

42. ÉRIK A ROPOGÓS CSERESZNYE

É - rik a ro - po - gós cse - resz - nye,
Vi - szek a ba - bám - nak be - lő - le,
Vi - szek a ba - bám - nak, tyu - haj be - lő - le,
Ha be - teg, gyó - gyul - jon meg tő - le.

Lyukas a kalapom teteje,
Kilátszik a hajam belőle.
De én azt szégyellem legény létemre,
Lyukas a kalapom teteje.

Lyukas az istálló m teteje,
Kilopták a lovam belőle.
Kilopták a lovam, a sárga csikót,
Nem az a szerető m, aki vót.

43. ÚGY TETSZIK, HOGY JÓ HELYEN VAGYUNK ITT

Úgy tet - szik, hogy jó he - lyen va - gyunk itt,
Úgy tet - szik, hogy más - kor is vol - tunk itt.
Mu - las - sunk hát egy vagy két ó - rá - ig,
Vég - bú - csún - kat míg ki nem ad - ják itt.

Végbúcsúnknak hamar vége léssen,
Szegény legény akárhová mégyen.
Akármerre fordítsa kalapját,
Szegény legény így éli világát!

44. VÉKONY DESZKA KERÍTÉS

Vé - kony desz - ka ke - rí - tés,
Át - lát - szik az ö - le - lés.
Ö - lelj, ró - zám, ked - ved - re,
Nem hány - ják a sze - med - re!

Ha azt tudnád, amit én,
Ki galambja vagyok én?
Nem vagyok én egyébé,
Csak a kedves rózsámé.

Az én rózsám karjai
Nem akarnak hajlani.
Meg kell annak hajlani,
Ha meg akar ölelni.

Édös gunyhóm eleje,
Ki söpör meg jövőre?
Nem bánom én, akárki,
Elmék, ha kér valaki.

45. EZ A KISLÁNY GYÖNGYÖT FÚZ

Ez a kis - lány gyön - gyöt fűz,
Ég a sze - me, mint a tűz.
Ha az e - nyém úgy ég - ne,
Csu - haj - ja, bar - na le - gény sze - ret - ne!

Nincs édesebb, mint a méz,
Ki mit szeret, arra néz.
Lám, én szőkét szeretek,
Csuhajja, ha rénézek, nevetek.

*

Esik eső, fúj a szél,
Hull a fáról a levél.
Káromkodik a bojtár,
Csuhajja, hogy a nyája széjjel jár.

Ne káromkodj, bojtárom,
Keresd meg a határon,
El ne vesszen csak egy is,
Csuhajja, számos a legkisebb is!

46. BORSÓT VITTEM A MALOMBA

Bor - sőt vit - tem a ma - lom - ba,
Azt gon - dol - tam, tisz - ta bú - za.
Dújj el, dújj el, dújj,
Duny - hám a - lá jól el - bújj.

Felőntöttem a garatra,
Azt gondoltam, tiszta búza.
Dújj el, dújj el, dújj,
Dunyhám alá jól elbújj.

Meg is mondtam a molnárnak,
Hogy el ne csacsogja másnak.
Dújj el, dújj el, dújj,
Dunyhám alá jól elbújj.

De a molnár azt fogadta,
Az anyjának elcsacsogta.
Dújj el, dújj el, dújj,
Dunyhám alá jól elbújj.

47. NEM KAPÁLOK, NEM KASZÁLOK

Nem ka - pá - lok, nem ka - szá - lok,
Fa - ze - kas i - nas - nak ál - lok.
Ap - ró csup - ro - kat csi - ná - lok,
Ab -ból ká - véz - nak a lá - nyok.

Kicsi csupor, nagy a füle,
Nem fér be a kemencébe.
Ki kell a füléből vágni,
A babámtól el kell válni.

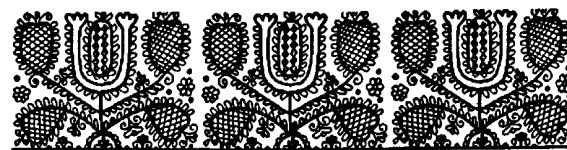
Állj be, fiam, katonának,
Jobb módod lesz, mint apádnak.
Nem kell kaszálni, kapálni,
Csak a lányok után járni!

48. AZ ÉN BABÁM DUNÁNTÚLI

Az én ba-bám du-nán - tú - li,
 Ott la - kik So - mogy or - szág - ba.
 De jó vol - na hoz - zá - búj - ni
 A me - leg pap - la - nos ágy - ba.
 De mi - vel a vas - út drá - ga,
 Gya - log me - gyek el hoz - zá - ja,
 Az én ba - bám du - nán - tú - li,
 Ott la - kik So - mogy - or - szág - ba.

49. LÁNYOK, LÁNYOK, LÁNYOK A FALUBA

Lá - nyok, lá - nyok, lá - nyok a fa - lu - ba'.
 Fa - lu vé - gén szé - pen szól a mu - zsi - ka.
 Ad - dig i - szom, mu - la - tok,
 Míg csak be nem ruk - ko - lok.
 Ha el - visz - nek ka - to - ná - nak,
 Meg - si - rat - nak en - ge - met a le - á - nyok.

50. KISPIRICSI FALUVÉGEN

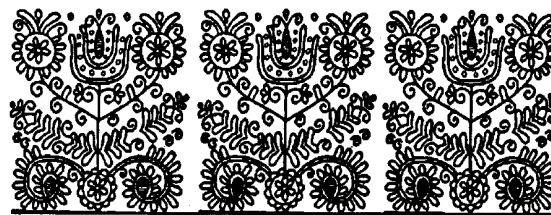
Kis-pi-ri-csi fa-lu-vé-gen fo-lyik el a ka-ná-lis,
Enyém vagy te kis an-gya-lom, ha bán-ja az a-nyád is,
Cin, cin, cil-lá-rom, de be-teg a vi-rá-gom,
Cin, cin, cil-lá-rom, de be-teg a vi-rá-gom.

Mind megitták a pálinkát, nem tudtak hazamenni.
Kispiricsi faluvégen kocsit kellett fogadni.
Cin, cin, cillárom, de beteg a virágom,
Cin, cin, cillárom, de beteg a virágom.

51. ERDŐ, ERDŐ, ERDŐ, MAROSSZÉKI KEREK ERDŐ

Er-dő, er-dő, er-dő, ma-rosszé-ki ke-rek er-dő.
Ma-dár la-kik ab-ban, ma-dár la-kik ti-zen-ke-tő.
Cuk-rot ad-nék an-nak a ma-dár-nak, da-lol-ja ki ne-vét a ba-bá-mnak.
Csár-dás kis an-gya-lom, ér-ted fáj a szí-ve-m na-gyon.

Búza, búza, búza, de szép tábla búza.
Annak közepébe kinyíltott a rózsa.
Tüskés annak minden ága, nem állja a madár lába,
Kedves kis angyalom, katonahírdet hallom.

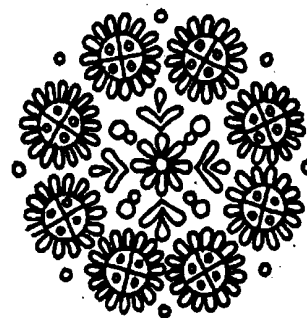
52. SÁRGA CSIZMÁT VISEL A BABÁM

Sár-ga csiz-mát vi-sel a ba-bám, sze-ret is az en-gem i-ga-zán.
Sár-ga csiz-mát vi-sel a ba-bám, sze-ret is az en-gem i-ga-zán.
Sár-ga csiz-ma hadd sza-kad-jon el, csak a ba-bám so-se hagyjon el.
Sár-ga csiz-mát vi-sel a ba-bám, sze-ret is az en-gem i-ga-zán.

Nagy a világ, de van közepe, az én rózsám fekete szeme.
Nagy a világ, de van közepe, az én rózsám fekete szeme.
Ez a világ semmire se jó, ha nincs kisjány énnekem való...
Nagy a világ, de van közepe, az én rózsám fekete szeme.

53. MEGDÖGLÖTT A BÍRÓ LOVA

Meg-dög-lött a bí-ró lo-va, jó lesz a bő-re du-dá-nak,
Meg-nyú-z-ta ja bí-ró ma-ga.
A négy lá-ba pi-ku-lá-nak, a fe-je meg kocsonyának, csi-haj-la.

54. LÁTOD-E, BABÁM

Lá-tod-e,ba-bám, lá - tod-e,ba-bám, amott azt a nagy he-gyet?

Míg azt lá - tod, míg azt lá - tod, én a ti - ed nem le - szek.

Azt a hegyet a zseb-kendőmnek a négy sar-ká-ban is elhordom,

Így is a ti - éd, úgy is a ti - éd leszek é - des ga-lam-bom.

Látod-e, babám, látod-e, babám, amott azt a nagy vizet?
Míg azt látod, míg azt látod, én a tiéd nem leszek.
Azt a vizet a kalapomnak a karimáján is elhordom,
Így is a tiéd, úgy is a tiéd leszek, édes galambom.

Látod-e, babám, látod-e babám, amott azt a nagy tüzet?
Míg azt látod, míg azt látod, én a tiéd nem leszek.
Azt a tüzet a két szememnek a könnyeivel is eloltom,
Így is a tiéd, úgy is a tiéd leszek, édes galambom.

55. SÁRGA A CSIKÓM

Sár - ga a csi-kóm. sár - ga a nye-reg raj - ta,

Most a - kar - tam hoz - zád men - ni raj - ta.

Most a - kar - tam vé - led be - szél - get - ni,

Itt van az i - dő, el kell már in - dul - ni.

Hej, lányok, lányok, veszprémi híres lányok,
Közületek csak egyet sajnálok.
Ha az az egy tearózsa volna,
Télen meg nyáron (a) sapkám mellett volna.

Lányok a legényt jól megbecsüljétek,
Ha beteg is ágyba fektessétek,
Mert ha egyszer megfűjják a marsot,
Mink elindulunk, ti meg itt maradtok.

56. ERRE GYERE, RÓZSÁM, NINCSEN SÁR

Er - re gye - re, ró - zsa - m, nin - csen sár,
 Nin - csen az aj - tó - mon sem - mi zár!
 Ki - nyí - lik az aj - tó - m ma - ga - tól,
 A sze - re - tő - m gyön - ge kar - já - tól.

A karcjai határ de poros,
 Ez a barna kislány aranyos.
 Barnapiros arcát csókolom,
 Vígan élem véle világot.

Nem vagyok én oka semminek,
 Édesanyám oka mindennek.
 Ő tanított engem a jóra,
 A hajnali páros csókokra.

Addig a házamból ki nem megy,
 Míg három szál gyertya el nem ég.
 Már a negyedik is félen ég,
 A szerelem még most sem elég.

57. CICKOM, CICKOM, VAGYON-E SZÉP LÁNYOD?

Cic - kom, cic - kom, va - gyon - e szép lá - nyod?
 Va - gyon, va - gyon, de mi hasz - na va - gyon?
 Add ne - kem azt, szi - ta, szi - ta, pén - tek,
 El - ka - pom azt,
 Sze - re - lem csü - tő - rök, dob - szer - da.
 A le - gé - nyek re - gi - ment - je i - gen cif - ra,
 Ben - ne fo - rog Sán - dor Pan - ka, i - gen nyal - ka,
 I - ce, ru - ca, Re - be - ka, de é - kes a de - re - ka,
 Ha é - kes is il - le - ti, bar - na le - gény sze - re - ti,
 Ga - lam - bocs - ka,
 Ga - lam - bocs - ka.

58. ÉDESANYÁM RÓZSAFÁJA

É - des - a - nyám ró - zsa - fá - ja,
Én vol - tam a leg - szebb á - ga,
De egy go - nosz le - sza - kasz - tott,
Ke - ze kö - zött el - her - vasz - tott.

Édesanyám mondta nékem,
Minek a szerető nékem.
De én arra nem hajoltam,
Titkon szeretőt tartottam.

Mindenkinek azt ajánlom,
Szelelemnél jobb az álom.
Mert az álom nyugalom,
A szerelem szívfájdalom.

Édesanyám sok szép szava,
Kire nem hajlottam soha.
Hajlanék én, de már késő,
Hull a könnyem, mint az eső.

59. ÉRIK A SZŐLŐ

É - rik a sző - lő, haj - lik a vesz - sző,
Bo - dor a le - ve - le,
Két sze - gény le - gény szán - ta - ni men - ne,
De nin - csen ke - nye - re.

Van vöröshagyma a tarisznyába,
Keserű magába,
Szolgalegénynek, hej, a szegénynek,
De kevés vacsora.

Zörög a kocsi, pattog a Jancsi,
Talán értem jönnek
Kocsira ágyam, kocsira ládám,
Magam is felülök.

Hej, édesanyám, szerelmes dajkám,
Tőle már elvisznek!
Sej, édesanyám, szerelmes dajkám,
De hamar elvisznek!

60. A MALOMNAK NINCSEN KÖVE

A ma - lom - nak nin - csen kö - ve,
Még - is liz - tet jár, még - is liz - tet jár,
Tilt - ják tő - lem a ró - zsá - mat, még - is hoz - zám jár,
Tilt - ják tő - lem a ró - zsá - mat, még - is hoz - zám jár.

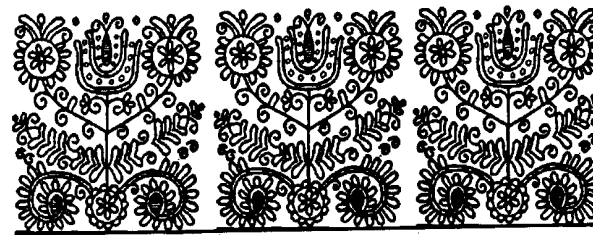
Beteg az én rózsám, szegény,
Talán meg is hal, talán meg is hal,
Ha meg nem hal, kínokat lát,
Az is nekem baj,
Ha meg nem hal, kínokat lát,
Az is nekem baj,

A te súlyos nyavalyádból
Adjál nekem is, adjál nekem is,
Hogy érezzük mind a ketten,
Érezzem én is,
Hogy érezzük mind a ketten,
Érezzem én is!

Adsza, rózsám, jobb kezedet,
Forduljunk egyet, forduljunk egyet,
Gyere menjünk ki a kertbe,
Hadd szedjünk meggyet!
Gyere menjünk ki a kertbe,
Hadd szedjünk meggyet!

Nékem is volt egy szeretőm,
De az olyan volt, de az olyan volt,
Ha egy nap nem láttuk egymást,
Két nap beteg volt,
Ha egy nap nem láttuk egymást,
Két nap beteg volt.

Harmadik nap megkérdeztem:
Téged mi lelt volt, téged mi lelt volt?
A szívemet a szerelem
Körülfogta volt,
A szívemet a szerelem
Körülfogta volt.

61. A CITRUSFA

A cit - rus - fa le - ve - les - től, á - gas - tól,

Kis an - gya - lom, hogy vál - junk el egy - más - tól?

Meg - vá - lá - som nem any - nyi - ra saj - ná - lom,

Csak i - ga - zán sze - ret - te - lek, azt bá - nom.

Házam előtt csak egy csillag ragyogott,
Annak a csillagnak sok irigye volt.
Eltiltották tőlem azt a csillagot,
Ki az én bús életemre ragyogott.

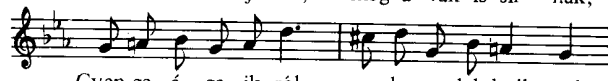
Édesanyám gyengén nevelt engemet,
Mégsem tudja az én bús életemet,
Mert ha tudná az én bús életemet,
Éjjel-nappal siratgatna engemet.

Édesanyám kiállott a kapuba,
Sírva mondja, hogy a fia katona.
Ne sírj anyám, nem vagyok én katona,
Hazajövök három esztendő múlva!

62. AMERRE ÉN JÁROK

A - mer - re én já - rok, még a fák is sír - nak,

Gyen - ge á - ga - ik - ról a le - ve - lek hull - nak.

Hull - ja - tok le - ve - lek, rejt - se - tek el - engem,

Mert az é - des - a - nyám sír - va ke - res en - gem.

Amerre én járok, muzsikaszó járja,
Mégis idehallik jó anyám sírása.
Ne sírj édesanyám, így kell annak lenni,
Minden jó családban kell egy rossznak lenni.

63. MAGOS KÖSZIKLÁNAK

Ma-gos kő-szik-lá - nak ol - da-lá-ból nyí - lik
Ki az én szí - ve - met, gyen - ge ter - me - te - met

A sze - re - lem or - vos - ság,
Min - den - kor meg - ú - jít - ja.

A - ki a sze - rel - met, so - ha nem pró - bál - ta,

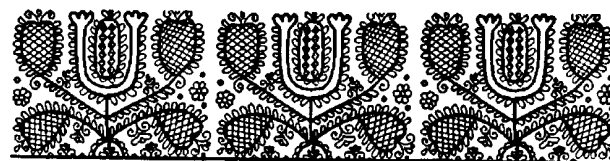

Csak á - lom - nak a - lít - ja.

Ó gyönyörűséges
Mindeneknél kedvesb
Hervadhatatlan rózsza,
Kinek árnyékában,
Gyenge hajlékában
Én fejem nyugszik vala.
De tőlem távozték,
Hirtelen elmúlték
Életemnek istápjá.

Valameddig élek,
Mindaddig óhajtlak
Én szerelmem tégedet,
Noha most elhagylak,
De szívembe írtam
A te ékes nevedet;
Nagy homályban szívem,
Siralomba lelkem,
Míg nem látlak tégedet.

Verje meg az Isten,
Ki miatt lett nékem
Tetőled elválásom,
A magas mennyégből
Soha az Istentől
Áldás reá ne szálljon.
De tégedet, szívem
Hozzám húségedben
Sok ideig megtartsom.

64. KISTERENYÉN HÚZZÁK A HAT ÓRÁT

Kis - te - re - nyén húz - zák a hat ó - rát,
Min - den kis - lány vár - ja a ba - bá - ját.
Én is a - zért jöt - tem a fo - nó - ba,
A sze - re - tőm kí - sér - jen majd ha - za.

Már Tarjánba is fújják a hat órát,
Minden kislány várja a babáját,
Én is azért kerülöm az acélgyárat,
Hét órára várom a babámat.

65. AKI SZÉP LÁNYT AKAR VENNI

A - ki szép lányt a - kar ven - ni,
Har - ma - ton kell azt ke - res - ni.
Bar - na le - gény har - ma - ton jár,
El is ve - szí a leg - szebb lányt.

Édesanyám, gyűjön csak ki,
Az ajtóját nyissa csak ki.
Itt hozzák a legszebb menyit,
Boldog apol kökényszemít.

**66. CSAK, CSAK, CSAK AZ ESIK NÉKEM
NEHEZEMRE**

Csak, csak, csak az e-sik né-kem ne-he - zem - re,

Hogy a ba-bám büsz-kén jár el er - re

O-lyan büsz-kén, mint-ha so-se látott vol-na,

Mint-ha a sze-re-tő-je so-sem let-tem vol - na.

Csak, csak, csak az esik jó anyámnak zokon,
Hogy fölnevelt, mér cselekszem rosszul.
Születésem napján anyám de örültél,
Mér nem tudtad anyám, hogy mire neveltél.

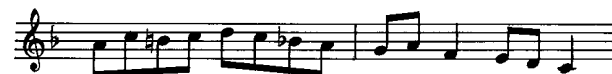
**67. TISZA PARTJÁN MANDULAFÁ
VIRÁGZIK**

Ti-sza partján mandu-la - fá vi - rág - zik,

A vi - rág-ja víz-be hull és el - á - zik.

Te-rem-jen a man-du-la - fá man-du - lát, man-du-lát,

Cson-go-rá-don ne-ve-lik a szép le - ányt.

Tisza partján jegenyefa virágzik,
A virágja vízbe hull és elázik.
Teremjen a jegenyefa jegenyét, jegenyét,
Csongorádon nevelik a szép legényt.

68. EGER FELŐL

E - ger fe - lől, sej, haj, E - ger fe - lől

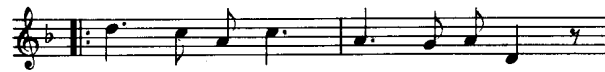
tor - nyo - so - dik a fel - hős,

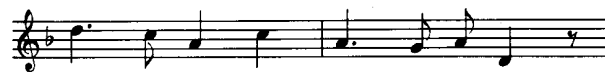
Ne menj ar - ra pi - ros bar - na kis - lány,

mert meg - e - red az e - ső.

Ha meg - e - red, majd sza - la - dok,

mert meg - áz - ni nem a - ka - rok,

Bő - ször - mény - nek hí - res vá - ro - sá - ban

sze - re - tőt is ta - lá - lok.

69. BEFORDÚLTAM A KONYHÁRA

Petőfi Sándor

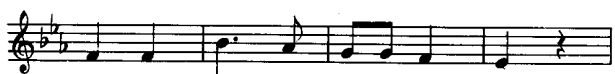
Be - for - dúl - tam a kony-há - ra,

Rá - gyúj - tot - tam a pi - pá - ra...

Az - az rá - gyúj - tot - tam vol - na,

Hogy - ha már nem é - gett vol - na.

A pi - pá - m ja - vá - ban é - gett,

Nem is men - tem én a - vé - gett!

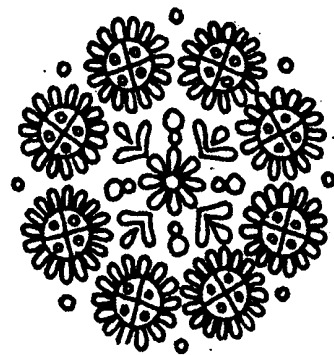
A - zért men - tem, mert meg-lát - tam,

Hogy o - da - benn szép le-ány van.

Tüzet rakott eszemadta,
Lobogott is, amint rakta;
Jaj de hát még szeme párja,
Annak volt ám nagy a lángja!

Én beléptem, ő rám nézett,
Aligha meg nem ígézett!
Égő pipám kialudott,
Alvó szívem meggyúlodott.

70. MEGRAKJÁK A TÜZET

Meg-rak-ják a tü-zet,
Még-is el-a-lu-szik.
Nincs az a sze-re-lem,
A-ki el nem mú-lik.

Rakd meg babám, rakd meg
Lobogó tüzedet,
Hadd melegítsem meg
Gyöngé kezeimet.

Szól a kakukkmadár,
Talán megvirrad már,
Isten veled rózsám,
Magad maradsz immár.

71. AKKOR SZÉP AZ ERDŐ

Ak-kor szép az er-dő, mi-kor zöld,
Mi-kor a vad-ga-lamb ben-ne költ.
A vad-ga-lamb o-lyan, mint a lány,
Fáj a szí-ve a le-gény u-tán.

Nem vagyok én oka semminek,
Édesanyám oka mindennek,
Mért nem adott engem olyannak,
Akit választottam magamnak.

Megvert az Úristen, de nem fáj,
Fügefalevele lehullt már,
Fügefalevele gyógyíts meg,
Régi volt szeretőm csókolj meg.

72. DE SZERETNÉK HAJNALCSILLAG LENNI

De sze - ret - nék haj - nal - csil - lag len - ni,
 Ba - bám ab - la - ká - ba be - ra - gyog - ni!
 Be - ra - gyog - nék hoz - zá - ja haj - nal - ba',
 Csó - kot kér - nék tő - le u - tól - já - ra.

Dombon van az özvegyasszony háza,
 Benne van a lánya vetett ágya.
 Rajta van a selyem ágytakaró,
 Ez a kislány de kedvemre való.

Szánom-bánom, amit cselekedtem,
 Hogy tevéled szerelembe estem.
 Szerelembe nem estem, csak szóba',
 Sajnálom, de nem tehetek róla.

Szánom-bánom, hogy megházasodtam,
 Legénységem gyászba borítottam.
 Mert már nékem nem szabad szeretni,
 Nem szabad a szép lányt megölelni.

73. AKI A BABÁJÁT IGAZÁN SZERETI

A - ki a ba - bá - ját
 I - ga - zán sze - re - ti,
 A - kár - mi - lyen ha - vas e - ső e - sik,
 Még - is fel - ke - re - si.

Lám, én az enyimet
 Igazán szeretem,
 Akármilyen havas eső esik,
 Mégis felkeresem.

*

Esik a fergeteg,
 Ázik a köpönyeg,
 Eresszél be, kedves kis angyalom,
 Mert megvesz a hideg!

Nem eresztelek be
 Kilenc óra után,
 Eredj oda, huncut lacibetyár,
 Ahol eddig voltál!

74. KI, KI, KI, KI VOLT ITT

Musical score for the song "KI, KI, KI, KI VOLT ITT". The score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of four staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: "Ki, ki, ki, ki volt itt, Ki-nek a pi - pá - ja ma-radt itt? Az én ró - zsám, az volt itt, Annak a pi-pá - ja ma-radt itt."

Ki, ki, ki, ki volt itt,
Ki-nek a pi - pá - ja ma-radt itt?
Az én ró - zsám, az volt itt,
Annak a pi-pá - ja ma-radt itt.

Ej, rom, rom, rom, rom, rom,
A szegedi vásárt bejárom.
Ott veszek egy pejkancát,
Azon járok, rózsám tehozzád.

75. TAVASZI SZÉL VIZET ÁRASZT

Ta - va - szi szél vi - zet á - raszt,
Vi - rá - gom, vi - rá - gom,
Min - den ma-dár tár - sat vá - laszt,
Vi - rá - gom, vi - rá - gom.

Hát én immár kit válasszak,
Virágom, virágom?
Te engemet, s én tégedet,
Virágom, virágom.

Zöld pántlika, könnyű gúnya,
Virágom, virágom,
Mert azt a szél könnyen fújja,
Virágom, virágom.

De a fátyol nehéz ruha,
Virágom, virágom,
Mert azt a bű nyomdoggálja,
Virágom, virágom.

76. MAGAS JEGENYEFÁN SÁRGARIGÓ FÉSZEK

Ma-gas je - ge-nye-fán. sár - ga - ri - gó fé - szek,
É - des kis an - gya - lom, de sze - ret - lek té - ged!
Az a sár - ga - ri - gó könny - nyen fel - száll o - da,
De én ti - hoz - zá - tok nem me - he - tek so - ha.

Magas a házatok, kunyhóban lakom én,
Nem mehet el oda ilyen szegény legény.
De ha egyszer, rózsám, mihozzánk eljőnnél,
Magas házatokba vissza sose mennél.

77. A BOLHÁSI KERTEK ALATT

The musical score is written on four staves in a single system. Each staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The melody is simple and consists of eighth and quarter notes. The lyrics are written below each staff, aligned with the notes. The lyrics are: 'A bol-há-si ker-tek a-latt, Ka-ta, De sok gya-log-u-tak van-nak, Ka-ta. Min-den le-gény e-gyet csi-nál, A-kin a ró-zsá-já-hoz jár, Ka-ta.'

A bol-há-si ker-tek a-latt, Ka-ta,
De sok gya-log - u - tak van-nak, Ka-ta.
Min - den le - gény e - gyet csi - nál,
A - kin a ró - zsá - já - hoz jár, Ka-ta.

Árok partján rakjál tüzet, Kata,
Forralj nála édes tejet, Kata,
Szeljél bele zsömlebelet,
Azzal kínálj meg engemet, Kata!

Kimentem a szőlőhegyre, Kata,
Ráléptem egy venyigére, Kata.
Venyigéről venyigére,
Fáj a szívem egy szőkére, Kata.

Felmentem a szilvafára, Kata,
Elhasadt az ingem válla, Kata.
Varrd össze az ingem vállát,
Ne pirongass, mint a kutyát, Kata!

78. KÉT ÚT VAN ELŐTTEM

Két út van e - lőt - tem, me - lyi - ken in - dul - jak?
Ket-tő a sze - re - tőm, me - lyik - től bú - csúz - zak?

Ha egytől búcsúztam,
Kettő megharagszik;
Így hát az én szívem
Soha meg nem nyugszik.

Szökétől búcsúzóok
Piros pünkösdi napján,
Barnától még nem válok,
Csak halálom óráján.

*

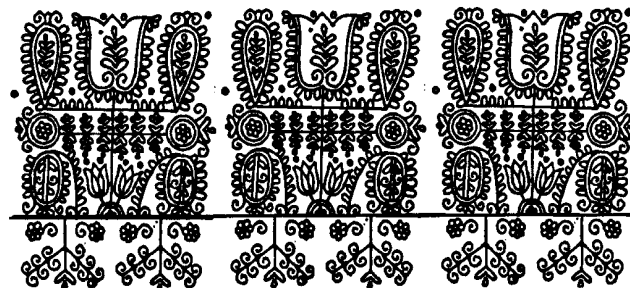
Magas a kútágas,
Nehéz méríteni,
Durcás a galambom,
Nehéz megölelni.

Ölelni akarom,
Nem hajlik a karom,
Hajlik már a karom,
De nem a galambom.

*

Jaj annak a fának,
Kit fejszével vágnak,
Jaj annak a lánynak,
Kit mindig gyaláznak.

Engem is gyaláztok
Egy sem mirevaló,
Ássa ki a szemét
Két fekete holló.

79. ÁROK IS VAN, GÖDÖR IS VAN

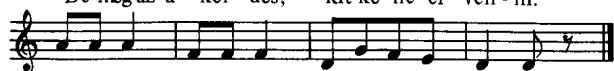
Á - rok is van, gö-dör is van,
Szép lány is van, csú-nya is van,
Az én ró - zám gyö - nyő - rű két,
gyö - nyő - rű két sze - me, sze - me
Vitt en-gem, vitt en-gem, vitt engem gyötrelem - be!

80. EL KÉNE INDULNI

El ké-ne in - dul - ni, meg kén há-za - sod - ni,
De még az a kér - dés, kit ké - ne el - ven - ni.

Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, kit ké - ne el - ven - ni.

Ha kisasszonyt veszek,
Nem tud szólni, fonni,
Jaj, de szégyen nekem
Pénzen gatyát venni,
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Pénzen gatyát venni!

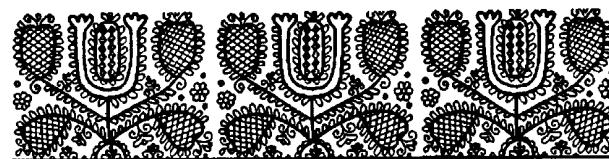
Ha öreget kérek,
Az mindig szomorú,
Annak minden szava
Egy égi háború,
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Egy égi háború!

Ha gazdagot kérek,
Mindig csak azt hányja,
Hogy: Az enyimből élsz,
Ebadta hitványa,
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Ebadta hitványa!

Ha szegényt megkérek,
Avval mit csináljak,
Egy koldusból kettőt
Ugyan mért csináljak?
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Ugyan mért csináljak?

Istenem, Istenem,
Ugyan mit csináljak,
Legénykedjem-e még,
Vagy megházasodjak?
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Vagy megházasodjak?

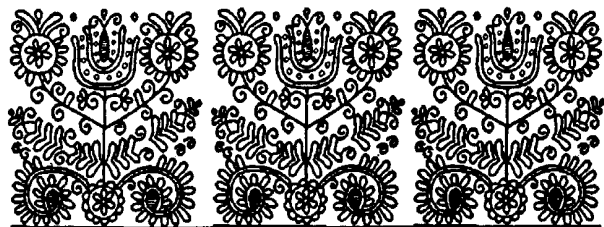
Az az egy reménység
Táplál ezután is,
Jó lesz a legénység
Nékem továbbra is,
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Nékem továbbra is!

81. ELLOPTÁK SZÍVEMET

El - lop - ták szí - ve - met, jól ér - zem,
A - ki el - lop - ta is, es - mé - rem:
Ti - ed va-gyok, ra - bod va-gyok, meg-kö - tö - zött fog-lyod va-gyok,
É - de - sem!

Szerencsés és kedves tolvaj vagy,
De ha már elloptál, el se hagj:
Tied vagyok, rabod vagyok,
Meggötözött foglyod vagyok,
Édesem!

82. A KARÁDI BÍRÓNAK

A ka - rá - di bí - ró - nak
Van két sár - ga csi - kó - ja,
El - lop - nám az ég - ca - ka,
Hogy ha rám nem vir - rad - na.

Kezd a hajnal hasadni,
Jön két zsandár vasalni,
Megvasalják a kicsi kezemet,
Elvisznek az egyesbe.

Egyesből a kettesbe,
Kettesből a négyesbe.
Gyere, babám, váltsál ki,
Ne hagyd elhervadni.

Kiváltalak ki, ki, ki,
Nem hagylak elhervadni.
Eladom a sárga cipőm,
Kiváltom a szeretőm.

83. ÁROKPARTI KÖKÉNY

Á - rok - par - ti kö - kény,
Kö - kény - sze - mű kis - lány,
E - szem a sze - me - det,
Mért vagy o - lyan hal - vány?

Nem vagyok halovány,
Ilyen minden kislány,
Kinek a gyűrűjét
Más viseli ujján.

Köszönöm, galambom,
Hogy eddig szeretted,
Arról sem tehetek,
Hogy már megvettedél.

84. MIKOR ÉN MÉG LEGÉNY VOLTAM

Mi - kor én még le - gény vol - tam,
A ka - pu - ba ki - áll - lot - tam,
E - gyet - ket - tőt kur - jan - tot - tam,
Mind - járt tud - ták, hogy én vol - tam.

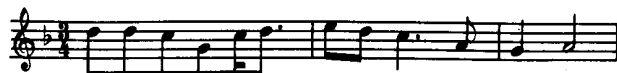
De mióta házas vagyok,
A kapuba kiállhatok,
Akárhányat kurjanthatok,
Mégsem tudják, hogy én vagyok.

*

Mikor én még leány voltam,
A nagy utcán sétálgattam,
S ha a legényt szemmel néztem,
Majd hogy meg nem halt az értem.

De mióta asszony vagyok,
Akármerre bolyonghatok,
A legények rám sem néznek,
Ura akadt már a méznek.

85. LÁTOD-E, TE, BABÁM

Lá-tod-e, te, ba-bám azt a szá - raz nyár - fát,

Azt a szá - raz nyár - fát?

Mi-kor az ki - zöl - dül, ak-kor jö - vök hoz - zád,

Ak - kor jö - vök hoz - zád.

Kizöldült már a fa, várom a galambom,
De soká nem jön már,
Zöld erdő zúgása, vadgalamb szólása;
Benne a tanyája.

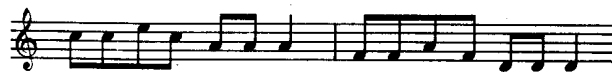
86. ÉDESANYÁM, A KENDŐM

É - des - a - nyám, a ken - dőm

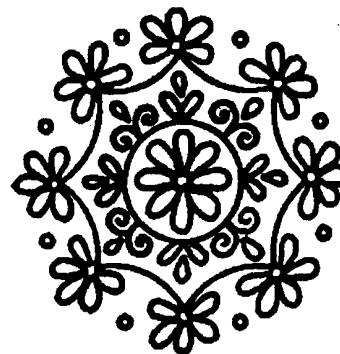
Ké - re - ti a sze - re - tőm.

É-des lá-nyom, add o - da, én is úgy ad-tam o - da,

Már ti - zen-hat é - ves ko - rom - ba'!

87. A BÁRNAI KERTEK ALATT

A bárnai kertek alatt, ej, ja, ja, ja, ja, ja,
Folyik a szerelem-patak, ej, ja, ja, ja, ja, ja.
Aki abból sokat iszik, ej, ja, ja, ja, ja, ja, ja,
Babájától elbúcsúzik, ej, ja, ja, ja, ja, ja.

A bárnai kertek alatt, ...
Három kislány rózsát arat, ...
Rózsát arat bokrétnak, ...
Szeretőt keres magának, ...

A bárnai kertek alatt, ...
Három legény zabot arat, ...
Zabot arat a lovának, ...
Szeretőt keres magának, ...

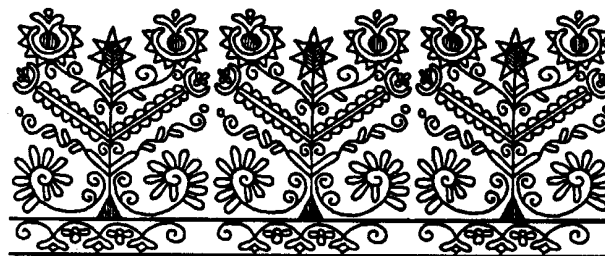
A bárnai kertek alatt, ...
Belepett egy lányt a harmat, ...
Azért lepi azt a harmat, ...
Szeretőjétől elmaradt, ...

A bárnai magas torony, ...
Beleakadt az ostorom, ...
Akaszd ki, kedves galambom, ...
Piros orcád megcsókolom, ...

88. A SZENNAI LIPISEN-LAPOSON

A szennai lipisen-laposon
Leest a szalagos kalapom.
Arra kérek, Bözsi-kém, angyalom, galambom,
Vegyed föl a szalagos kalapom.

Édesanyám kiáll a kapuba,
Onnan nézi, merre jár a fia.
Ne sírj, anyám, most leszek katona, katona,
Mégvár engem egy kislány valaha.

89. SZÉLES A BALATON VIZE

Szé-les a Ba-la-ton vi-ze, kes-keny a híd raj-ta.
Ne menj ar-ra, kis-an-gya-lom, mert le-e-sel ró-la!
Nem e-sek, nem e-sek, én a Ba-la-ton vi-zé-be.
In-kább e-sek, kis an-gya-lom, vé-led sze-re-lem-be.

*

A múlt éjjel, kis angyalom, de rosszat álmodtam,
Keselylábú kis pejlovam kárba bocsájtottam.
Rám is becsültették ezt a sűrű kerek erdőt,
Mégfogadtam, Pusztafalun nem tartok szeretőt.

90. TEBENNED BÍZTUNK

Te-ben-ned bíz-tunk e-le-i-től fog-va,
U-ram, té-ged tar-tot-tunk haj-lé-kunk-nak,
Mi-kor még sem-mi he-gyek nem vol-ta-nak,
Hogy még sem ég, sem föld nem volt for-mál-va,
Te vol-tál és te vagy, e-rős Is-ten,
És te meg-ma-radsz min-den i-dő-ben.

Az embereket te meg hagyod halni.
És ezt mondod az emberi nemzetnek:
Légyetek porrá, kik porból lettetek!
Mert ezer esztendő előtted annyi,
Mint a tegnapiak ó elmúlása
És egy éjnek rövid vigyázása.

91. BOLDOGASSZONY ANYÁNK

Bol-dog-asszony Anyánk, ré-gi,nagy Pát - ró-nánk!
Nagy ín-ség-ben lé-vén, így szó-lít meg ha - zánk:
Refr.
Ma-gyar-or-szág - ról, é - des ha-zánk - ról,
Ne fe-lejt-kez - zél el, sze-gény ma-gya - rok - ról!

Ó Atya Istennek kedves szép leánya,
Krisztus Jézus anyja, Szentlélek mátkája!
Magyarországról, édes hazánkról,
Ne felejtkezzél el, szegény magyarokról!

Nyisd fel az egeket sok kiáltásunkra,
Anyai palástod fordítsd oltalmunkra. Refr.

Kegyes szemekkel tekintsd meg népedet,
Segéld meg áldásra magyar nemzetedet. Refr.

92. ÉLJEN SOKÁ

Él - jen so - ká, él - jen so - ká,
Él - jen so - ká, szá - mos é - ven át!

Egészségben, békeességben
Éljen soká, számos éven át!

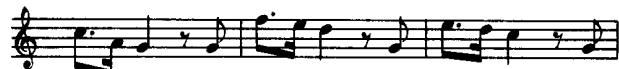
93. BÁNYÁSZ HIMNUSZ

Sze - ren - cse fel! Sze - ren - cse le! I -

lyen a bá - nyász é - le - te, Vá - rat - lan vész ro -

han - ja meg, mint bérc - te - tőt a fer - ge - teg! Nem

kincs u - tán só - vár - gok én, Bá -

nyász kislányt ó - haj - tok én. Bá - nyász kislányt ó -

hajt szí - vem, ki szí - vé - ben bá - nyász legyen. És

hogy - ha majd a föld ö - lé - ben

Vég - ó - rán - kat él - jük, Is - ten ke - zé - ben

é - le - tünk, Ó meg - se - gít, re - mél - jük!

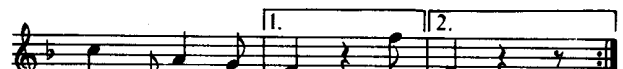
S te kis - le - ány ne bán - kó - djál,

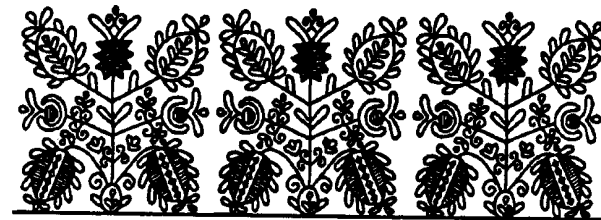
Bá - nyász - nak hal - ni szép ha - lál! E - gek - be szál - la -

ni fel, fel! Sze - ren - cse fel! Sze - ren -

cse fel! Sze - ren - cse fel!

94. MEGHALT A CELSZÖVŐ

Erkel Ferenc

Meg - halt a csel - szövő nem dül a rút vi - szály,

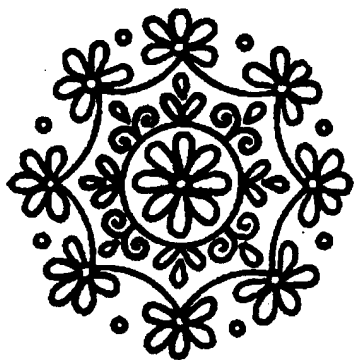
Or - szá-gunk él - ni fog, mert László nagy ki - rály.

Hű - ség-nek győ - ze-del-mét zeng-je nagy vi - lág:

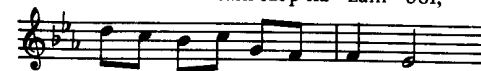
Él - jen a drá - ga hon, a jó, a nagy ki - rály!

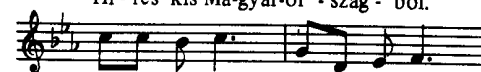
95. ELINDULTAM SZÉP HAZÁMBÓL

El - in - dul - tam szép ha - zám - ból,

Hí - res kis Ma - gyar - or - szág - ból.

Visz - sza néz - tem fél - u - tam - búl,

Sze - mem - ből a könny ki - csor - dult.

Bú ebédem, bú vacsorám,
Boldogtalan minden órám.
Nézem a csillagos eget,
Sírok alatta eleget.

Én Istenem rendelj szállást,
Mert meguntam a bújdosást.
Idegen földön a lakást,
Éjjel-nappal a sok sírást.

96. Ó, HOL VAGY

Ó, hol vagy ma-gya-rok
Tün - dök - lő csil - la - ga?
Va - la - hol is vagy Te,
Nem - ze-tünk is - táp - ja.

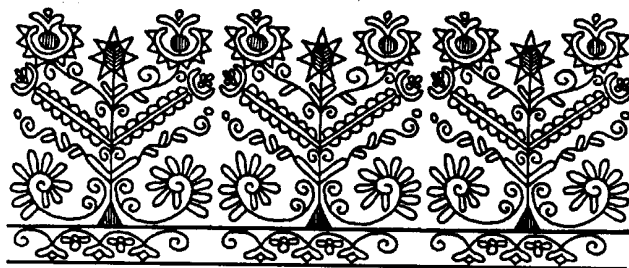
Hol vagy István király,
Téged magyar kíván,
Gyászos ó'tözetben,
Te előtted sírván.

Ó, kertnek kertésze,
István király vala,
Árva magyaroknak
Választott ez napra.

97. SZÓZAT

Vörösmarty Mihály - Egressy Béni

Ha-zád-nak ren - dü - let - le - nül légy hí - ve, óh ma - gyar.
Bölcsöd az, s maj - dan sí - rod is, mely á - pol s el - ta - kar.
A nagy-vi - lá - gon e kí - vül nin - csen szá - mod-ra hely,
Áld-jon vagy ver - jen sors ke - ze: itt él - ned, él - ned, hal - nod kell!

98. ÉN ISTENEM, JÓ ISTENEM

Én Is-tenem, jó Is-te-nem, ol - tal-ma-zó se-ge-del-mem
Ván - dorlásban reménységem, in - ségemben légy kenyérem.

Vándorfecske sebes szárnyát,
Vándorlegény vándorbotját,
Vándor székely reménységét,
Jézus áldd meg Erdély földjét!

Vándorfecske hazatalál,
Édesanyja fészke-re száll;
Hazamegyünk, megsegít a
Csiksomlyói Szűz Mária.

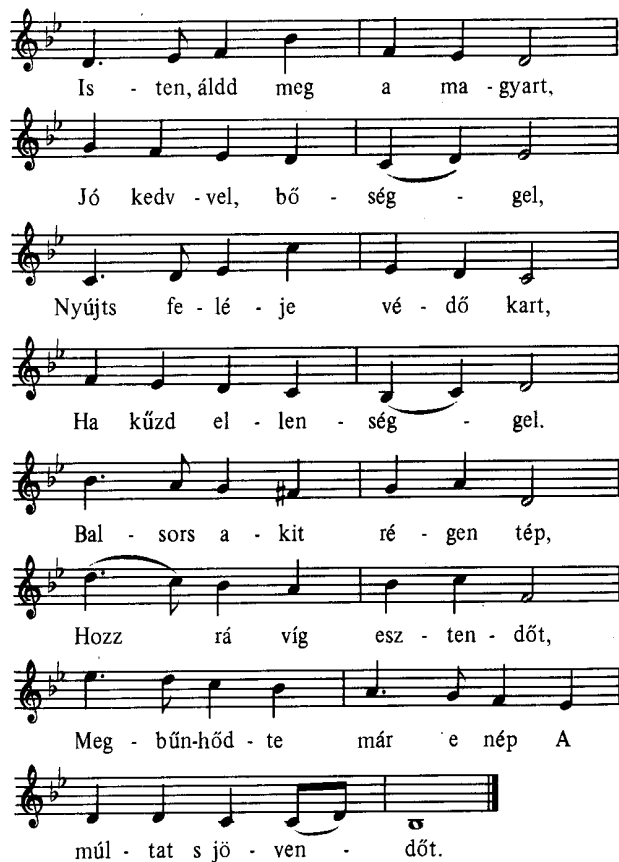
99. SZÉKELY HIMNUSZ

Csanády György - Mihalik Kálmán

Ki tud-ja, mer - re, mer-re visz a vég - zet,
Gö-rön-gyös ú - ton sö-tét éj - je-len.
Se-gítsd még egy - szer győ - ze - lem - re né - ped,
Csa - ba ki - rály a csil - lag - ös - vé - nyen.
Ma-rok-nyi szé - kely por-lik mint a szik - la
Né - pek har - cá - tól zaj - ló ten - ge - ren.
Fe-jünk az ár, jaj, száz-szor el - bo - rít - ja;
Ne hagyd el Er - délyt, Er-délyt, Is - te - nem!

100. HIMNUSZ

Kölcsey Ferenc - Erkel Ferenc

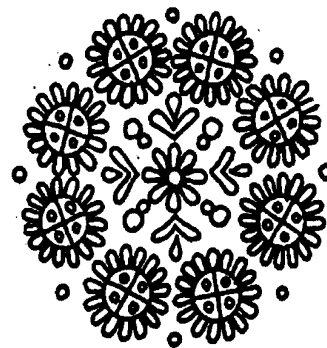

Is - ten, áldd meg a ma - gyart,
Jó kedv - vel, bő - ség - gel,
Nyújts fe - lé - je vé - dő kart,
Ha küzd el - len - ség - gel.
Bal - sors a - kit ré - gen tép,
Hozz rá vig esz - ten - dőt,
Meg - bűn - hőd - te már e nép A
múl - tat s jó - ven - dőt.

101. MI VAN MA, MI VAN MA?

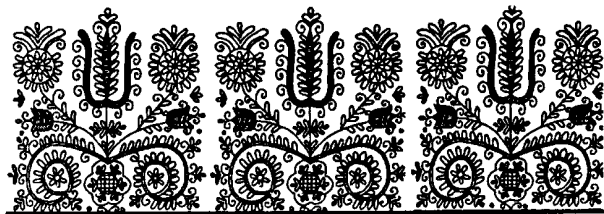
Mi van ma, mi van ma? Pi - ros pünkösöd nap - ja,
Holnap lesz, hol - nap lesz a má - so - dik nap - ja.
Jól meg - fogd, jól meg - fogd a lo - vad kan - tár - ját,
Hogy el ne ta - pos - sa a pün - kös - di ró - z s át!
Lá - nyok vagytok, szé - pek vagy - tok, pi - ros az or - cá - tok,
Kertbe mentek, ró - z s át szedtek, fáj a szí - vem rá - tok.
Szálljon a há - zuk - ra az Is - ten ál - dá - sa,
Mint az - e - l ő tt szál - lott az a - pos - to - lok - ra!

102. ELHOZTA AZ ISTEN PIROS PÜNKÖSD NAPJÁT

El-hoz-ta az Is - ten pi-ros pünkösd nap - ját,
Mi is meg-hor - doz - zuk ki-rály-kis-asz - szony-kát.
Ma va-gyon, ma va-gyon piros pünkösd nap-ja.
Hol-nap le-szen, hol-nap le-szen a má-so-dik nap - ja.
Ö-reg-em-be - rek-nek csu-to-ra bo - rocs-kát,
Ö-reg-asz-szo-nyok-nak por-ha-nyó po-gá - csát,
Kisebb gye-re-kek-nek por-ba va-ló ját-szást,
Na-gyobb gye-re-kek-nek is-ko-lá - ba já - rást.
Já - cin-tos, pá - cin-tos, sár-ga tu - li - pá - nos.

103. KÉT SZÁL PÜNKÖSDRÓZSA

Két szál pün - kösd - ró - zsa,
Ki - haj - lott az út - ra,
El a - kar her - vad - ni,
Nincs, ki le - sza - kít - sa.

Nem az ám a rózsza,
Ki a kertben nyílik,
Hanem az a rózsza,
Ki egymást szereti!

Nem szeretlek másért,
Két piros orcádér,
Szemed járásáért,
Szád mosolygásáért.

104. A PÜNKÖSDNEK JELES NAPJÁN

A pün - kösd-nek je - les nap-ján,
Szent-lé - lek Is - ten kül - döt-te,
E - ró - sí - te - ni szí - ve - ket,
Az a - pos - to - lo - kat.

Melyet Krisztus ígért vala
Egykor a tanítványoknak,
Mikor mene mennyországba
Mindenek láttára.

Tüzes nyelveknek szólása
Úgy, mint szeleknek zúgása,
Leszálljon az ő fejükre
Nagy hirtelenséggel!

Megtelvén a Szentlélekkel
Kezdének szólni nyelvekkel,
Midőn neki a Szentlélek
Kár vala szólani.

Örülünk azért őneki,
Mondván ékes énekeket,
Felmagasztalván szent nevét
Mindörökké, ámmen!

105. KÁPOSZTA, KÁPOSZTA

Ká-posz-ta, ká - posz - ta, té - li, nyá-ri ká-posz-ta.
É-des-a-nyám há - za ná-lam nél- kül de ár - va!
Az van a ká - posz-ta csip-kés le-ve-lé-re rá - ír - va:
Ér-ted let-tem ró-zsám, más-fél év-re ka-to-na.

Lecsúszott, lecsúszott (a) szénaboglya teteje.
Gólyamadár, sej, haj, fészket rakott belőle.
Gólyamadár, sej, haj szépen kelepel a háztetőn,
Nem a világ, rózsám, az a másfél esztendő!

Lehullott, lehullott (a) cseresnyefa virága,
Boldogtalan, sej, haj, kinek nincsen babája.
Lám, az enyém, sej, haj, nótás, kökényszemű barna lány,
Rózsabokor szülte piros pünkösdi hajnalán.

106. NEM VAGYOK ÉN SENKINEK SEM ADÓSA

Nem vagyok én sen-ki-nek sem a - dó - sa, a - dó - sa,
Él még az én fe - le - sé - gem
[é-des-any-ja, é-des-ap-ja, meg an-nak az] a - pó - sa, a - nyó - sa.
Eb fél, ku - ty a fél, míg az i - pam, na - pam él,
Eb fél, ku - ty a fél, míg az i - pam, na - pam él.

Szép vagyok én, csak a szemem fekete, fekete,
Nem vagyok én az erdőbe remete, remete.
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él,
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él.

Szomszédasszony pirosbarna leánya, leánya,
Annak vagyok szeretője, babája, babája. Refr.

Még azt mondja az a kislány vegyem el, vegyem el.
Meg sem kérdi, hogy majd mivel tartom el, tartom el. Refr.

Eltartom hétköznapi búzakenyérrel, kenyérrel,
Vasárnap, ha más nem jut már, veréssel, veréssel. Refr.

107. ELMENNÉK ÉN TINÁLATOK EGY ESTE

El - men - nék én ti - ná - la - tok egy es - te,
De sze - me - tes a há - za - tok kö - ze - pe.
Réz - sar - kan - tyúm fel - ve - ri a sze - me - tet,
Hogy kössem be vé - led az é - le - te - met.

Túl a Tiszán mandulafa virágzik,
Mandulája a vízbe hull, elázik,
Terem még a mandulafa mandulát,
Özvegyasszony neveli a szép lányát.

108. CSÜTÖRTÖKÖN VIRRADÓRA

Csü - tör - tö - kön vir - ra - dó - ra,
Megy a kis - lány a fo - lyó - ra.
Fe-hér lá-bát mos - sa,
Meg is szap-pa-noz - za, A fo - lyó - ba'.

Elvitte a víz a szappant,
Utána küldték a kappant.
Míg a kappan repült,
A szappan elmerült,
Iha haj, haj!

Elmennék én tihozzátok,
De hamis a ti kutyátok.
Kösd meg a kutyádat,
Csókolom a szádat
Minden este.

109. ERRE GYERE, NE MENJ ARRÁ

Er - re gye - re, ne menj ar - ra,
Er - re szebb út van, mint ar - ra.
Er - re gye - re, szí - vem Ka - ti - cá - ja,
Adj egy csó - kot u - tól - já - ra.

De én csókot nem adhatok,
Nem a te szeretőd vagyok,
Annak adok, kinek én akarok,
Kinek a babája vagyok.

110. BAZSA MÁRI LIBÁJA

Ba - zsa Má - ri li - bá - ja
 El - ú - szott a Ti - szá - ba.
 Hár - mat lé - pett u - tá - na,
 Sá - ros lett a Ba - zsa Má - ri
 Fe - hér al - só - szok - nya - ja.

Temesvári brigádba,
 Oda vagyok bezárva.
 Gyere, rózsám, váltsál ki,
 Ne hagyd a temesvári brigádban elhervadni!

Temesvári hegy alatt
 Lányok sütik a halat.
 Papírosba takarják,
 Leányok a temesvári legényeknek úgy adják.

111. CIGÁNYASSZONY SÁTORA

Ci - gány - assz - szony sá - to - ra
 La - di - la - di lom, la - di - la - di lom.
 Le - é - gett a há - tul - ja,
 La - di - la - di - lom, la - di - la - di - lom.
 Én a vaj - dát nem bá - nom,
 Csak a lá - nyát saj - ná - lom.
 Ó volt hejh, a zim - be - ri - zom - bo - ri
 szép assz - szony, jó assz - szony,
 La - di - la - di - lom, la - di - la - di - lom.

112. MEGYEN MÁR A HAJNALCSILLAG LEFELÉ

Me-gyen már a haj-nal-csil-lag le-fe - lé,
Az én kedves galambom most megyen ha - za-fe - lé.
Lábán van a csizmá-ja, la-gos szá-rú kis csiz-ma,
Rá-sü-tött a haj-nal-csil-lag su - ga - ra.

Amerre mégy, édes rózsám, kívánom,
Hogy előtted a rét is piros rózsává váljon!
A zöld fű is előtted édes almát teremjen,
A te szíved holtig el ne feledjen.

113. NINCS SZÉNA, NINCS SZALMA

Nincs szé-na, nincs szal-ma,
Nincs a szé-na - tar - tó - ba,
Meg is szid - tak ér - ted,
A pit - var - aj - tó - ba!

Lesz széna, lesz szalma,
Lesz a szénatartóba,
Odavárlak rózsám
A pitvarajtóba.

Van széna, van szalma,
Van a szénatartóba,
Megcsókollak rózsám
A pitvarajtóba.

114. ÉVA, SZÍVEM, ÉVA

É - va, szí - vem, É - va,
Most é - rik a szil - va.
Te - rít - ve az al - ja,
Fel - szed - jük haj - nal - ra.

Bárcsak ez hajnal
Sokáig tartana,
A mi szerelmünknek
Vége ne szakadna!

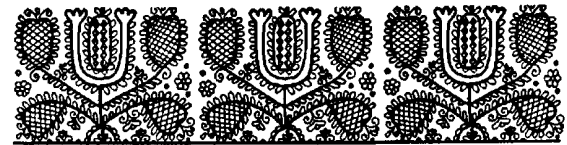
Víz alá, víz alá,
Víz a malom alá,
Víz hajtja a malmot,
Szerelem a csókot.

Szerelem, szerelem,
Átkozott gyötirelem,
Mért nem virágoztál
Minden fa tetején.

Minden fa tetején,
Cidrusfa levelén,
Hadd szakajtott volna
Minden szegény legény!

115. A CSIKÓSOK, A GULYÁSOK

A csi - kó - sok, a gu - lyá - sok,
Kis laj - bi - ban jár - nak.
A - zok é - lik vi - lá - gu - kat,
Sej, haj, kik pá - ro - san hál - nak.

116. ELVESZTETTEM ZSEBKENDŐMET

El - vesz - tet - tem zseb - ken - dő - met,
 Meg - ver a - nyám ér - te,
 A - ki az - tat visz - sza - ad - ja,
 Meg - csó - ko - lom ér - te.

Szabad péntek, szabad szombat,
 Szabad szappanozni,
 Szabad az én galambomnak
 Egy pár csókot adni.

Ringasd uram a gyermeket,
 Hadd menjek a bálba,
 Ott vannak a szép legények
 A nagy multságba'.

117. KIHAJTOM A LIBÁM A GYEPRE

Ki - haj - tom a li - bám a gyep - re,
 Ma - gam is ki - me - gyek mel - lé - je.
 Mesz - szí - ről ki - ál - tom: li - bo, li - bus - kám,
 Csó - kolj meg, a - ra - nyos Ma - ris - kám!

Kihajtom a lovam a rétre,
 Magam is kimegyek melléje.
 A lovam mellett szép legelész,
 A babám mellett heverész.

*

Magos a kaszárnya teteje.
 Német szó hallatszik belőle.
 Bárcsak egy magyar szót, tyuhaj, hallanék,
 Kitől a babámnak üzennék.

Hallottam magyar szót, csak egyet,
 Írtam a babámnak levelet.
 Írtam a babámnak bezárt levelet,
 Ne tartson szeretőt, csak egyet.

118. NINCS SZENTESESEN OLYAN ASSZONY

o - lyan asszony,
 Mint Tu - ri - né ko - mám - asz - szony,
 Így tedd rá, úgy tedd rá!
 Tep - si - be sü - ti a le - pényt,
 Av - val kí - nál - ja a le - gényt
 Így tedd rá, úgy tedd rá!

Ha lepénycem megettétek,
 Sári lányom elvegyétek,
 Így tedd rá, úgy tedd rá.
 Piros lett a lepény alja,
 Édes lett a Sári csókja,
 Így tedd rá, úgy tedd rá.

119. AKI DUDÁS AKAR LENNI

A - ki du - dás a - kar len - ni,
 Po - kol - ra kell an - nak men - ni.
 Ott kell an - nak meg - ta - nul - ni,
 Ho - gyan kell a du - dát fúj - ni.

Sárga papucs az ágy alatt,
 Jaj, de régen nem láttalak!
 Add ide a pici szádat,
 Hadd csókoljak rajta százat!

Három a tánc mindhalálig,
 Kivilágos kivirradtig,
 Kicsiny nékem ez a ház,
 Berúgom az oldalát.

Megdöglött a tarka ludam,
 Kóborgó lett az én uram.
 De jaz uramat nem bánom,
 Csak a ludamat sajnálom.

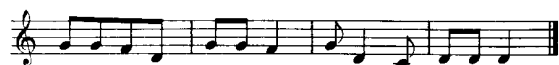
120. HEJ, DUNÁRÓL FÚJ A SZÉL

Hej, Du-ná-ról fúj a szél, sze-gény em-bert min-dig ér,

Du-ná - ról fúj a szél, ha Du-ná-ról nem fúj- na,

I-lyen hi-deg sem vol-na, Du-ná - ról fúj a szél.

Hej, Dunáról fúj a szél,
Feküdj mellém, majd nem ér,
Dunáról fúj a szél;
Nem fekszem én kend mellé,
Úgy sem leszek a kendé,
Dunáról fúj a szél.

Ha Dunáról fúj a szél,
Szegény embert mindig ér,
Dunáról fúj a szél.
Ha Dunáról nem fújna,
Olyan hideg nem volna.
Dunáról fúj a szél.

121. TÚR A DISZNÓ

Túr a disz-nó, túr a mo-csár - ré - ten,

Tar- tot- tam sze - re - tőt, de már ré - gen.

Ha tar - tottam, én szen-ved-tem ér - te, de ér- te,

Cu - dar vi-lág, ne hánd a sze - mem - re.

Zód a murok, zód a petrezselyem,
Meghül, babám, köztünk a szerelem.
Nemcsak meghült, hanem meg is fogyott, de fogyott,
A szívemre nagy bánatot hozott.

122. A KORONDI HALASTÓ

A ko - ron - di ha - las - tó, ha - las - tó,
Be - le - es - tem lo - vas - tól, 'ko - csis - tól.
Jaj, Is - te - nem, ki vesz ki, se j, de ki vesz ki,
Saj - nál - e még en - ge - met va - la - ki?

A korondi híd alatt, híd alatt
Rézsarkantyúm ott maradt, ott maradt.
Gyere, rózsám, keresd meg, se j de keresd meg,
Ha megleled, pengesd meg, pengesd meg!

A korondi hegy alatt, hegy alatt
Az én babám rozsmaringot arat.
Én leszek a rozsmaring kévekötője,
Barna legény igaz szeretője.

*

Jaj, de sokat arattam a nyáron,
De keveset aludtam az ágyon.
Bontsd le, babám, a fehér vetett ágyadat,
Hadd alhassam ki rajta magamat!

123. KERTEM ALATT FARAGNAK AZ ÁCSOK

Ker - tem a - latt fa - rag - nak az á - csok.
I - de hal - lik a ko - pá - cso - lá - sok.
E - redj, lá - nyom, kér - dezd meg az á - csot,
Ad - e csó - kért egy kö - tény for - gá - csot!

Édesanyám huncutok az ácsok,
Méregdrágán mérik a forgácsot.
Kilenc csókot adtam neki érte,
Tizediket ráadásul kérte.

*

Kertem alatt aratják a zabot,
Csűröm mellé rakják az asztagot.
Tetejébe felszállott a kánya,
Szeret engem szomszédunk szép lány

124. FÉLRE TŐLEM BÚBÁNAT

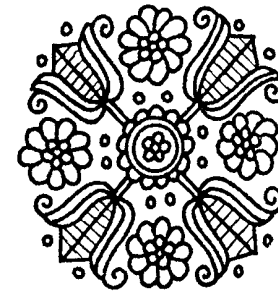
Fél - re tő - lem bú - bá - nat, bú - bá - nat,
Kan - csót vá - gok u - tá - nad, u - tá - nad.
Szé - les vi - lág csúf - já - ra, csúf - já - ra,
Meg - fojt - lak egy po - hár - ba, po - hár - ba.

Félre tőlem búbánat, búbánat,
Nem érek én több nyárat, több nyárat.
Ha érek is, csak hármát, csak hármát,
Nem rakok én kővárat, kővárat.

Ne bánd édes virágom, virágom,
Hogy így élem világom, világom!
Éljed te is, nem bánom, nem bánom,
Szívemből azt kívánom, kívánom.

125. ÉDES URAM MEG TUDSZ VERNI

É - des u - ram meg tudsz ver - ni,
De egy kraj - cárt nem tudsz ad - ni,
Hogy ve - gyek egy kis pá - lin - kát,
Fe - lejt - sem a lel - kem bú - ját.

126. ESTE VAN MÁR NYOLC ÓRA

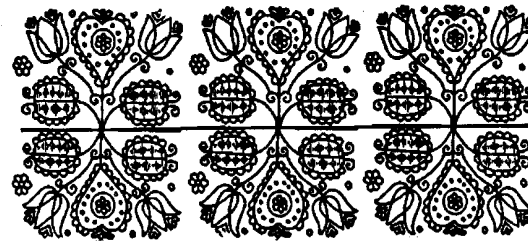
Es - te van már, nyolc ó - ra,
Ég a vi - lág a bót - ba.
Sal - lá - rom, sal - lá - rom,
Ég a vi - lág a bót - ba.

Ott mérik a pántlikát,
Tüdőszínű pántlikát.
Sallárom, sallárom,
Tüdőszínű pántlikát.

Jakuts Pista méreti,
Az asztra leteszi.
Sallárom, sallárom,
Az asztra leteszi.

Bíró Róza felveszi,
A hajába biggyeszti.
Sallárom, sallárom,
A hajába biggyeszti.

Biggyeszd Róza, nem bánom,
Úgyis te vagy a párom.
Sallárom, sallárom,
Úgyis te vagy a párom.

127. PIROS, PIROS, PIROS

Pi-ros, pi-ros, pi-ros, háromszor is pi-ros, pi-ros bort az ü-veg - be,
Pi-ros, pi-ros, pi-ros, háromszor is pi-ros me-nyecskét az ö-lem - be!
Göm - bö-lyű két kar - ja vál-la-mat ta-kar - ja,
Meg-ö - lel-ném, de ő nem a - kar - ja.

Tilos, tilos, tilos, háromszor is tilos nagypénteken mulatni.
Tilos, tilos, tilos, háromszor is tilos a menyecskét szeretni,
Mert a menyecskének ura van szegénynek,
Tilos csókot adni a legénynek.

128. ESIK ESŐ, ZÚG A GÁT

E - sik e - ső, zúg a gát,
Ad - jon az Is - ten jőj - sza - kát.
Ad - jon Is - ten a lá-nyok-nak más szo - kást,
Sej. ne sze - res - sen min - dig mást.

Nosza, legény, a táncba,
Itt a leány, szedd ráncba.
Ugrad, forgasd, keringesd, mint az orsót,
Sej, köszönts reá a korszót.

Hipp, hopp, itt is, amott is,
A mi házuk előtt is.
Együnk, igyunk, menjünk táncba, vígadjunk,
Sej, egyet-kettőt ugorjunk.

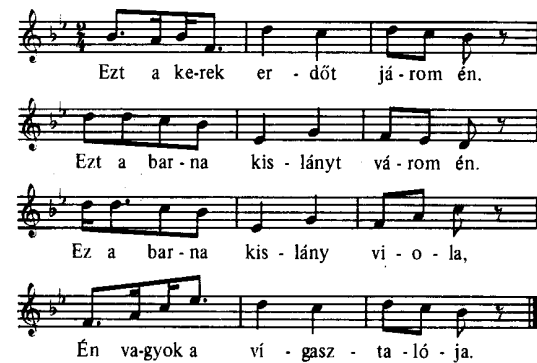
129. ESTE, ESTE, ESTE AKAR LENNI

Es - te, es - te, es - te a - kar len - ni.
Ez a kis - lány ha - za a - kar men - ni.
Ha - za men - ne, de nincs ki - sé - rő - je.
El - kí - sé - rem, le - szek sze - re - tő - je.

A cipőmnek se sarka, se talpa,
Eltáncoltam a nagy vigadóba.
Majd lesz annak talpa is, sarka is,
Lesz szeretőm szőke is, barna is.

130. EZT A KEREK ERDŐT JÁROM ÉN

Ezt a ke - rek er - dőt já - rom én.
Ezt a bar - na kis - lányt vá - rom én.
Ez a bar - na kis - lány vi - o - la,
Én va - gyok a ví - gasz - ta - ló - ja.

*

Megvágtam az ujjam, de nem fáj,
Fügefá levelet raktam rá.
Fügefá levele nem hasznos,
Barna kislány csókja panaszos.

131. A FALUBAN NINCS TÖBB KISLÁNY

A fa-lu-ban nincs több kislány, csak ket-tő, csak ket-tő,
Az e-gyi-ket el-sze-ret-te a jegy-ző, a jegy-ző.
A má-sik meg a ka-pu-ban ne-ve-ti, ne-ve-ti,
Mert őt meg a se-géd-jegy-ző sze-re-ti, sze-re-ti.

A kistildi szőlők alja homokos, homokos,
Vetek bele rozsmaringot, de bokros, de bokros!
Aki aztat leszakítja, jaj, de kár, jaj, de kár,
Az én szívem egy legényért nagyon fáj, nagyon fáj!

Fehér szőlőt nem eszi meg a darázs, a darázs,
Kistildi lány felfésüli a haját, a haját.
Én előttem hiába fésüli fel, fel, fel, fel,
Mert énnékem kistildi lány úgy sem kell, úgy sem kell.

132. TOLLFOSZTÓBAN VOLTAM AZ ESTE

Toll-fosz-tó-ban vol-tam az es-te,
É-des-a-nyám azt is ki-les-te.
Min-dig csak azt hánya-ve-ti szememre:
Ki-vel be-szél-get-tem az es-te.

Nem beszélgettem én senkivel,
Keresztapám testvéröccsivel.
Azzal sem beszélgettem én sokáig,
Éjfél után három óráig.

133. ADOTT ISTEN SZEKERET

A - dott Is - ten sze - ke - ret,
Sze - ke - rem - be ke - re - ket,
Ú - ve - gem - be fe - ne - ket,
Ab - ból i - szom e - le - get.

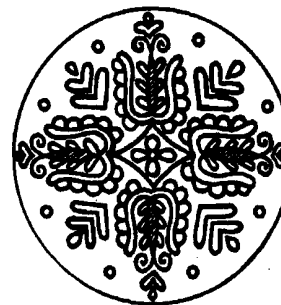
A doktor is azt mondja,
Vizet ne igyak soha,
Mert a vízben béka van,
Életemnek vége van.

*

Elmégy, rózsám? El, biz én.
Itt hagysz engem? Itt, biz én.
Ha te elmégy, én is el,
Tőled nem maradok el.

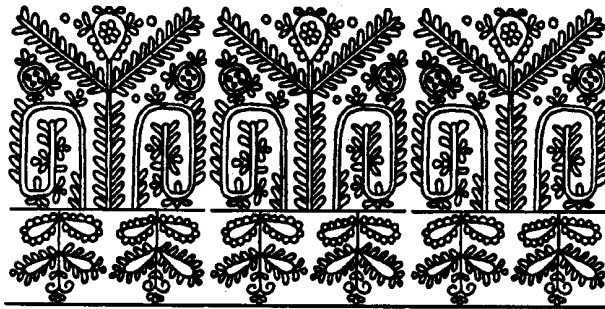
Ha te elmégy, violám,
Nem lesz többé víg óráim.
Én téérted halok meg,
Karjaid közt nyugszom meg.

Túl a Tiszán, innen is,
Áldjon meg az Isten is,
Téged, rózsám, engem is,
Még aki felnevelt is!

134. EGY SZEM BÚZA TEREMJEN

Egy szem bú - za te - rem - jen,
Réz - sar - kan - tyúm pe - neg - jen.
Rán - os szok - nyát de - re - ka - don meg - ráz - zuk még na,
A - mit teg - nap meg - ke - res - tünk, el - mu - lat - juk ma.

135. ESIK ESŐ, ÁZIK A HEVEDER

E - sik e - ső, á - zik a he - ve - der,
A lá - bo - mat szo - rít - ja vas - ken - gyel.
A lá - bo - mat vas - ken - gyel szo - rít - ja, A
ba - bám szí - vét bá - nat szo - mo - rít - ja.

136. ZSEBKENDŐM NÉGY SARKA

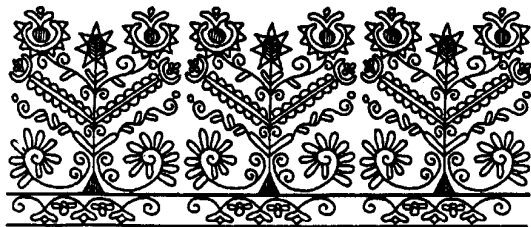
Zseb-ken-dőm négy sar - ka sí - má - ra van va - sal - va.

Mind a négy sar - ká - ba ba - bám ne - ve van varr - va.

E - gyik sző - ke, a má - sik bar - na,

A har - ma - dik csu - da - szép,

Meg - állj te, csu - da - szép. majd e - szed - be ju - tok még.

137. ETTEM SZŐLŐT, MOST ÉRIK

Et - tem szől - lőt, most é - rik, most é - rik, most é - rik,
Vi - rág Er - zsit most ké - rik, most ké - rik, most ké - rik.

Ki - hű - ment a le - ve - le? Gar - zó Pis - ta ke - zé - be,

Hej, ri - ca, ri - ca, ri - ca, hej Pis - ta te!

138. HALLOD-E, TE, KÖRÖSI LÁNY

Hal - lod - e, te, kő - rő - si lány, no de
 kő - rő - si lány, no de kő - rő - si lány.
 A te szok - nyád fod - ros - e már, no de
 fod - ros - e már, no de fod - ros - e már?
 Nem fod - ros, ha - nem tu - ni - kos,
 Volt sze - re - tőm ti - zen - há - rom, de mind el - ha - gyott.

Hallod-e te körösi lány, no de körösi lány,
 no de körösi lány,
 Miért lettél hűtlen hozzám, no de hűtlen hozzám,
 no de hűtlen hozzám?
 Jaj, jaj, jaj, az az átkozott,
 Úgy szeretett, majd megevett, mégis elhagyott.

139. SÁRGA KUKORICASZÁR

Sár - ga ku - ko - ri - ca - szár,
 Ka - pá - lat - lan, ka - pá - lat - lan ma - rad - tál.
 Szó - ke le - gény, bar - na lány,
 Ö - le - let - len, csó - ko - lat - lan ma - rad - tál.

Piros kukoricaszár,
 Jaj, de sokszor kapálatlan maradtál.
 Kapáljon meg az a lány,
 Aki mindig a legények után jár.

Sárga pikét a kötőm,
 Elhagyott a kőkényszemű szeretőm.
 Ha elhagyott, nem bánom,
 Nyílik még a tearózsa a nyáron.

Sárga pikét a ruhám,
 Abba szeret a galambom igazán.
 Holnap is azt veszem rám,
 Abba ölel-csókol engem a babám.

140. KERÉK UTCA SZEGELET

Ke - rek ut - ca sze - ge - let,
Jár - tam én ott e - le - get.
Ha még egy - szer ott já - rok,
A ró - zsa - m - ra ta - lá - lok.

Kerek utca, kicsi ház,
Benne rózsám mit csinálsz?
Csinosítom magamat,
Várom a galambomat.

Jaj, Istenem, este van,
Az én rózsám messze van.
Keszkenőm is nála van,
Víg örömem benne van.

141. SZÉPEN ÚSZIK A VADKÁCSA

Szé - pen ú - szik a vad - ká - csa a ví - zen,
Szé - pen le - gel a lo - vam a ré - ten,
Szé - pen szól a csen - gö a nya - ká - ba',
Ti - éd le - szek én, ba - bám, nem - so - ká - ra.

Pirosbarna lány, mikor hozzád jártam,
Ablakod előtt de sokat megálltam.
Kérdezd meg a muskátli virágot,
Hány szép éjszakát töltöttem el nálad.

Pirosbarna lány, mikor hozzád jártam,
Azt a legényt mindig nálad láttam.
De én azért nem vetem a szemedre,
Él a jó anyád, juttassa eszedbe.

142. HARAGSZOM AZ OLYAN SZÓRA

Ha- rag-szom az o-lyan szó - ra, csu-haj - la,
Ki az ö-reg-em-bert is meg-szól-ja, csu-haj - la,
Mer az ö - reg - em - ber a - rany - bá - nya,
Dir - meg-dör-mög a dol - má - nya, csu- haj - la.

Haragszom az olyan szóra, csuhajla,
Ki a kislányokat is megszólja, csuhajla,
Mer' a kislány aranycsillag,
Arany garádicson ballag, csuhajla.

Haragszom az olyan szóra, csuhajla,
Ki a legényembert is megszólja, csuhajla,
Mer' a legény olyan mint a szamár,
Minden kiskapuba megáll, csuhajla.

Haragszom az olyan szóra, csuhajla,
Ki a menyecskéket is megszólja, csuhajla,
Mer' a menyecske csak zsírosbögre,
Elszalad a kutya véle, csuhajla.

143. ELMENTEM A PIACRA

El - men - tem a pi - ac - ra,
El - men - tem a pi - ac - ra, rac - ra,
pi - ac - ra, rac - ra, pi - ac - ra.

Megvettem én a búzát,
Megvettem én a búzát, búzát,
a búzát, búzát, a búzát.

Elvittem a malomba, ...

Felöntém a garatra, ...

Hazavittem a lisztet, ...

Sütöttem én peracet, ...

Megették a gyerekek, ...

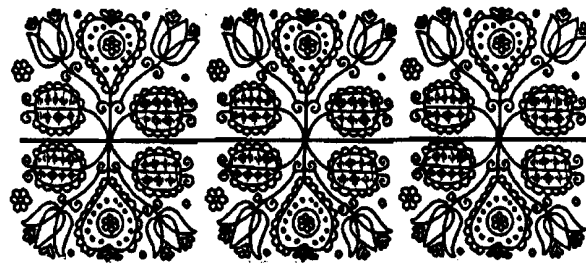
144. KIS KÚT, KEREKES KÚT

Kis kút, ke-re-kes kút van az ud - va - runk - ban,
De szép bar-na kis-lány van a szom - szé - dunk - ban,
Csal - fa sze - me - i - met rá sem me - rem vet - ni,
Fi - a - tal az é - des - any - ja, azt is kell sze - ret - ni.

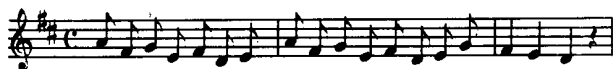
Ennek a kislánynak dombon van a háza,
Sudár jegenyefa van az udvarába'.
Sudár jegenyefa, földre hajlik az ága,
Ennek a kis barna lánynak én leszek a párja.

145. MEGJÖTT MÁR A FECSEKEMADÁR

Meg-jött már a fecs-kemadár, fész - ket rakott ná - lunk,
Hí - vo - gat már a nap - su - gár, tá - bo - roz - ni vá - gyunk.
Vi - rág nyí - lik a hegy - ol - da - lon, nincs, nincs, nincs szebb an - nál.
Har - sog a kürt - szó, in - dulj, paj - tás, tá - bor - ba kell men - ni.

146. ESIK ESŐ CSENDESEN

E-sík e-ső csendesen, lepereg az ereszen, az e-re-szen.

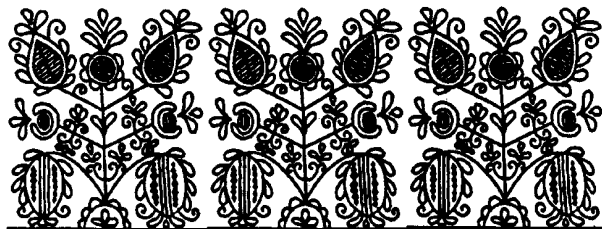
Esík e-ső csendesen, lepereg az ereszen, az e-re-szen.

Sár lesz abból, tudom én azt, jön a babám, érzem én azt,

Esík e-ső csendesen, lepereg az ereszen, az e-re-szen.

147. ERESZ ALATT FÉSZKEL A FECSKE

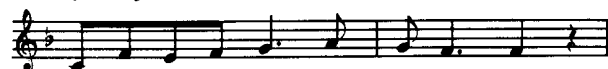
E-resz a-latt fész-kel a fecs-ke,

Mi van a kö-tőd-ben, me-nyecs-ke?

Nyá-ri pi-ros al-ma, bo-bo-bo-bo-bor-í-zű,

Kós-tol-ja meg kend, be jó-í-zű!

Fogadásom tiltja szeretni,
De nem a legényre nevetni.
Kijátszom a tila-tila-tila-tilalmat,
Úgy szerettetem meg magamat.

148. CSÁRDÁS KIS KALAPOT VESZEK

Csár - dás kis ka - la - pot ve - szek,
Mel - lé roz - ma - rin - got te - szek.
Sza - gos lesz az ut - ca, mer - re, mer - re, mer - re já - rok,
An - nál job - ban sze - ret - nek a lá - nyok.

A rétalji faluvégen
Három csillag van az égen.
Én is odavaló, való, való, való vagyok,
Ahol az a három csillag ragyog.

149. ALMA A FA ALATT

Al - ma a fa a - latt, nyá - ri, pi - ros al - ma,
En - gem gya - láz a sze - re - tőm é - des - any - ja.
En - gem gya - láz, en - gem tesz a, vesz a szó - ra,
Sze - retem a fi - át, nem te - he - tek ró - la.

Aranyos Mariskám, akkor fogsz majd sírni,
Mikor nékem katonának el kell menni.
Elbúcsúzom tőled egy vasárnap este,
Sok páros csókodért áldjon meg az Isten!

*

Egye meg a fene a mészáros bárdját,
Minek vágta el a gyenge borjú lábát!
Lám, a szegény borjú nem tud lábán járni,
A szegény bakának hátán kell hurcolni.

150. NÁD A HÁZAM TETEJE

Nád a há - zam te - te - je,
Rá - szál - lott a ci - ne - ge,
Hess le ró - la, ci - ne - ge,
Be - sza - kad a te - te - je.

Nincs édesebb, mint a méz,
Ki kit szeret arra néz,
Lám én szókét szeretek
Arra nézek s nevetek.

151. KOLOZSVÁROS OLYAN VÁROS

Ko - lozs - vá - ros o - lyan vá - ros,
A ka - pu - ja kilenc zá - ros.
Ab - ban la - kik egy mé - szá - ros,
Ki - nek ne - ve Vi - rág Já - nos.

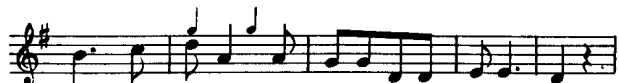
Kordován csizma lábába,
Sárig sarkantyú van rajta.
Esszeveri legénymódra,
Hull a csukros szekfű róla.

Kapum előtt esszeveri,
Víg szívemet keseríti,
Kapum előtt ne veregesd,
Víg szívemet ne keserítsd.

152. SZÁNT A BABÁM

Szánt a ba-bám,csi-reg-csörög sej, haj, a já - rom,

Szánt a ba-bám, a be-ne-de-ki ha-tá - ron.

Szá-raz a föld, hármase-ke nem áll - ja,

Szép a ba-bám,Be-ne-de-ken sej, haj, nincs pár - ja.

Mondtam babám, ne rakd meg a sej, haj, szekeret,
Feltöri a villanyél a kezedet.
Fábúl van a villa nyele, nem másbúl,
Feltöri a tenyeredet, sej, haj, csunyául.

153. HARCZA VAN A VÍZBE

Har- csa van a víz - be'. Gú-nár a szé-li - be,

Ha-rag-szik ga-lam-bom, Nem néz a sze-mem - be,

Én sem az ö - vé - be.

Kerek ez a zsemle,
Nem fér a zseembe,
Ketté kéne vágni,
Úgy kék megpróbálni,
Éljen Péter bácsi!

154. HÁROM BOKOR SALÁTA

Há-rom bo-kor sa - lá - ta, kis an - gya - lom,
Há-rom kis - lány ka - pál - ta, kis an - gya - lom.
Nem kell ne-kem sa - lá - ta, csak az a - ki ka - pál - ta,
Kis an - gya - lom.

Három bokor ribizli, kis angyalom,
Szőke kislány szemezi, kis angyalom.
Én biz abból nem eszem, elmegy tőle az eszem,
Kis angyalom.

Három bokor krumpliszál, kis angyalom,
Három legény kurizál, kis angyalom.
Nem kell nekem krumpliszár, csak az, aki kurizál,
Kis angyalom.

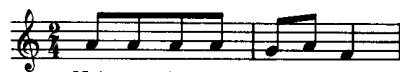
A földvári piacon, kis angyalom,
Almát árul egy asszony, kis angyalom.
Olyan piros, mint a vér, meghalok a rózsámér',
Kis angyalom.

155. LÁNYOK ÜLNEK A TORONYBA

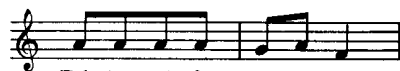
Lá-nyok ül-nek a to-rony-ba' a-rany ko-szo - rú - ba,
Ar-ra men-nek a le-gé-nyek sá-ri sar-kan - tyú - ba.
Lá-nyok vagy-tok, szé-pek vagy-tok, pi-ros az or - cá - tok,
Kert-be men-tek ró-zsát szedni, szí-vem sza-kad rá - tok!

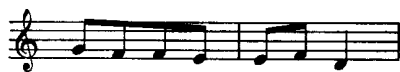
156. HEJ, TULIPÁN, TULIPÁN

Hej, tu - li - pán, tu - li - pán,

Tel - jes szek - fű szar - ka - láb,

Te - le ker - tem zsá - lyá - val,

Sze - re - lem - nek láng - já - val.

Gyere kislány, szedjük le,
Vidd a város végére,
Add oda egy legénynek,
István nevezetűnek.

Ha kérdi, hogy ki küldte,
Mondd meg, hogy egy lány küldte,
Ha kérdi, hogy milyen lány,
Mondd meg, hogy egy barna lány!

157. HIDLÓ VÉGÉN

Híd - ló vé - gén, pad - ló vé - gén,

Ka - ri - kás tán - cot jár - ják,

Híd - ló vé - gén, pad - ló vé - gén,

Ka - ri - kás tán - cot jár - ják.

Elöl járja János bíró
Gombos dolományban,
Mária asszony hátul járja
Csepű rokolyába.

Ájj kezemre, járj kedvemre
Tanujj emberségre.
Met ha'z Isten esszerendel,
Mük tanútok leszünk!

158. HOL JÁRTÁL AZ ÉJJELEL, CINEGE MADÁR

Hol jár-tál az éj-jel, ci-ne-ge ma-dár?
Ab-la-ko-don hál-tam, drá-ga vi-o-lám.
Mér hát be nem jöt-tél, ci-ne-ge ma-dár?
Fél-tem az u-rad-tól, hát-ha rám ta-lál.

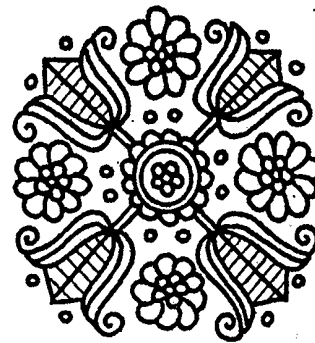
Nincs itthon az uram, cinege madár,
Sáros patak mellett hidakat csinál.
Jó lovai vannak, hamar hazaér,
Jaj lesz neked akkor, hogyha együtt ér.

Nincs itthon az uram, cinege madár,
Sáros patak mellett hidakat csinál.
Rossz lovai vannak, nem ér az haza.
Mulathatunk rózsám, egész éjszaka!

159. JÁNOSHÍDI VÁSÁRTÉREN, ICA, TE

Já-nos-hí-di vá-sár-té-ren, I-ca, te,
Le-gény-vá-sár lesz a hé-ten, I-ca, te.
Ez-re-se-kért ad-nak e-gyet,
Jaj, de drá-ga, még-is vesz-nek, I-ca, te.

Jánoshídi vásártéren, Ica, te.
Kislányvásár lesz a héten, Ica, te.
Két krajcárért adnak egyet,
Jaj, de olcsó, mégsem vesznek, Ica, te.

160. JAJ, DE SZÉPEN ESIK AZ ESŐ

Jaj, de szé - pen e - sik az e - ső,
E - ső u - tán zöl - del a me - ző.
Kö - ze - pé - be le - gel, tyu - haj egy bá - rány,
Nincs szebb le - ány, mint az én ba - bám.

Nem messze van ide Kanizsa,
Vasas kocsin járok el oda,
Vasas kocsi, réz a tengelye szege,
A babámnak Mari a neve.

161. HEJ, IGAZÍTSAD JÓL A LÁBOD

Hej, i - ga - zít - sad jól a lá - bod,
Tíz far - sang - ja, hogy már já - rod.
Haj, da - na, da - na, da - na, da - na, da - na,
da - naj - dom.

Hej, ez a kislány atyám fia,
Szereti az apám fia.
Haj, dana, dana, dana, dana, dana, danajdom.

Hej, a szívemnek nagy a bújja,
Te légy, rózsám, orvoslója!
Haj, dana, dana, dana, dana, dana, danajdom.

Hej, nem aludtam, csak egy szikrát,
Eltáncoltam az éjszakát.
Haj, dana, dana, dana, dana, dana, danajdom.

162. HULL A SZILVA A FÁRÓL

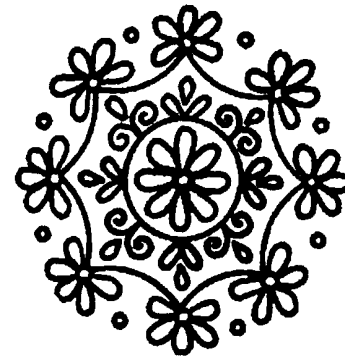
Hull a szil - va a fá - ról,
Most jö - vök a ta - nyá - ról,
Ej, haj, ri - ce - ru - ca,
Ku - ko - ri - ca der - ce.

Egyik ága lehajlott,
Az én rózsám elhagyott.
Ejhaj, rice-ruca,
Kukorica derce.

Ha elhagyott egy hétre,
Elhagyom én kettőre.
Ejhaj, rice-ruca,
Kukorica derce.

Ha ő elhagy kettőre,
Elhagyom én örökre.
Ejhaj, rice-ruca,
Kukorica derce.

Kis kalapom fekete,
Pávatollu van benne.
Ejhaj, rice-ruca,
Kukorica derce.

163. KÉT TYÚKOM TAVALYI

Két tyú-kom ta - va - lyi, há - rom har-mad - é - vi,
Hajtsd ha - za, Ju - lis - kám, za - bot a - dok né - ki.
Pi - te sár - ga, pi - te bú - bos, pi - te mind a há - rom,
Az u - ram is itt-hon va-gyon, nin-csen sem-mi ká - rom!

Két tyúkom tavalyi, három harmadévi,
Hajtsd haza, Juliskám, zabot adok néki.
Ha tudtátok, hogy az enyém, mér' adtatok enni?
Azért adtunk, komámasszony, nem hagytuk elveszni.

164. EGY ASSZONYNAK VAN VAGY KILENC LÁNYA

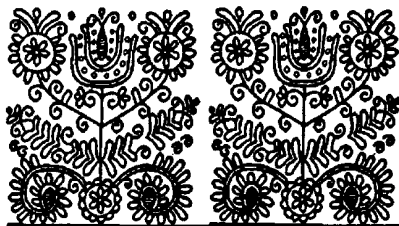
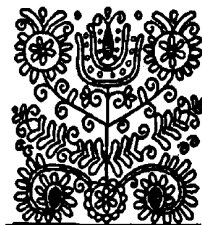
Egy ass-zony-nak van vagy kilenc lánya, így szokta szám - lál - ni.
Min-den es - te ki-áll a kapu-ba hív - ja vacso - rál - ni:
Er - zsi, Bor-csa, Sá - ri, Ma-ris - ka, Ro - zá - li,
El - la de, Bel-la de, Julesa, Karolina, jer-tek vacso - rál - ni.

Egy huszárnak annyi a babája nem győzi számlálni.
Egyet, kettőt át is adna másnak, de nem tud meg válni.
Erzsi, Borcsa, Sári, Mariska, Rozáli,
Ella, Bella de, Julcsa, Karolina nem tudok elválni.

165. ENNEK A GAZDÁNAK SZÉP KOCSIJA VAN

En-nek a gaz - dá - nak szép ko - csi - ja van,
Szép ko - csi - ja e - lőtt jó két lo - va van.
Még-is mi - kor hegynek hajtja, csip - ke - bo - kor meg-a-kaszt - ja,
Akkor mondja: gyí, gyí, hopp! Én is in - ni a - ka - rok.

166. MEGIZENEM A GYULAI BÍRÓNAK

Meg-i - ze-nem, meg-i - ze-nem a gyu-la-i bí - ró - nak,
Már - vány - kő -ből, már - vány - kő -ből ra - kas - sa ki az u - tat,
Mert nagy a sár fel - frecs - csen a ke - sely - lá - bú lo - vam - ra,
A lo - vam - ról, a lo - vam - ról az én kedves babám - ra.

Kapum előtt, kapum előtt folyik el a Berettyó,
Belésett, belésett magyar huszár lovastól.
Lova lábát, lova lábát három orvos gyógyítja,
De a szegény magyar huszárt a babája siratja.

167. HEJ, VARGÁNÉ KÁPOSZTÁT FŐZ

Hej, Var-gá - né ká-posz-tát főz,
Kon-tya a - lá ü-tött a gőz.
Hány-ja, ve - ti fa - ka - na - lát,
Ki-nek ad - ja Zsu-za lá - nyát.

Nem adja az más egyébnek,
Kara István ókelmének,
Még akkor neki ígérte,
Mikor bölcsőbe' rengette.

168. HESS, LÉGY, NE SZÁLLJ RÁM

Hess, légy, ne szállj rám, be-teg va-gyok én,
Le-gyez en-gem az én ró-zsám, meg-gyó-gyu-lok én!

*

Cifra palota,
Zöld az ablaka.
Gyere ki te tubarózsa
Vár a viola.

Kislány vagyok én,
Majd megnövök én
Kell-e rózsá vagy ibolya,
Azt is adok én.

169. LEFELE FOLYIK A TISZA

Le - fe - lé fo - lyik a Ti - sza,
Nem fo - lyik az töb - bé visz - sza.
Raj - tam van a ba - bám csók - ja,
Ha saj - nál - ja, ve - gye visz - sza.

Nem azért adta ő ide,
Hogy ő tőlem visszavegye.
Hanem azért adta ide,
Szeretője legyek érte.

170. VÉKONY HÉJA, DE VÉKONY HÉJA

Vé-kony hé - ja, de vé-kony hé - ja van a pi - ros al - má - nak.
Szép sze - re - tő - je, de szép sze - re - tő - je van a hon - véd ba - ká - nak.
Szép sze - re - tő - je, de vé - kony kar - csú a de - re - ka,
Jobb vál - lá - ról a bal vál - lá - ra, se j, haj,
Bal vál - lá - ról a jobb vál - lá - ra,
gön - dő - rő - dik a ha - ja, de a ha - ja!

Vékony héja, de vékony héja van a piros almának,
Bécsi szappan, de bécsi szappan kell a mostani lánynak.
Ha megmosdik a bécsi szappan habjával,
Odacsalja, de csalogatja, se j, haj, a legényt a szagával.

171. ÁLTALMENNÉK ÉN A TISZÁN LADIKON

Ál - tal-men-nék én a Tiszán la-di-kon, la-di-kon, de la-di - kon,
Ott la - kik a, ott la-kik a ga-lam-bom, ott la-kik a ga-lam - bom,
Ott la - kik a vá - ros-ban, a har - ma-dik ut - cá - ban,
Pi-ros ró - zsa, kék nefelejcs, i - bo-lya vi-rít az ab - la- ká - ban.

Általmenni én a Tiszán nem merek, nem merek, de nem merek.
Attól félek, hogy a Tiszába esek, hogy a Tiszába esek.
Lovam hátán sejhaj, félre fordul a nyereg,
A Tiszának habjai közt elveszek, a babámé nem leszek.

172. HUSZÁRGYEREK, HUSZÁRGYEREK

Hu-szár-gye-rek, hu-szár-gye-rek sze-re - ti a tán - cot,
Az ol - da-lán, az ol - da-lán csör - ge-ti a kar - dot,
Ha csör-ge-ti, hadd csör-ges-se, peng-jen sar-kan - tyú - ja,
Kos-suth La-jos ver-bunk-ja a mu-zsi - kál - ta - tó - ja.

Falu végén, falu végén szépen muzsikálnak,
Oda hívnak engemet is magyar katonának,
Be is állok a verbunkba, ha már verbuválnak,
Elmegyek a pajtásimmal vitéz regrutának.

Szép a huszár, szép a huszár, felül a lovára,
Aranymente a hátára, kard az oldalára.
Virágcsokor a csákóján, úgy megy a csatába,
Ne sírj rózsám, megtérek még a szabad hazába.

173. TÖRÖK BÁRSONY SÜVEGEM

Tö-rök bár-sony sü - ve - gem,
 Most é - lem gyöngy-é - le - tem,
 Ba - logh Á - dám a ne - vem,
 Ha vi - téz vagy, jer ve - lem.

Fakó lovam, a Murza
 Lajta vizét átússza
 Császárt hogyha megkapom
 Bécs várába ugratom.

Sándor Ferkó sógorom
 Adja ide a borom,
 Harc után, ha szomjazom,
 Az áldomást megiszom.

Zsindelyesi eszterház .
 Ég a város, ég a ház,
 Nem is egy ház, háromszáz,
 Mert a kuruc ott tanyáz.

174. TE VAGY A LEGÉNY, TYUKODI PAJTÁS

Te vagy a le - gény, Tyuko-di paj - tás!
 Nem o-lyan, mint más, mint Kucug Ba - lázs.
 Terem- jen hát or-szágunkban jó bor, ál-do - más,
 Nem egy fil- lér, de két tal- lér kell i-de paj - tás!

Szegénylegénynek olcsó a vére,
 Két-három fillér egy napra bére,
 Azt sem tudja elkölteni, mégis végtére
 Két pogány közt egy hazáért omlik ki vére.

Bort kupába, bort, embert a gátra,
 Tyukodi pajtás, induljunk rája,
 Verjük által a labancot a másvilágra,
 Úgy ad Isten békességet édes hazánkra.

175. CSINOM PALKÓ

Csinom Pal-kó, Csi-nom Jan-kó, csontos kara - bé - rom,
Szép selymes ló - din - gom, da-li pár pisz - to-lyom.
No-sza raj-ta, jó ka-tonák, igyunk e-gész - ség - gel,
Men-jen táncra ki-ki köz-tünk az ő je-gye - sé - vel.

Ne bánkódjék senki köztünk, menjünk az Alföldre,
Megrontatik kezünk által a labanc ereje,
Szabad nekünk, jó katonák, Tisza-Duna közi,
Labancságnak mert nincs sehult ottan semmi közi.

Darulábú, szarkaorrú, nyomorult ellenség
Fut előlünk, retteg tőlünk nyomorult némettség.
Görbehátú, mert lenyomta füstös muskétálya,
Elfárasztott, elbágyasztott, dióverő pózna.

A jó vitéz kurucoknak van szabott dolmánya,
Sarkantyús csizmája, futó paripája,
És a gyalog jó kurucnak van frissen járása,
Mint a szárnyas Pelágusnak, van sebes futása.

176. A JÓ LOVAS KATONÁNAK

A jó lo-vas ka-to - ná-nak de-jól va-gyon dol - ga,
Eszik, i-szik a sá - tor-ba, sem-mi-re sincs gond - ja.
Hej, é - let, be gyöngy-é-let, en - nél szebb sem le - het,
Csak az jő-jön ka-to - ná-nak, a-ki i - lyet sze - ret!

Paripáját megforgatja, elmegyén dolgára,
Csillog, villog minden felől virágszál módjára.
Hej élet, be gyöngyélet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret!

A zöld mezőn megpuskázik, nyer az ellenségtől,
A szálláson múlatozik, nyer a menyecskektől.
Hej élet, be gyöngyélet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret!

Ellenségre - nyereségre kimégyen próbára,
Megütközik - viaskodik, siet a prédára.
Hej élet, be gyöngyélet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret!

177. KATONA VAGYOK ÉN, ORSZÁG ŐREZŐJE

Ka - to - na va - gyok én, or - szág ő - re - ző - je,
Sír az é - des - a - nyám, hogy el - visz - nek tő - le.
Sír az é - des - a - nyám, a ró - zám meg gyá - szol,
Fe - ke - te gyász - vi - rág bú - sul ab - la - ká - ból.

Falu legényei, kenyeres pajtásim,
Az Isten áldása szálljon le reátok,
Éljetek örömmel, mert én búval élek,
De az én rózsámat el ne szeressétek!

Megpendült harangom, pallérozott kardom,
Nem szabad énmékem az ágyban meghalnom.
Áldozom életemet az ország javára,
Forgatom fegyverem vitézek módjára.

178. KECSKEMÉT IS KIÁLLÍTJA

Kecs-kemét is ki - áll - lít - ja nyal-ka ver-bung-ját.
Csár-da e - lőtt ki is tű - zi ve-res zász-la - ját.
Gyer-tek i - de, fi - a - ta-lok, tes-sék be-áll - ni,
Nyolc esztendő nem a vi - lág, le - het pró-bál - ni.

A kardomnak markolatja tiszta ezüstből,
Ki van rakva csillagokkal, nem öntött rézből.
Ha erre a nap reásüt, de szépen fénylik,
Mellette sok édesanya sírva könnyezik.

Amott sétál egy kisleány nagy vidámsággal,
Utána egy Kossuth-husár nagy bátorsággal.
Ne siess úgy, édes rózsám, drága angyalom,
Fényes kard az oldalamon csillámlik nagyon.

179. FÖL, FÖL, VITÉZEK, A CSATÁRA

Egressy Béni

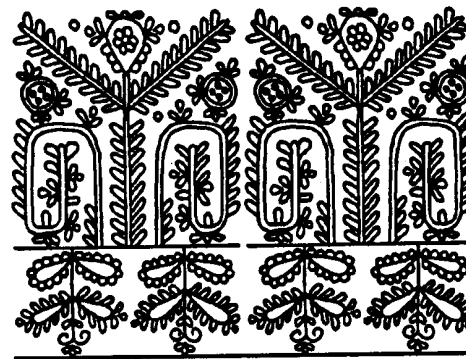
Föl, föl, vi - té - zek, a csa - tá - ra,
A szent sza - bad - ság ol - tal - má - ra!
É - des ha - zán - kért hő - si vé - rünk,
Ont - juk, hul - lat - juk nagy bát - ran, míg é - lünk.

Föl, föl, látjátok lobogómat,
Indulj utánam, robogó had!
Zeng, dörg az ágyú, csattog a kard,
Ez lelkesíti csatára a magyart!

Híres Komárom be van véve,
Klapka György a fővezére,
Büszkén kiáll a csatatérre,
Hajrá, huszárok, utánam előre!

180. JÓ ESTÉT KÍVÁNOK

Jó estét kí - vá - nok, megjötték a fehérvári huszárok.
Jöttek, lát - tak, győz - tek, de sok lányt meg - főz - tek ...
Jó estét kí - vá - nok, megjötték a fehérvári huszárok.

181. MOST SZÉP LENNI KATONÁNAK

Most szép len - ni ka - to - ná - nak,
Mert Kos-suth - nak ver - bu - vál - nak.
Kos-suth La - jos nem lett vó - na,
Ka - to - na se let - tem vó - na,
Él - jen, él - jen a nem - zet!

Gyere, pajtás, katonának,
Téged tesznek kapitánynak,
Pár esztendő nem a világ,
Éljen a magyar szabadság,
Éljen, éljen a nemzet!

Akkor megyek katonának,
Ha leányok verbuválnak,
Pántlikába kardot rántnak,
Avval tudom le sem vágnak.
Éljen, éljen a nemzet!

182. SÜVEGEMEN NEMZETISZÍN RÓZSA

Arany János - Fónagy József

Sü - ve - ge - men nem - ze - ti - szín ró - zsa.
A - ja - ka - mon ked - ves ba - bám csók - ja.
Ne félj, ba - bám, nem megyek vi - lág - ra,
Nem - ze - temnek va - gyok ka - to - ná - ja.

Nem kerestek engemet kötéllel,
Zászló alá magam csaptam én fel.
Szülőanyám, te szép Magyarország,
Hogyne lennék holtig igaz hozzád!

Olyan marsra lábam sem billentem,
Hogy azt bántsam, aki nem bánt engem.
De a szabadságért, ha egy íznyi,
Talpon állok mindhalálig vívni.

183. JÓL VAN DOLGA A MOSTANI HUSZÁRNAK

Jól van dol - ga a mos - ta - ni hu - szár - nak,
Nem kell szé - nát ka - szál - jon a lo - vá - nak.
Mert a szé - na por - ci - ó - ba van köt - ve, van köt - ve, de van köt - ve,
Gye - re ró - z sá m tedd a lo - vam e - lé - be.

Édesanyám, ki a huszár, ha én nem?
Ki nyergeli föl a lovat, ha én nem?
Fölnyergelem aranyszörű lovamat,
lovamat, de lovamat.
Lerúgatom véle a csillagokat.

Kesely lovam nyerített a csatába,
Mellső lábát éles golyó találta.
Szállj le huszár, vedd le nehéz nyergedet,
nyergedet, de nyergedet,
Szegény lábam nem bír tovább tégedet.

184. KOSSUTH LAJOS TÁBORÁBAN

Kos - suth La - jos tá - bo - rá - ban,
Két szál ma - jo - rán - na.
Egy szép bar - na ma - gyar hu - szár,
Sej lo - vát ka - ré - lyoz - za.

185. GÁBOR ÁRON RÉZÁGYÚJA

Gá - bor Á - ron réz - á - gyú - ja fel van vi - rá - goz - va,
In - dul - nak már a tü - zé - rek mesz - sze a ha - tár - ra.
Ne - héz a réz - á - gyú, fel - szánt - ja a he - gyet, völ - gyet.
É - des ró - zsa - m, a ha - zá - ért el kell vál - nom tő - led!

Véres a föld, magyar tűzér vére folyik rajta,
Csak még egyszer gondolj vissza szép magyar hazádra!
Anyám, te jó lélek, találkozom-e még véled?
Holnapután messze földre, hosszú útra kélek.

186. KOSSUTH LAJOS AZT ÜZENTE

Kos - suth La - jos azt ü - zen - te,
El - fo - gyott a re - gi - ment - je.
Ha még egy - szer azt ü - ze - ni,
Mind - nyá - junk - nak el kell men - ni,
Él - jen a ma - gyar szabadság, él - jen a ha - za!

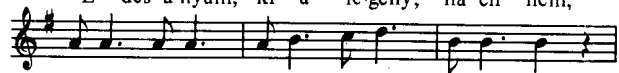
Esik eső karikára,
Kossuth Lajos kalapjára.
Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája!
Éljen a magyar szabadság,
éljen a haza!

Gyere, pajtás, katonának,
Jobb dolgod lesz, mint apádnak!
Se nem kapálsz, se nem kaszálsz,
Pesti kaszárnyában sétálsz.
Éljen a magyar szabadság,
éljen a haza!

187. ÉDESANYÁM, KI A LEGÉNY

É - des - a - nyám, ki a le - gény, ha én nem,

Ki nyer - ge - li föl a lo - vam, ha én nem?

Föl - nyer - ge - lem ke - se - lá - bú lo - va - mat,

Még az éj - jel ki - mu - la - tom ma - ga - mat.

Édesanyám, ki a kislány, ha én nem,
Ki vasalja ki a szoknyát, ha én nem?
Kimosom a fodros szoknyám fehérre,
Rá se nézek akármilyen legényre.

188. SEJ, NAGYABONYBAN

Sej, Nagyabony - ban csak két to - rony lát - szik,

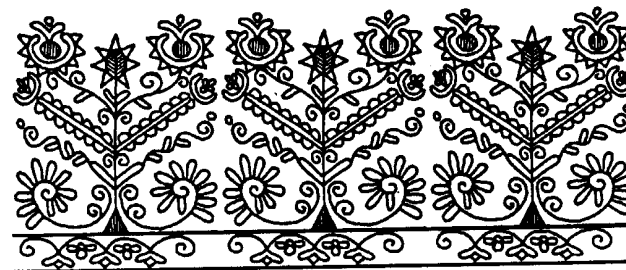
De Maj - land - ban har - minc - ket - tő lát - szik.

In - kább né - zem az a - bo - nyi ket - tőt,

Mint Maj - land - ban azt a har - minc - ket - tőt.

189. TÖLTIK A NAGY ERDŐ ÚTJÁT

Töl - tik a nagy er - dő út - ját,
Vi - szik a szé - kely ka - to - nát.
Vi - szik, vi - szik sze - gé - nye - ket,
Sze - gény, szé - kely le - gé - nye - ket.

Úgy elviszik arr'a helyre,
Hol az út is vérrel festve.
Kit a golyó, kit a lándzsa,
Kit éles kard összevágta.

190. SÖPRIK A PÁPAI UTCÁT

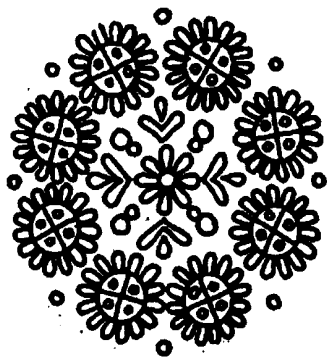
Söp - rik a pá - pa - i ut - cát,
Ma - sí - roz - nak a ka - to - nák.
Ti - zen - hat - esz - ten - dős bar - na kis - lány,
Sé - tál a re - gi - ment u - tán.

Kérdi tőle a kapitány:
Hova mégy, te barna kislány?
Mit kérdi azt tőlem a kapitány?
Megyek a szeretőm után.

El van zárva kalickába,
A szegedi kaszárnyába.
Kaszárnya ajtaja hasadjon ki,
Te meg, babám, szabadulj ki!

191. AZÉRT, HOGY ÉN HUSZÁR VAGYOK

A-zért, hogy én hu-szár vagyok, kin-csem, rózsám, galam - bom,
Ok - tó-ber - ben ab-fü - ro-lok, kincsem, rózsám, galam - bom;
Sár-ga - réz sar - kantyús csizmám huszá - ro - san összepengetem,
De sok-szor meg - ö - lel - te - lek, so - ha el nem fe - led - lek.

192. SZÁZADOS ÚR SEJE-HAJ

Szá-za-dos úr se - je - haj, szá - za-dos úr ha fel - ül a lo - vá - ra,
Vissza - te-kint se - je - haj, vissza - te-kint az el - fá-radt ba - ká - ra.
Ugy - e fi - úk, szép é - let a ka - to - na - é - let?
Csak az a baj se - je - haj, csak az a baj, hogy nehéz a vi - se - let.

Diófából seje-haj, diófából nem csinálnak koporsót.

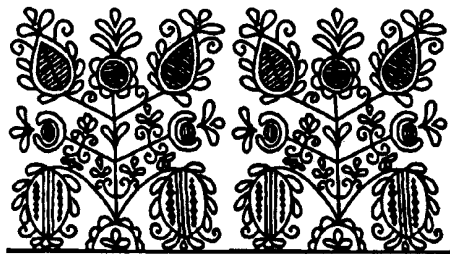
A bakának seje-haj, a bakának nem írnak búcsúztatót.

Ágyúgolyó lesz annak a búcsúztatója.

Barna kislány seje-haj, barna kislány lesz a megsiratója.

193. ÉDESANYÁM, HA BEJÖN

Édes-anyám, ha bejön, édes-anyám ha bejön E-ger-be,
A kaszárnya ab-la-kán, a kaszárnya ab-la-kán néz-zen be.
Ott lát en - gen az új hon-véd ru - há - ba',
Göndör hajam rövid-re, göndör hajam rövidre lesz le-vág-va.

194. ESTE VAN MÁR, CSILLAG VAN AZ ÉGEN

Es-te van már, csil-lag van az é - gen,
Var-ga Jul - csa me-zít-láb a ré - ten,
Saj-nál - ja a ci - pő - jét fel - húz - ni,
Gar-zó Pé - ter nem vesz töb-bet né - ki.

Garzó Péter elment katonának,
Acélfegyvert csináltat magának;
Acélfegyver, rózsafa a nyele,
Rá van írva Varga Julcsa neve.

195. KIMEGYEK A DOBERDÓI HARCTÉRRE

Musical notation for the song 'Kimegyek a Doberdói harctérre'. It consists of four staves of music in a 2/4 time signature, with lyrics written below each staff.

Ki - me - gyek a do - ber - dó - i harc - tér - re,
Föl - te - kin - tek a csil - la - gos nagy ég - re.
Csil - la - gos ég, mer - re van a ma - gyar ha - zám,
Mer - re si - rat en - gem az é - des - a - nyám?

Jaj Istenem, hol fogok én meghalni,
Hol fog az én piros vérem kifolyni?
Olaszország közepében lesz a sírom,
Édesanyám arra kérem, ne sírjon.

Fölteszem a levelem a postára,
Rátalál az édesanyám házára.
Olvasd, anyám, vérrel frott leveletem,
Doberdónál hagyom az életemet!

196. KOMÁROMI MAGAS TORONY

Musical notation for the song 'Komáromi Magas Torony'. It consists of five staves of music in a 2/4 time signature, with lyrics written below each staff.

Ko - má - ro - mi ma - gas to - rony,
Be - le - a - kadt az os - to - rom.
Ha még egy - szer be - le - be - le - a - kad,
Fáj a szí - vem, majd meg - ha - sad.

Édesanyám mondta nékem:
Minek a szerető nékem?
De én arra nem hajlottam,
Titkon szeretőt tartottam.

197. ÚJ A CSIZMÁM

Új a csiz-mám, a szög-re van fel-a - kaszt-va,
Sar-kan - tyú-ját be - lep - te a rozs - da,
Ősz - sze - ve-rem o - lyan be-tyár - mód-ra,
Mind egy szá - lig le - pe-reg a rozs-da ró - la.

Új köpenyem a szegre van felakasztva,
Gyere babám, akaszd a nyakamba!
Így is, úgy is itt annak a helye.
Még az éjjel betakarlak, rózsám vele.

Fáj a kezem, föl van a nyakamba kötve,
Elmegyek a főorvos elébe.
Kérek tőle annyi szabadságot,
Csak annyit, hogy megöleljem a babámat!

198. EZ A GŐZÖS MOST VAN INDULÓBAN

Ez a gő - zös most van in - du - ló - ban.
Az e - le - je fel van vi - rá - goz - va,
A bel-se-je sár-gá-ra, le-sze-re-lő ő-reg ba-kák szá-má-ra,
Men-nek ha-za vég-le-ges sza-bad - ság - ra.

Be van az én zubbony zsebem varrva,
Barna kislány, mit keresel abban?
Benne van a zsoldkönyvem, benne van a leszerelőlevelem;
Már ezután barna kislány a kedvesem.

199. SEJ, BESOROZTAK

Sej, be-so-roz-tak, sej, be-so-roz-tak en-ge-met ka-to-ná-nak,
Gond-ját vi-sel-tem, gond-ját vi-sel-tem a jó é-des-a-nyám-nak.

De már látom, nem vi-se-lem gond-ját csu-haj szegénynek.

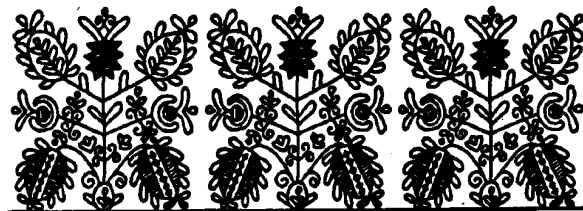
Sej, ol-tal-má-ra, sej, ol-tal-má-ra ha-gyom a jó lsten-nek.

Sej, még a búza, sej, még a búza ki se hányta a fejét,
Páros fehér galamb, páros fehér galamb mind elhordta a szemét.
Páros fehér galamb ne hordd el a búza kalászát,
Sej, miből süt a, sej, miből süt a kis angyalom pogácsát.

200. ANYÁM, ÉDESANYÁM

A-nyám, é-des- a - nyám, el-fes-lett a csiz - mám,

El-fes-lett a csiz - mám, ki varr-ja meg im - mán?

201. AZ ÁRGYÉLUS KISMADÁR

Az ár-gyé-lus kis-ma-dár nem száll min-den ág-ra,

Én sem fek-szem min-den-kor szép pap-la-nos ágy-ba.

Szállj le, szállj le gyön-ge kis ma-dár-ka,

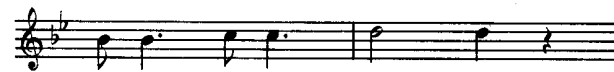
Szánj meg, bánj meg, gyön-ge kis ma-dár-ka!

Az én kedves vacsorám csak egy piros alma,
Az én vetett nyoszolyám csak egy marék szalma.
Szállj le, szállj le, gyönge kismadárka,
Szánj meg, bánj meg, gyönge kismadárka!

202. SUDÁR MAGAS, SUDÁR MAGAS

Su-dár ma-gas, su-dár ma-gas

A nyár-fa te-te-je,

Hal-vány sár-ga, de hal-vány sár-ga

An-nak a le-ve-le.

Én is olyan, én is olyan
Halványsárga vagyok,
Volt szeretőm egy pirosbarna kislány,
De már rég elhagyott.

Ha majd egykor, hűtlen babám,
Újra találkozunk,
Úgy elmegyünk mi egymás mellett,
Még csak nem is szólunk.

Te mész jobbra, hűtlen babám,
Én meg megyek balra.
Sárba taposom a fényképedet,
Nem veszlek el soha.

203. HULLÁMZÓ BALATON TETEJÉN

Hul - lám - zó Ba - la - ton te - te - jén
Csol - na - ká - zik egy ha - lász - le - gény,
Há - ló - ját a sze - ren - cse, őt pe - dig a
ked - ve - se el - hagy - ta, el a sze - gényt.

Hullámzó szennyvizek tetején,
Csónakázik egy vegyész legény,
Jobb kezében pipetta,
Baljában büretta,
A fejében há-kettő-ó.

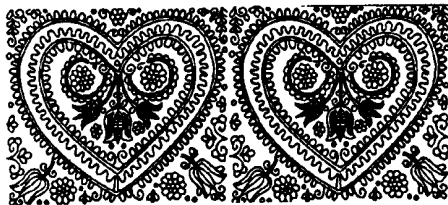
204. HOPP IDE TISZTÁN

Hopp i - de tisz - tán, szép pal - lútt desz - kán,
Nem le - szek töb - bé nyo - szo - lyó - le - ány,
Ha le - szek, le - szek, meny - asz - szony le - szek,
An - nak is pe - dig leg - szebb - je le - szek.

Engemet máris tizen kértetek,
Most a tíz közül melyikhez menjek?
Adj jó tanácsot szegény fejemnek,
Hogy virág helyett kórót ne szedjek!

205. HERVADJ, RÓZSÁM, HERVADJ

Her - vadj, ró - zsám, her - vadj,
Mert az e - nyim nem vagy,
Ha az e - nyim vol - nál,
Kü - lön - bet nyí - lon - nál.

206. HERVAD AZ A RÓZSA

Her - vad az a ró - zsa,
Ki - nek tö - ve nin - csen.
Én is her - va - do - zok,
Mert sze - re - tőm nin - csen.

Mit nem cselekedém
Régi szeretőmért?
Dunából a vizet
Kannával kimemém.

Duna fenekéről
Gyöngyszemeket szednék,
Mégis a rózsámnak
Gyöngykoszorút kötnek.

207. A CSITÁRI HEGYEK ALATT

A csitári hegyek alatt régen le - sett a hó,
Azt hal - lot - tam kis an - gyalom, vé - led esett el a ló .
Ki - tör - ted a ke - ze - det, mi - vel ö - lész en - ge - met.
Igy hát, kedves kis angyalom, nem le - hetek a ti - ed .

Amott látok az ég alatt egy madarat repülni,
De szeretnék a rózsámnak egy levelet küldeni.
Repülj, madár, ha lehet, vidd el ezt a levelet,
Mondd meg az én galambomnak, ne sirasson engemet!

Arra alá van egy erdő, jaj de nagyon messze van,
Kerek erdő közepében két rozsmaring bokor van.
Egyik hajlik a vállamra, másik a babáméra,
Így hát, kedves kis angyalom, tiéd leszek valaha.

208. AMOTT LEGEL

A - mott le - gel, a - mott le - gel,
A - mott le - gel hat pej csi - kó ma - gá - ba.
Mind a hat - nak, mind a hat - nak,
Mind a hat - nak réz - bé - kó - ban a lá - ba.
Gye - re paj - tás, té - rítsd vissza a csi - kót,
Re - szel - jük le, re - szel - jük le,
Re - szel - jük le a lá - bá - ról a bé - kót.

Lereszeltük, lereszeltük, lereszeltük a lábáról a békót,
Most már pajtás, most már pajtás,
Most már pajtás, merre hajtsuk a csikót?
Majd elhajtjuk, amerre a nap lejár,
Arra tudom, arra tudom,
Arra tudom a gazdája sosem jár.

209. ZÚG AZ ERDŐ, ZÚG A MEZŐ

Zúg az er - dő, zúg a me - ző,
Va - jon mi zú - gat - ja?
Ta - lán bi - zon An - gyal Ban - di,
Sej, haj, a lo - vát i - tat - ja.

Lám, megmondtam, Angyal Bandi,
Ne menj az Alföldre,
Csikósoknak, gulyásoknak,
Sej, haj, ne járj ellenére,

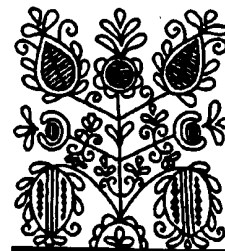
Mert megtanulsz csikót lopni,
Izibe, izibe,
Majd úgy kerülsz a vármegye
Sej, haj, kezibe, kezibe!

Mikor kezdte Angyal Bandi
A lovát nyergelni,
Sárga csengős kantárjával,
Sej, haj, fékelni, fékelni,

Rajtaütött Gönc városa
Mégfogni, megfogni,
Akkor kezdett Angyal Bandi,
Sej, haj, búsulni, búsulni.

Megkötözték Angyal Bandit
Kötéllel, kötéllel,
Úgy kísérték el Kassára,
Sej, haj, fegyverrel, fegyverrel.

Egy icce víz, egy font kenyér
A Bandi számára,
Harminchárom fontos vasat,
Sej, haj, kezére, lábára!

210. AMOTT EGY KIS PATAK MELLETT

A - mott egy kis pa - tak mel - lett
Há - rom ju - hom ha - tot el - lett,
Van már ju - hom, van bá - rá - nyom,
Sze - ret - hetsz már kis an - gya - lom.

Nem idevaló vagyok én,
Az Alföldről most jöttem én,
Jöttem, babám, látásidra,
Hej, de el vagyok fáradva.

Csak az a szívemnek nehéz,
Téged ölel idegen kéz,
Az én szemem távolról néz,
A nagy bánat majd megemészt.

211. FEKETE FÖLD TERMI A JÓ BÚZÁT

Fe - ke - te föld ter - mi a jó bú - zát,
Sü - rű er - dő ne - ve - li a be - tyárt.
Sü - rű er - dő a be - tyár la - ká - sa,
Szép csár - dás - né gon - dot vi - sel rá - ja.

Szép csárdásné, adjon bort hitelbe,
Itt hagyom a cifra szűrőm érte.
Hogyha ki nem váltom holnap délre,
Annak adja, ki többet ad érte!

212. SZÓL A KAKAS MÁR

Szól a ka-kas már, majd megvirrad már,
Mi-cso-da ma - dár, mi-cso-da ma - dár!

Zöld er-dő-ben, sík me-ző-ben sé-tál egy ma - dár,
Kék a lá-ba, zöld a szár-nya, en-gem o-da vár.

Várj ma-dár, várj, te csak mindig várj!

Ha az Is-ten né-ked rendelt, ti-ed le-szek már.

213. ABLAKOMBA, ABLAKOMBA

Ab-lakomba, ab-la-kom-ba be-sütött a holdvi-lág,
A-ki kettőt,hár-mat szeret, so-sincs ar-ra jó vi-lág.

Lám,én csak e-gyet szeretek, még-is de so-kat szenvedek,
Ez az ál-nok bé-res - le-gény csal-ta meg a szi-ve - met.

Szeged felől, Szeged felől jön egy fekete felhő,
Szaladj kislány, szaladj kislány, mert megver a nagy eső.
Nem szaladok olyan nagyon, fáj a szívem, sajog nagyon,
Most tudom már, miért sajog: elhagyott a galambom.

*

Ha bemegyek, ha bemegyek a baracsi csárdába,
Cifra nyelvű kis bicskámot vágom a gerendába.
Aki legény, az vegye ki, aki bátor, az teheti,
Még az éjjel zsandárvérrel írom én a nevem ki!

Szalontai kertek alatt nyergelik a lovamat,
Szalontai kertek alatt ölelik a babámat.
A lovamat más nyergeli, szép a babám, más öleli,
Az én kedves kis angyalom ne ölelgesse senki!

214. ZÖLD ERDŐBEN, ZÖLD MEZŐBEN SÉTÁLOTT EGY PÁVA

Zöld er-dő-ben, zöld mező-ben sé-tá-lott egy pá-va,
Kék a lá-ba, zöld a szár-nya, a-ra-nyos a há-ta.

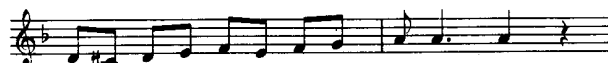
Hítt en-gem is ú-ti-társ-nak, nem mentem el vé-le,

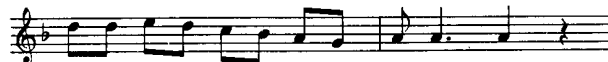
Vá-sár-he-lyen nincsen olyan leány, sej, a-ki nekem ké-ne.

Anyám, anyám, édesanyám, elmék az erdőbe,
Fölkeresem azt a pávát, megkérdezem tőle:
Nem láttad-e kedvesem abban az erdőben,
Kiért fáj a, fáj a gyenge szívem, sej, meg is hasad érte.

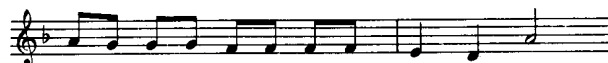
215. KIFEKÜDTEM ÉN A MAGAS TETŐRE

Ki-fe-küd-tem én a ma-gas te-tő-re,

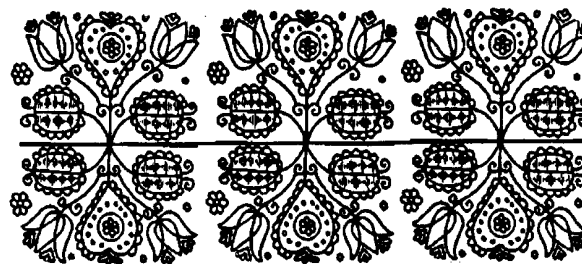
El-lop-ták a kis pej-lo-vam mel-lő-lem.

Ha el-lop-ták nem val-lot-tam nagy ká-rát,

Száz diny-nyé-ből ki-nye-rem én az á-rát.

216. MÁR MEGMONDTAM, BÚS GERLICE

Már meg-mondtam, bús ger - li - ce,
Ne rakj fész-ket az út szél - re.
Mert az ú - ton so-kan jár - nak,
To - já - sid - ra rá - ta - lál-nak.

Azt gondolod, mindig így lesz,
Hogy szeretőm soha nem lesz.
Dehogy nem lesz, hisz már van is,
Náladnál szebb virágszál is.

Azt gondolod, hogy én bánom,
Hogy tetőd el kell válnom?
Én előttem az csak álom,
Nem magad vagy a világon.

217. RÖPÜLJ, PÁVA, RÖPÜLJ

Rö - pülj, pá - va, rö-pülj,
Vár - me-gye há - zá - ra,
A szegény ra - bok-nak,
Sza - ba-du-lá - sá - ra.

Leszállott a páva
Vármegye házára,
De nem ám a rabok
Szabadulására.

218. KELJ FEL, JUHÁSZ

Musical notation for the song 'KELJ FEL, JUHÁSZ'. It consists of four staves of music in a single system, all in treble clef and G major. The lyrics are written below the notes.

Kelj fel ju-hász, ne a-lud-jál,
El-ve-szett a csen-gős bá-rány!
Nem a-lu-szom, csak he-ve-rek,
Nem is i-gaz, hogy el-ve-szett.

Összejártam járásomat,
Kisbonyai határomat,
Mégsem találtam barmomra,
Csak a kedves galambomra.

*

Én Istenem, minek élek,
Ha a semmitől is félek.
Szár az levél megzörrenik,
Bennem a vér meghidegszik.

219. ÁLL ELŐTTEM EGY VIRÁGSZÁL

Musical notation for the song 'ÁLL ELŐTTEM EGY VIRÁGSZÁL'. It consists of four staves of music in a single system, all in treble clef and G major. The lyrics are written below the notes.

Áll e-lőt-tem egy vi-rág-szál,
Ör-ven-de-tes li-li-om-szál,
Kis-ker-tem-ben é-ke-sen áll,
Ki é-le-tem: egy vi-rág-szál.

Áll előttem szép violám,
Rózsaszínű szép Ilonám,
Kegyess tekintetű rózsám,
Gyönyörűséges violám.

Akkor leszen vigasságom,
Rózsa-orcádat ha látom,
És ékesen csókolgatom,
Akkor leszen újulásom.

220. KINYÍLT A RÓZSA

Ki - nyílt a ró - zsa,
Haj - lik az á - ga,
Nin - csen, a - ki le - sza - kasz - sza,
Csak úgy her - vad raj - ta.

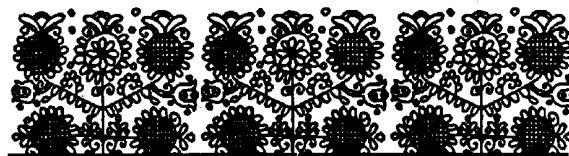
Egyik ága hajlik,
Egy leány vállára,
Másik ága reáhajlott
A Gyurka vállára.

Szakítsd le Borka,
Kösd bokrétába,
Hadd tüzze a Györki Gyurka
Csárdás kalapjára.

221. KÖSZIKLÁN FELFUTÓ

Kő-szik-lán fel - fu - tó
Csok-ros li - li - om - szál,
An - nak te - te - jé - ben
Két szép roz - ma - ring - szál.

Nagyobbik virága
Jakab Jóska volna,
Kisebbik virága
Gálfi Ágnes volna.

222. KÁKA TÖVÉN KÖLT A RUCA

Ká - ka tö - vén költ a ru - ca,
Jó föld - ben te - rem a bú - za.
De a - hol a hű lány te - rem,
Azt a föl - det nem is - me - rem se - hol - sem.

Ki van az én szemem sírva,
Mert a rózsámat más bírja.
Pedig fogadta az egyet,
Rajtam kívül mást nem szeret
Sohasem.

Ha tudad, hogy nem szeretted,
Hálódba mért kerítettél?
Hagytál volna békét nekem,
Más is elvett volna engem
Valaha.

*

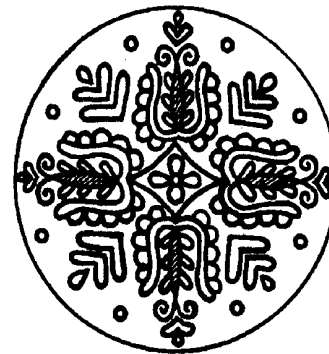
Kidőlt a fa mandulástól,
Elszakadok a rózsámtól.
Úgy elszakadok szegénytől,
Mint ősszel fa levelétől
Elválík.

223. INDULJ EL EGY ÚTON

In - dulj el egy ú - ton, én is egy má - si - kon,
Hol egy - mást ta - lál - juk, egy - más - hoz se szól - junk.

Az ki minket meglát, mit fog majd mondani.
Azt fogja gondolni, idegenek vagyunk.

Az bajom van véled, sír a szívem érted,
Sír a szívem érted, majd meghalok érted.

224. AZ HOL ÉN ELMEGYEK

Az hol én el - me - gyek
 Még az fák es sír - nak,
 Gyen - ge já - ga - i - ról
 Le - ve - lek le - hull - nak.

Hulljatok, levelek,
 Rejtsetek el engem,
 Mert az én édesem
 Sírva keres engem!

Ne keress, édesem,
 Mert el vagyok rejtve,
 Bánatfa levélbe
 El vagyok temetve.

Sír az út előttem,
 Bánkódik az ősveny,
 Még az is azt mondja:
 Áldjon meg az Isten.

Áldjon meg az Isten
 Minden javaival,
 Mint kerti violát,
 Drága illatokkal!

225. BUJDOSIK AZ ÁRVA MADÁR

Buj - do - sik az ár - va ma - dár,
 E - gyik ág - rul má - sik - ra száll;
 Hát az i - lyen ár - va, mint én,
 Hogy-ne buj - do - kol - na sze - - gény?

Elszaladt az arany gulya,
 Nem szól már a csengő rajta,
 Csak egy maradt a karámba,
 Az is beteg, fáj a lába.

Én is vagyok olyan gulyás,
 Nem járok a gáton, mint más,
 Sorban legel az én gulyám
 Gyönyörű, drága violám.

*

Hortobágyi gulyáslegény,
 Gulyakútba esett szegény.
 Szomjan maradt a gulyája,
 Itassa meg a babája.

226. MADÁRKA, MADÁRKA

Ma - dár - ka, ma - dár - ka,
Csá - cso - gó ma - dár - ka,
Vidd el a le - ve - lem, vidd el a le - ve - lem,
Szép ma - gyar ha - zám - ba.

Ha kérdik, ki küldte,
Mondd meg, hogy az küldte,
Kinek szerelembe 1
Meghasad a szíve.

Ha kérdik, hogy vagyok,
Mondd meg, hogy rab vagyok,
A román királynak 1
Katonája vagyok.

227. BÉRES VAGYOK

Bé - res va - gyok, bé - res,
Bé - res - nek sze - gőd - tem,
Sej, itt az új esz - ten - dő,
Jön a sze - kér ér - tem!

Taligám a réten,
Ökröm a vetésen,
Sej, ökröm barázdában,
Magam a csárdában.

Sajnálom ökrömet,
Vas járomszögemet,
Sej, cifra ösztökémet,
Barna szeretőmet.

228. JUHÁSZLEGÉNY, SZEGÉNY
JUHÁSZLEGÉNY

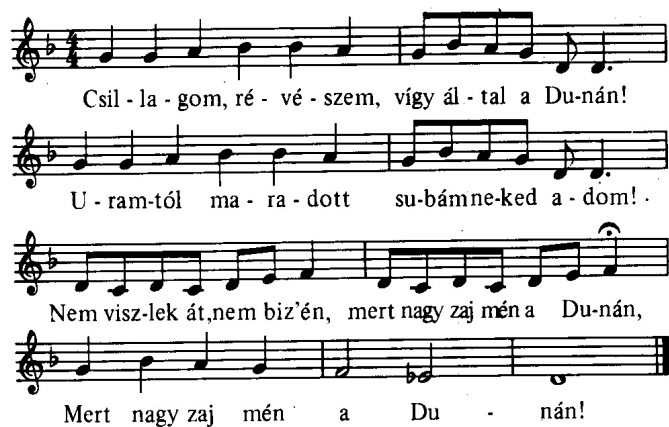
Petőfi Sándor

Ju-hász - le - gény, sze - gény ju - hász - le - gény,
Te - le pénz - zel ez a kö - vér er - szény.
Meg - ve - szem a sze - gény - sé - get tő - led,
Rá - a - dá - sul add a sze - re - tő - det!

Ha ez a pénz volna csak foglaló,
S ezer annyi lenne borraivaló,
S a világot adnák ráadásnak,
Szeretőmet mégsem adnám másnak.

229. CSILLAGOM, RÉVÉSZEM

Csil - la - gom, ré - vé - szem, vígy ál - tal a Du - nán!
U - ram - tól ma - ra - dott su - bámne - ked a - dom!
Nem visz - lek át, nem biz' én, mert nagy zaj mén a Du - nán,
Mert nagy zaj mén a Du - nán!

Csillagom, révészem, vígy által a Dunán!
Uramról maradott lovam neked adom!
Nem viszlek át, nem biz' én, mert nagy zaj mén a Dunán,
Mert nagy zaj mén a Dunán!

Csillagom, révészem, vígy által a Dunán!
Uramról maradott magam odaadom!
Át is viszlek a Dunán aranyszőrű paripán,
Megőllek a partján!

230. DUNAPARTON VAN EGY MALOM

Du - na - par - ton van egy ma - lom,
Bú - bá - na - tot ór - nek a - zon, e - je - ha!
Ne - kem is van bú - bá - na - tom,
O - da - vi - szem, le - já - ra - tom, e - je - ha!

Esik eső, bugyborékol,
Szól a kakas, kukorékol, ejeha!
Ez a kakas nem jó kakas,
Éjfélre szól, hajnal hasad, ejeha!

231. ÉDESANYÁM SOK SZÉP SZAVA

É - des - a - nyám sok szép sza - va,
Ki - re nem hall - gat - tam so - ha.
Rá - hall - gat - nék, de már ké - ső,
E - sik e - lőt - tem az e - ső.

Édesanyám sok szép szava,
Kire nem hallgattam soha.
Hallgattam a lányokéra,
Nem az édesanyáméra.

232. AJ, SIRASS ÉDESANYÁM

Aj, si - rass, é - des - a - nyám, míg e - lőt - ted já - rok,
Mer az - tán si - rat - hatsz, ha tő - led el - vá - lok, aj,
A jó Is - ten tud - ja, hol tör - tén ha - lá - lom,
A jó Is - ten tud - ja, hol tör - tén ha - lá - lom!

Istenem, Istenem, hol leszen halálom,
Erdőn-e, vaj mezőn, vaj pedig tengeren?
Ha erdőn veszek el, ki temet el engem,
Ha tengeren veszek, ki sirat meg engem?

El is eltemetnek az erdei vadak,
Meg is megsiratnak az égi madarak,
Tengernek nagy habja szemfedelem leszen,
Tengernek zúgása harangszóm is leszen.

233. ESTELEDIK A FALUBAN, HAZA KÉNE MENNI

Es - te - le - dik a fa - lu - ban, ha - za ké - ne men - ni,
At - tól fé - lek, a le - gé - nyek meg a - kar - nak ver - ni.
Ne bántsá - tok, jó paj - tá - sok, nem va - gyok az o - ka,
Sze - re - tek egy barna kislányt, nem hagyom el so - ha!

Barna kislány ablakába jó estét, jó estét,
Szállást kérni jöttem hozzád, ha beeresztenél.
Mindenféle csavargónak szállást nem adhatok,
Nincs itthon az édesanyám, csak egyedül vagyok.

De azért a szép szavadért mégis beengedlek,
Gombos szélű nyoszolyámra téged lefektetlek,
Körül csipkés paplanommal téged betakarlak,
Két karommal átölellek, reggelig csókollak.

Barna kislány tornyos ágát magasra vetette,
Szeretője a kalapját rajta felejtette.
Hozd ki, kislány, a kalapom, hadd tegyem fejemre,
Hogy ne süssön a napsugár ragyogó szemembe!

234. KÉK IBOLYA BÚRA HAJTJA A FEJÉT

Kék i-bo-lya bú-ra hajt - ja a fe - jét,
Mert az ég - ből nem ön - tő - zik a tö - vét.
Szállj le, har-mat, kék i-bo-lya szá-raz-tő-vé-re,
Most ta-lál-tam egy i-gaz sze - re - tő - re!

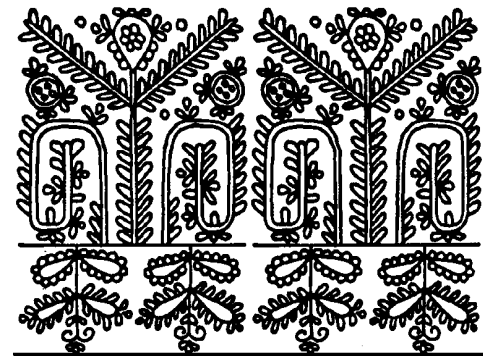
Kék szivárvány koszorúzza az eget,
Az én rózsám elválással fenyeget.
Válj el tőlem, szép kedvesem, én azt nem bánom,
Rá se gondolj a szívemre, hadd fájjon!

Jaj, de széles, jaj, de hosszú az az út,
Amelyiken az én rózsám elindult.
Kedves rózsám, térj vissza a régi utadra,
Emlékezz a szombat esti szavadra!

Hosszú útról visszatérni nem lehet,
A szerelem széles vize nem enged.
A szerelem szélesebb a tenger vizénél,
Árvább vagyok a lehulló levélnél.

235. ÉRIK A, ÉRIK A BÚZAKALÁSZ

É - rik a, é - rik a bú - za - ka - lász,
Ná - lam - nál hűbb sze - re - tőt nem ta - lász.
Szállj i - de, szállj o - da, fecs - ke - ma - dár,
Kér - dezd a ró - zsá - mat, mért csa - po - dár.

236. JÖJJÖN HAZA, ÉDESANYÁM

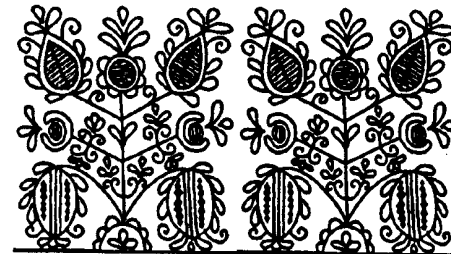

Jö - jön ha - za, é - des - a - nyám,
Mert be - teg az é - des - a - pám!

Vár' lá - nyom egy ki - csit,
Hadd tán - có - jak egy ki - csit,
Miny - nyár én is me - nyek,
E - gyet - ket - tőt for - du - lok,
Miny - nyár ott - hon le - szek.

Jöjjön haza, édesanyám,
Gyóntassuk meg édesapám!
Vár' lányom, egy kicsit,
Hadd táncójak egy kicsit.
Minnyár én is menyek.
Eggyet-kettőt fordulok,
Minnyár otthon leszek.

Jöjjön haza, édesanyám,
Mert meghalt az édesapám
Vár' lányom, egy kicsit,
Hadd táncójak egy kicsit.
Minnyár én is menyek.
Eggyet-kettőt fordulok,
Minnyár otthon leszek.

237. LÁTOD, ÉDESANYÁM

Lá - tod, é - des - a - nyám, lá - tod, é - des - a - nyám,
 Mért szül - tél a vi - lág - ra.
 In - kább dob - tál vol - na, in - kább dob - tál vol - na,
 A ka - nyar - gó Ti - szá - ba.
 Ti - sza vi - ze vitt vol - na a je - ges Du - ná - ba,
 Soh' - se let - tem vol - na, bár ne let - tem vol - na,
 Sen - ki meg - unt ba - bá - ja.

Fekete zsindeleyes, fekete zsindeleyes a szegedi kaszárnya,
 De sok barna lánynak, de sok barna lánynak benne van a
 babája.
 Nyissátok ki a kaszárnya rácsos kapuját,
 Sej, hadd ölelje meg, sej, hadd csókolja meg minden lány
 a babáját!

238. FÜRDIK A HOLDVILÁG AZ ÉJ TENGERÉBEN

Für - dik a hold - vi - lág az éj ten - ge - ré - ben,
 Búj - do - sik a be - tyár er - dő sú - rú - jé - ben.
 Fo - ko - sa nye - lé - re tá - masz - kod - va mond - ja:
 Mért is ad - tam ma - gam ti - lal - mas dol - gok - ra?

Örömet itthagynám a betyár életet,
 Elmennék én haza, de most már nem lehet.
 Édesanyám meghalt, kis kunyhónk azóta
 Régen összeomlott, s áll az akasztófa.

239. ZÖLD ERDŐBEN, ZÖLD MEZŐBEN LAKIK EGY MADÁR

Zöld er-dő - ben, zöld me-ző - ben,
Kék a lá - ba, zöld a szár - nya,

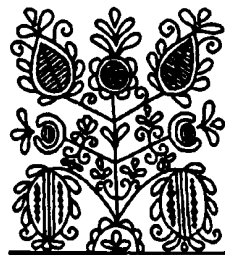
Zöld er - dő - ben, zöld me-ző - ben la - kik egy ma - dár.
Kék a lá - ba, zöld a szár - nya, jaj, be gyöngyen jár.

Várj, ma-dár, várj, te csak min-dig várj.

Még az is - ten meg-en - ge - di, ti-ed le - szek már.

240. ERDŐKÖN, MEZŐKÖN JÁRÓ

Er - dő - kön, me - ző - kön já - ró,
Csen - de - sít - sed szép szár - nya - id,

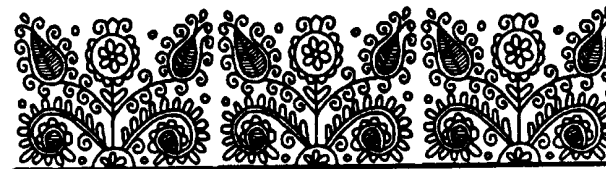
Térj visz - sza é - ke - sen szó - ló szép rá - ró!
Áll - ja - nak meg már el - fá - radt lá - ba - id!

Szí - vem se - be - sí - ted, víg ked - vem e - pesz - ted,
Él - tem rö - vi - dí - ted, mert bi - zony é - ret - ted

Kész vol - nék le - ten - ni én é - le - te - met.

241. CSILLAGOK, CSILLAGOK, SZÉPEN RAGYOGJATOK

Csil-la-gok, csilla-gok, szé - pen ragyog - ja - tok,
A szegény legénynek u - tat mutas - sa - tok!
Mu-tas-sa-tok u-tat a sze-gényle - gény - nek,
Nem ta-lál-ja há-zát a sze-re-tő - jé - nek.

Istenem, Istenem, édes jó Istenem,
Mikor lesz énnékem szép szabad életem?
Akkor lesz énnékem szép szabad életem,
Mikor a babámat karomba ölelem.

*

Udvarom, udvarom, szép kerek udvarom,
Nem söpör már többet az én gyenge karom.
Söpörtem eleget, söpörjön hát más is,
Szerettelek, babám, szeressen hát más is!

Fekete városban fehér torony látszik,
Ott látom, a babám más ölében játszik.
Azt mondtam, nem bánom, de mégis sajnálom,
Hogy az én babámat más ölében látom.

242. REPÜLJ, MADÁR, REPÜLJ

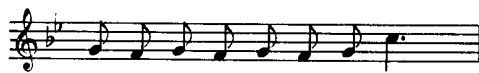

Re - pülj, ma - dár, re - pülj,
Me - na - ság - ra re - pülj,
É - des ga - lam - bom - nak
Gyen - ge vál - lá - ra ülj.

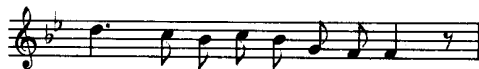
Mondjad, én küldtelek,
Mondjad, hogy rab vagyok,
Idegen tömlőcben
Térdig vasban vagyok.

Rab vagy, rózsám, rab vagy,
Én meg beteg vagyok,
Mikor eljössz hozzám,
Akkor meggyógyulok.

243. NEM IDE VALÓ VAGYOK ÉN

Nem i - de va - ló va - gyok én,

Az al - föld - re most jöt - tem én,

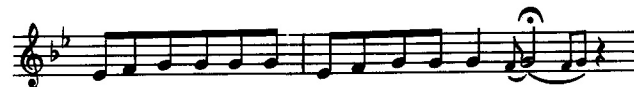
Jöt - tem ba - bám lá - tá - sod - ra,

Jaj, de el va - gyok fá - rad - va.

Csak az a szívemnek nehéz,
Téged ölel idegen kéz,
Az én szemem távolról néz,
A nagy bánat majd megemészt.

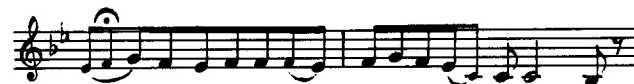
244. SZIVÁRVÁNY HAVASÁN

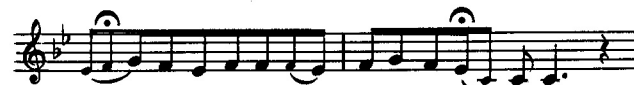
Szi - várvány ha - va - sán fel - nőtt roz - maring szál,

Nem sze - re - ti he - lyit, el a - kar búj - dos - ni.

Ki kell onnat ven - ni, s új helybe kell ten - ni,

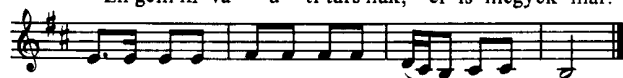
Ki kell onnat ven - ni, s új helybe kell ten - ni.

Istenem, Istenem, áraszd meg a vizet
Hadd vigyen el engem apám kapujára,
Apám kapujáról anyám ajtajára,
Hadd tudja meg immár, kinek adott férjhez!

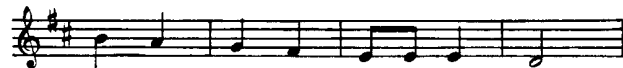
245. ZÖLD ERDŐBEN, SÍK MEZŐBEN
SÉTÁL EGY MADÁR

Zöld er-dő-ben, sík me-ző-ben, sé-tál egy ma-dár:
En-gem hí-va ú-ti-társ-nak, el is megyek már.

Kék a lá-ba, zöld a szár-nya, jaj, de gyöngyön jár
Nincs Erdélyben o-lyan le-ány, ki megtartson már.

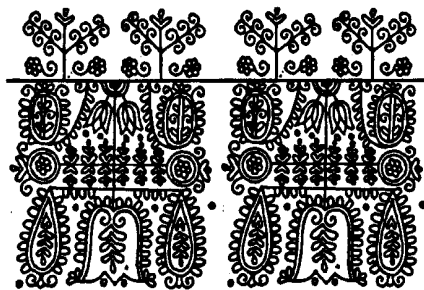
Jaj, ha el-mégy, me-gyek én is.

Hogy ne szánám galam-bomat hív-sé-gi-ért is,

Mi-kor im-már ha-lál fi-a, rám ne-vet még-is.

246. MEGKÖTÖM LOVAMAT
SZOMORÚFÜZFÁHOZ

Meg-kő-töm lo-va-mat

Szo-mo-rú-fűz-fá-hoz,

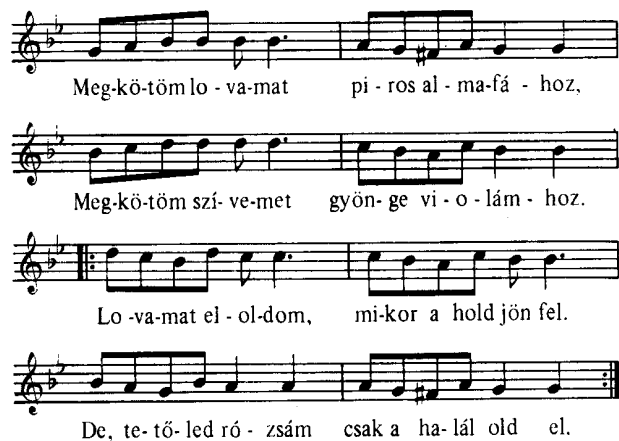
Le-haj-tom fe-je-met

Két el-ső lá-bá-hoz.

Lehajtom fejemet
A babám ölébe,
Hullajtom könnyeim
Rózsás kötényébe.

247. MEGKÖTÖM LOVAMAT PIROS ALMAFÁHOZ

Meg-kö-töm lo - va-mat pi - ros al - ma-fá - hoz,
Meg-kö-töm szí - ve-met gyön - ge vi - o - lám - hoz.
Lo - va-mat el - ol-dom, mi - kor a hold jön fel.
De, te - tő - led ró - zsám csak a ha - lál old el.

Nem szoktam, nem szoktam vetett ágyban hálni,
Csak szoktam, csak szoktam zöld erdőben lakni,
Zöld erdőben lakni, fenyőmagot enni,
Fenyőmagot enni, gyöngyharmatot inni.

248. ELMENT A MADÁRKA

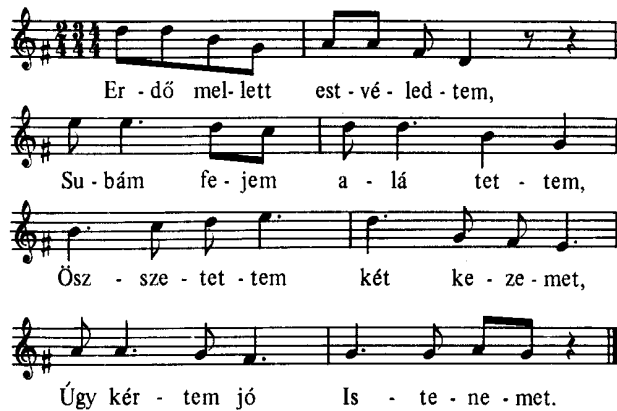

El - ment a ma - dár - ka,
Ü - res a ka - lit - ka.
Azt ü - zen - te visz - sza:
Visz-sza - jő ta - vasz - ra.

Visszajő tavaszra,
Búzapirulásra,
Ha még akkora sem,
Tudd meg, hogy sobasem.

Elment az én rózsám
Idegen országra.
Azt üzente vissza,
Menjek el utána.

249. ERDŐ MELLETT ESTVÉLEDTEM

Er - dő mel - lett est - vé - led - tem,
 Su - bám fe - jem a - lá tet - tem,
 Ősz - sze - tet - tem két ke - ze - met,
 Úgy kér - tem jó Is - te - ne - met.

Én Istenem, adjál szállást,
 Már meguntam a járkálást,
 A járkálást, a bujdosást,
 Az idegen földön lakást.

Adjon Isten jó éjszakát,
 Küldje hozzám szent angyalát,
 Bátorítsa szívünk álmát,
 Adjon Isten jó éjszakát.

250. ERDŐ MÉLYÉN, ESTI CSENDEN

Er - dő mé - lyén, es - ti csend - ben,
 Hal - lod a csa - lo - gány é - des da - lát?
 Szi - ved - be zen - gi bá - na - tát.
 Hal - lod a csa - lo - gány é - des da - lát?
 Szi - ved - be zen - gi bá - na - tát.

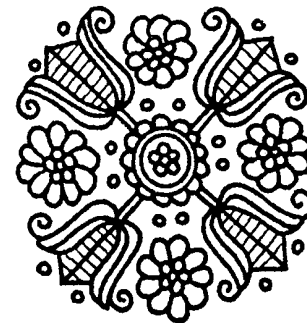
251. FELSÜTÖTT A NAPSUGÁRA

Fel - sü - tött a nap - su - gá - ra
Min - den em - ber ab - lak - já - ra.
Jaj Is - te - nem, mi az o - ka,
Az e - nyim - re nem süt so - ha.

Talán meg vagyok átkozva,
Többi közül kiválasztva.
Talán meg vagyok átkozva,
Istenemtől ostromozva.

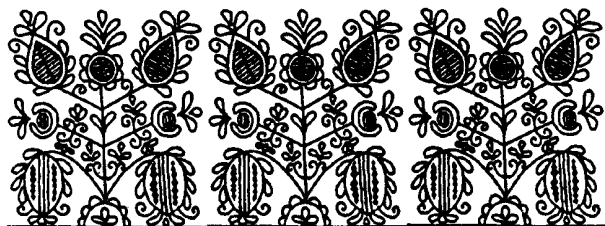
252. ESTE VAN MÁR, ESTE VAN

Es - te van már, es - te van, es - te van, es - te van.
Pusz - ta - fal - va mesz - sze van, mesz - sze van, mesz - sze van.
Az én ked - ves kis - an - gya - lom ben - ne van, ben - ne van.
Min - den ked - vem ná - la van, ná - la van, ná - la van.

253. SEJ, HAJ, GYÖNGYVIRÁG

Sej! Haj! Gyöngyvirág, teljes szekfű, szarka-láb, bimbós ma-jo - rán-na,
Ha ker-ted-be me-het-nék, ha ott ker-tész le-het-nék,
Mind-járt meg-gyó-gyul-nék, mind-járt meg-gyó-gyul-nék.

254. EJ, HAJ, GYÖNGYVIRÁG

Ej, haj, gyöngyvi-rág, tel-jes szeg-fű szar-ka-láb,
Bim-bós ma-jo - rán - na!
Ha ker-ted-be me-het-nék, pi-ros ró-zsát szed-het-nék,
Szi-ve-m meg-ú - júl - na.

Ej, haj, gyöngyvirág,
Teljes szekfű, szarkaláb,
Levendula virág!
Ha kertedbe mehetnek,
Ha ott kertész lehetnék,
Mindjárt meggyógyulnék.

255. ERDŐ NINCSEN ZÖLD ÁG NÉLKÜL

Er - dő nin - csen zöld ág nél - kül,
Az én szí - vem bá - nat nél - kül,
Bá - nat o - lyan, mint a jó szél,
Mer - re já - rok mind en - gem ér.

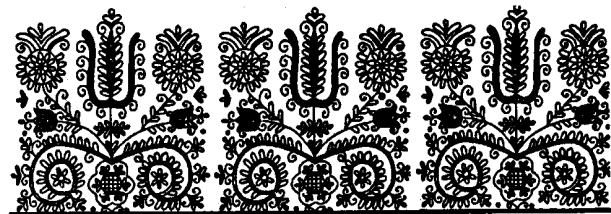
Kisütött a nap a síkra,
Minden leány ablakára,
Jaj, Istenem, mi az oka,
Az enyémre nem süt soha.

Igazságom el van zárva
Román király ládájába,
Ha valaki kíváltaná,
Azt az Isten megáldaná.

*

Olyan bú van a szívemen,
Kétrét hajlott az egeken,
Ha még egy rét hajlott vóna,
Szívem ketté hasadt vóna.

Elbujdosnám, de nincs kívül,
Kenyerem sincsen a mivel.
Kérnék kőcsön, de nem adnak,
Mert tudják, hogy szegény vagyok.

256. HIDEG SZÉL FÚJ

Hi-deg szél fúj, é-des-a-nyám, ad-ja ki a ken-dóm,

Még az éj-jel fel-ke-re-sem a ré-gi sze-re-töm.

Ki-ál-lok a ka-pu-já-ba,

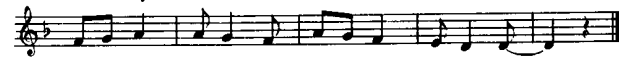
Ki-be-szél-ge-tem ma-ga-mat vé-le-u-tol-já-ra.

Ellőtték a jobb karomat, folyik piros vérem,
Nincs itt az én édesanyám, ki bekösse nékem.
Gyere kis angyalom, kösd be sebeimet,
Gyógyítsd meg a bánatos szívemet.

257. NEM ANYÁTÓL LETTEM

Nem a-nyá-tól let-tem, ró-zsa-fán ter-met-tem,

Pi-ros pün-kösd nap-ján haj-nal-ban szü-let-tem.

Ki akkor születik, szerencséje nincsen.
Én akkor születtem, szerencsétlen lettem.

Elment az én rózsám idegen országba,
Irja levelébe, hogy menjek utána.

Nem megyek utána idegen országba,
Inkább meggyászolom háromféle gyászba!

Reggel feketébe, délután fehérbe,
Este nyolc órakor aranszín köntösbe!

Kik éjjel alusznak szép álmokat látnak,
Csak az én szemeim párnákat áztatnak.

258. NYOLC ÉVES SE VOLTAM

Nyolc é - ves se vol - tam, mi - kor a - nyám el - ment,
Jaj de so - kat sír - tam, hej de a más aj - tó - já - á - nál.

Elküldtek a kútra, térdig érő hóba,
Mire visszaértem, hej, de lefagyott a lábam.

Megállj anyám, megállj, meg fogod ezt bánni, hogy
elküldtéll a kútra hej, de térdig érő hóba.

259. ESTE VAN MÁR, KÉSŐ ESTE

Es - te van már, ké - ső es - te,
Pász - tor - tü - zek ég - nek mesz - sze,
Mesz - sze, mesz - sze, más ha - tá - ron,
Az al - föl - di ró - na - sá - gon.

Száll a madár ágról ágra,
Száll az ének szájról szájra.
Már a nap is lemenőben,
Tüzet rakott a felhőben.

260. FEHÉR LÁSZLÓ LOVAT LOPOTT

Fe - hér Lász - ló lo - vat lo - pott,

A fe - ke - te ha - lom a - latt.

Fe - hér Lász - lót ott meg - fog - ták,

Töm - lőc fe - ne - ké - re zár - ták.

Kocsisom, fogj be hat lovat,
Tégy fel egy véka aranyat.
Tégy fel egy véka aranyat,
Kiszabadítom rózsámat.

261. MEGÖLTEK EGY LEGÉNYT

Meg - öl - tek egy le - gényt
Hat - van fo - rint - já - ért,
Bé - ve - tet - ték a Ti - szá - ba
Pi - ros pej lo - vá - ért.

Tisza be nem vette,
Partjára kitette,
Arra ment egy halászlegény,
Hajójába tette.

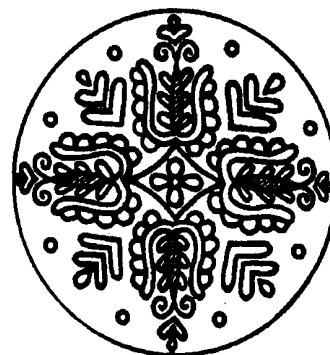
Odament az anyja,
Költi, de nem hallja:
Kelj föl, kelj föl, édes fiam,
Gyere vélem haza!

Odament az apja,
Költi, de nem hallja:
Kelj föl, kelj föl, édes fiam,
Gyere vélem haza!

Odament babája,
Költi, meg is hallja:
Kelj föl, kelj föl, édes rózsám,
Borulj a vállamra!

Csináltatsz-e nékem
Diófa koporsót?
Csináltak, csináltak
Márványkő koporsót.

Megsiratsh-e engem
Apád, anyád előtt?
Megsiratlak, megsiratlak
Egész világ előtt!

262. FELSZÁNTOM A CSÁSZÁR UDVARÁT

Fel - szán - tom a . csá - szár ud - va - rát,
Be - lé - ve - tem ha - zám bú - ba - ját,
Hadd tud - ja meg csá - szár fel - sé - ge,
Mi te - rem a ma - gyar szí - vé - be.

Bánat terem abba, búvetés,
A magyar élete szenvedés,
Áldd meg Isten, császár fölségét,
Ne sanyargassa magyar népét.

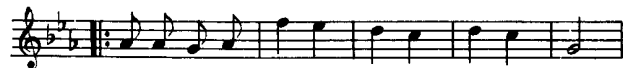
263. MAROS VIZE FOLYIK CSENDESEN

Ma - ros vi - ze fo - lyik csen - de - sen,

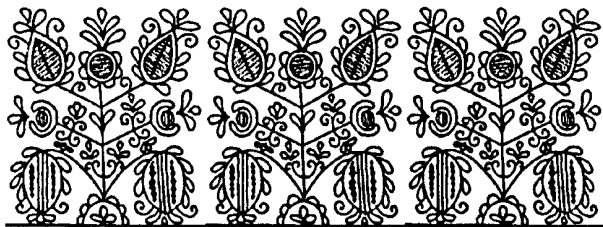
Bo - rulj a vál - lam - ra, ked - ve - sem.

Nem bo - ru - lok, van már né - kem sze - re - tóm,

Szü - ret u - tán lesz az es - kü - vőm.

264. CSINÁLOSI ERDŐN

Csi - ná - lo - si er - dőn, csi - ná - lo - si er - dőn,

Van egy fi - a - tal fa, van egy fi - a - tal fa.

Az alatt folyik egy,
Az alatt folyik egy
Csendes patakocska,
Csendes patakocska.

Oda jár fürödni,
Oda jár fürödni
Egy pár galambocska,
Egy pár galambocska.

Az egyike mintha,
Az egyike mintha
Majoránna volna,
Majoránna volna.

A másika mintha,
A másika mintha
Teljes szegfű volna,
Teljes szegfű volna.

265. NEVIJORKBÓL KIINDULT A GÓZHAJÓ

Ne-vi-jork-ból ki-in-dult a gőz-ha-jó.

A-zon lo-bog háromszí - nú lo-bo - gó.

Közepibe fekete gyász van tűzve,
Isten veled magyar hazám örökre!

Mikor kezdtem én a hajón utazni,
Elkezdett a hajó velem sietni.

Imádkoztam égre-fődre oly nagyon:
Ments meg uram ezen a nagy utamon.

266. ELMEGYEK, ELMEGYEK,
HOSSZÚ ÚTRA MEGYEK

El - me - gyek, el - me - gyek,
Hosz - szú út - ra me - gyek.
Hosz - szú út po - rá - ból
Kö - pö - nye - get ve - szek.

Búval és bánattal
Kizsinóroztatom,
Sűrű könnyemmel
Kigomboztattatom.

Fúdd el, jó szél, fúdd el
Hosszú útnak porát,
Hosszú útnak porát,
Az én szívem búját!

Fúdd el, jó szél, fúdd el
Búmat, bánatomat
Víz alámentére,
Szélnek felfuttára!

Fúdd el a hegyeken,
Nagy erdőkön által,
A széles vizeken,
Keskeny pallón által!

Fúdd bé édesemnek
Forró kebelibe,
Úgy szállítsd szívére,
Hogy haljon meg véle!

Mégse fúdd szegénynek
Nagy keserveire,
Hagyj békit szegénynek,
Hogy éljen kedvére!

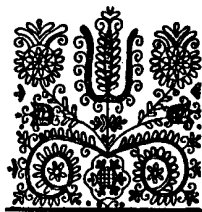

267. DEBRECENNEK VAN EGY VIZE

Deb - re - cen - nek van egy vi - ze,
Ki - nek Hor - to bágy a ne - ve,
Ar - ra van egy kú - híd rak - va,
Ki - lenc lyuk - ra van ál - lít - va.

Valahol a Kadarcs mellett
Három juhom hatot ellett.
Van már juhom, van bárányom,
Szerethecc mán, kisangyalom.

268. A SZEGEDI HALASTÓ

A sze - ge - di ha - las - tó, ha - las - tó,
Be - le - es - tem ko - csis - tul, lo - vas - tól.
Vá - rom, u - gyan ki fog ki, ki fog ki,
Lesz - e o - lyan jó - szí - vű va - la - ki?

A szegedi híd alatt, híd alatt
Lányok sütik a halat, a halat.
Fehér tányérra rakják, rárakják.
A legénynek úgy adják, úgy adják.

A gombosi híd alatt, híd alatt
Árulom a kocsimat, lovat.
Eladom a kocsimat, lovat,
Aztán újra leiszom magamat.

Piros rózsza tavasszal virágzik,
Az én rózsám télen házassodik.
Elmennék a víg lakodalmára,
Kimulatnám magam utoljára.

269. MIKOR GULYÁSBOJTÁR VOLTAM

Mi - kor gu - lyás - boj - tár vol - tam,
For - rás - kút-nál el - a - lud - tam.
Föl - éb - red-tem éj - fél táj - ban,
Egy bar - mom sincs az ál - lás - ban.

Megkerültem járásomat,
Köröskörül határomat.
Mégsem találtam barmomra,
Csak a kedves galambomra.

*

Nincsen olyan híres állás,
Mint a hortobágyi állás.
Kútágason van az rovás,
Könnyen számol ott a gulyás.

270. FELÜLRŐL FÚJ AZ ÓSZI SZÉL

Fe - lül-ről fúj az ő - szi szél,
Zö - rög a fán a fa - le - vél.
U - gyan, ba-bám, ho - vá let - tél?
Már két es - te el nem jöt - tél.

Már két este el nem jöttél,
Tán bíz a verembe estél?
Nem estem én a verembe,
Véled estem szerelembe.

Véled estem szerelembe,
Tudod kedves vagy szívembe,
De te engem nem szerettél,
Csak éppen, hogy kecsgettél.

Addig rózsám, innen nem mégy,
Míg ez a szál gyertya el nem ég,
A másik is mindjárt elég,
A szerelem mégse elég.

271. FÚJ, SŰVÖLT A MÁTRA SZELE

Fúj, sű - völt a Mát - ra sze - le,
Űn - göm, ga - tyám lo - bog be - le.
Ka - la - pom is el - kap - ta már,
Ti - szá - ba vit - te a ta - tár.

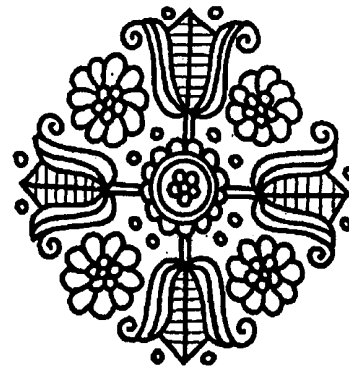
Kalapom a Tiszán úszkál,
Subám zálog a bírónál;
De a szívem itten dobog.
Forró lángja feléd lobog.

Isten adta falu nyája,
Ez is csak utamat állja,
Talán itt van hét vármegye
Juha, borja és tehene.

272. ELKIÁLTOM MAGAMAT

El - ki - ál - tom ma - ga - mat
Fel - ső fa - lu - vé - gen,
Hadd hall - ja meg a ga - lam - bom
Al - só fa - lu - vé - gen!

Ha hallja is, ha nem is,
Nem tehetek róla.
Gyenge, ékes szavaimmal
Nem mehetek oda.

273. A VIDRÓCKI HÍRES NYÁJA

A Vid - róc - ki hí - res nyá - ja
Csö - rög - mo - rog a Mát - rá - ba,
Csö - rög - mo - rog a Mát - rá - ba,
Mert Vid - róc - kit nem ta - lál - ja.

Megyen az nyáj, megyen az nyáj
Környes-körül a gaz alján.
Ugyan hol állok elejbe,
Kerek erdő közepibe'?

Hozd ki, babám, szűröm, baltám,
Hadd menjek a nyájam után,
Mert levágják az kanomat,
Keselylábú ártányomat!

Esteledik már az idő,
Szállást kérnék, de nincs kitől,
Sűrű erdő a szállásom,
Csipkebokor a lakásom.

Kutya koponyai csárda
Zsandárral van körülállva.
Körül, körül, környes-körül,
Csak Vidróckit fogták körül.

No, Vidrócki, most gyere ki,
Hat vármegye vár ideki!
Mit ér nékem hat vármegye,
Tizenkettő jöjjön ide!

Be is lőttek az ablakon,
Piros vér folyt az ajakon.
Szeretője zsebkendője
Tiszta piros vér lett tőle.

A Vidrócki sírhalmára
Gyöngy hull a koporsójára.
Sír az apja, sír az anyja,
Sír mind a két testvérbátyja.

Ne sírj, apám, ne sírj, anyám,
Nem betyárokodok többet már!
Elég volt már hús esztendő,
Gyászba borít a temető.

Harangoznak, harangoznak,
Talán bizony Vidróckinak.
Annak bizony, Vidróckinak,
Annak a híres betyárnak.

274. HEJ, HALÁSZOK, HALÁSZOK

Hej, ha - lá - szok, ha - lá - szok,
Mer - re mén a ha - jó - tok?
Tö - rök - ka - ni - zsa fe - lé,
Vi - szi a víz le - fe - lé.

Hej, halászkok, halászkok,
Mit fogott a hálótok?
Nem fogott az egyebet,
Veres szárnyú keszeget.

Hát a keszeg mit eszik,
Ha a bárkába teszik?
Nem eszik az egyebet,
Csak szerelem-gyökeret.

Megy a hajó lefelé,
Törökkanizsa felé,
Barna kislány bújában
Űl a hajó farában.

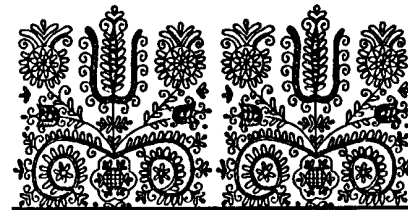
275. KRASZNAHORKA BÜSZKE VÁRA

Krasz - na - hor - ka büsz - ke vá - ra,
Rá - bo - rul az éj ho - má - nya.
Toronyok ormán az ő - szí szél elmúlt di - cső - ség - ről re - gél.
Rá - kő - czi - nak di - cső ko - ra nem jó visz - sza töb - bé so - ha.

Harcosai rég pihennek
Bújdosó fejedelemnek.
A toronyban kéklő este
Tárogató nem sír messze.
Olyan kihalt, olyan árva
Krasznahorka büszke vára.

276. KISZÁRADT A TÓBÚL MIND A SÁR

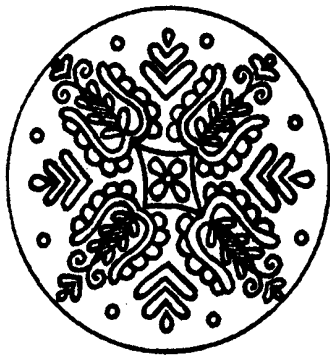
Ki - szá - radt a tó - búl mind a sár, mind a víz,
A sze - giny ba - rom is csak a pász - tor - ra níz.
Eén Is - te - nem, u - ram, ad - jál csen - des e - sőt,
Sze - giny bir - ge - nyáj - nak jó le - ge - lő me - zőt!

277. SZEGÉNY LEGÉNY VAGYOK ÉN

Szegény legény va-gyok én, erdön, mezön já- rok én,
Kraj - cá-rom sin - csen, el- sza-kadt az in - gem.

Van egy lyukas nadrágom, folt is rajt' huszonhárom,
Ég alatt hálók, jobb időket várok.

278. SZALÁRD ALATT

Sza-lárd a-latt, Sza-lárd a -latt fo-lyik el a Be-rety -tyó,
Be-lé e - sett, be-lé e - sett Miklós huszár lo- vas - tó'.
Lo - va lá - bát, ke - sely lá - bát bé -csi or - vos gyó - gyít -ja,
De a sze - gény Mik - lós hu - szárt a ba - bá - ja si - rat - ja.

Ezt a szegény Miklós huszárt viszik a temetőbe,
Leteszik a, leteszik a hideg sír fenekére.
Fel van írva (de) rá van írva piros rózsá levélre,
Itt nyugszik egy Miklós huszár, kinek nincs szeretője.

279. ELMEGYEK, ELMEGYEK,
EL IS VAN VÁGYÁSOM

El - me - gyek, el - me - gyek,
El is van vá - gyá - som,
Eb - be' ron - gyos kis ta - nyá - ba'
Nin - csen ma - ra - dá - som.

Ha elmégy, ha elmégy,
Csak hozzám igaz légy.
Igaz szereteted, babám,
Hamisra ne fordítsd!

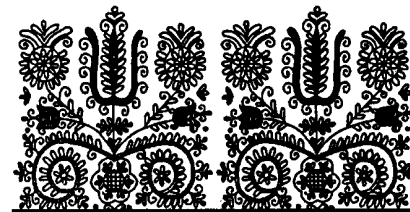
Ha jóra fordítod,
Áldjon meg az Isten.
Ha rosszra fordítod,
Verjen meg az Isten.

Ha jóra, ha jóra,
Keddre virradóra,
Megölellek, megcsókollak
A pitvarajtóba'.

280. HARAGSZIK AZ ÉDESANYÁM

Ha - rag - szik az é - des - a - nyám,
Mért já - rok a lá - nyok u - tán.
Ne ha - ra - gudj, é - des - a - nyám,
U - tá - nad is járt az a - párn...
Né - ha nap - ján, va - la - ha.

281. NE MENJ, RÓZSÁM, A TARLÓRA

Ne menj, ró-zsám, a tar-ló - ra,
Gyen-ge vagy még a sar-ló - ra!
Ha el-vá-god kis ke-ze - det,
Ki süt ne-kem lágy ke-nye - ret?

Én ültettem az almafát,
Más köti hozzá a lovát.
Én szerettem meg a szép lányt,
Más éli véle világát.

*

Könnyű apró halat fogni,
Nehéz a szálkától enni;
Könnyű szeretőt tartani,
De nehéz tőle megválni.

282. FEKETE SZÁRÚ CSERESZNYE

Fe - ke - te szá - rú cse - resz - nye,
Ra - bod let - tem, kis me - nyecs - ke.
Ne bánj vé - lem, mint ra - bod - dal,
Ha - nem úgy, mint ga - lam - bod - dal!

Magas a torony teteje,
Juhaimnak nincs mezeje.
Juhaimnak zöld mező kell,
Magamnak szép szerető kell.

283. EZ AZ UTCA BÁNAT UTCA

Ez az ut - ca bá - nat ut - ca,
Bá - nat - kő - vel van ki - rak - va.
Azt a ró - zsa - m ki - ra - kat - ta,
Hogy én sír - va jár - jak raj - ta.

Megyek az úton lefelé,
Senki se mondja: gyere bé!
Gyere bé, te szerencsétlen,
Csak magam vagyok idebenn.

Záros ablak nyíl' kétfelé.
Gyere bé, rózsám, gyere bé,
Az ablakon béeresztlek,
Az ágyamba lefektetlek!

284. ERDŐ, ERDŐ, DE MAGAS A TETEJE

Er - dő, er - dő, de ma - gas a te - te - je,
Jaj, de ré - gen le - hul - lott a le - ve - le.
Jaj, de ré - gen le - hul - lott a le - ve - le,
Ár - va ma - dár pár - ját ke - re - si ben - ne.

Ki látta már beborulva az eget,
Most tudtam meg, hogy a babám nem szeret.
Ha nem szeret, vigyék el katonának,
Párja leszek én az árva madárnak!

Búza közé szállt a dalos pacsirta,
Mert odafönt a szemeit kisírta.
Búzavirág, búzakarász árnyába
Rágondolt a régi, első párjára.

285. LÁTOD, BABÁM AZT A TEARÓZSÁT

Lá - tod, ba-bám azt a te-a - ró - zsát?
Nap - pal nyí - lik, es - te já - rok hoz - zád.
Es - te já - rok, mi - kor sen - ki sem lát,
Még - is i - rígy rám az e - gész vi - lág.

Irigyeim, hagyjatok szeretni,
Hagyjátok a szememet rávetni,
Rászokott a szemem a nézésre,
Gyöngé karom szép lány ölelésre.

286. SZEGÉNY VAGYOK, SZEGÉNYNEK SZÜLETTEM

Sze - gény va - gyok, sze - gény - nek szü - let - tem,
A ró - zsá - mat i - ga - zán sze - ret - tem.
Az i - ri - gyek el - ra - bol - ták tő - lem,
Most lett sze - gény i - ga - zán be - lő - lem.

Elmennék én messze földre lakni,
Ahol engem nem ismer majd senki.
Úgy elmegyek a világ végére,
Hogy ne legyek senkinek terhére.

*

Rozmaringot ültettem cserépbe,
Betettem a kertem közepére.
Rozmaringszál fölött az ég felé,
Gyöngé vagyok a szeretőm mellé.

287. BESZEGŐDTEM TARNÓCÁRA BOJTÁRNAK

Be - sze-gód-tem Tar-nó - cá - ra boj - tár - nak,
Jó le - ge-lő - je van ott a bir - ká - nak.
Fi - ze - té - sem húsz fo-rint, tíz ka - raj - cár,
Meg-él ab-ból egy boj - tár.

Húsz pár birka-tartást is ajánlottak,
Foglalóba ötven karajcárt adtak;
Bevittem a Pipagyújtó csárdába,
Görgetegi határban.

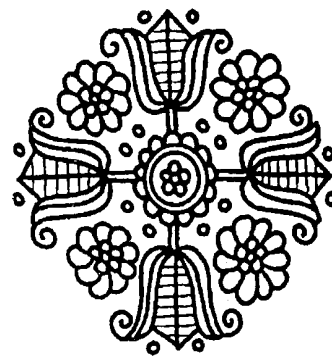
A gazdámval leszek majd egy kenyéren,
Szent György-napkor jönnek értem szekéren,
Fölteszik a tulipántos ládámot,
Furulyámat, dudámat.

Így masérozok el majd a pusztára,
Goróf Széchényinek a jószágára.
Ha a nyáját átolvassa kezemre,
Kihajtom a mezőre.

Vezérürüm kolompot viselnek,
Hogy én tudjam mindig, merre legelnek;
Úgy sétálok utánnok, mint egy császár,
Teheti ezt egy bojtár!

Majd csak addig furulyálok, dudálok,
Míg egy szép szeretőre nem találok;
Van Tarnócán sok szép szőke s barna lány,
Belém szeret egy talán.

Ha megszeret, jól teszi, majd elveszem,
Édes kis feleségemnek nevezem:
Nem lesz hetedhét országon több ily pár,
Mint Tarnócán a bojtár!

288. TISZÁN INNEN, DUNÁN TÚL

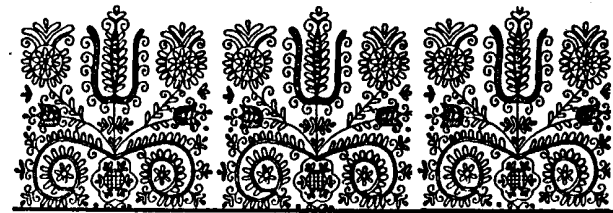
Ti - szán in - nen, Du - nán túl,
Túl a Tiszán van egy csi-kós nyá - jas - túl.
Kis pej lo - va ki van köt - vel,
Szűr - kö-tél - lel, pak-róc nél - kül, gaz - dás - túl.

Tiszán innen, Dunán túl,
Túl a Tiszán van egy juhász nyájastúl.
Ott főzik a jó paprikást,
Meg is eszik kis vellával, fakalánnyal, bográcsbúl.

Tiszán innen, Dunán túl,
Túl a Tiszán van egy kanász nyájastúl.
Ott sütik a jó malacot
Cserfa héjjon, bükkfa nyárson, ihajja!

*

Tiszán innen, Dunán túl,
Túl a Tiszán kicsi gunyhó nyárfástúl,
Mindég azon jár az eszem,
Oda vágyik az én szívem párostúl.

289. HÁZUNK ELÓTT, KEDVES ÉDESANYÁM

Há-zunk e-lőtt ked-ves é-des-a-nyám, van egy magas e-per-fa,
A-lá ál-lok, ked-ves é-des-a-nyám, hogy ne áz-zak a-lat-ta.
Csip-kés an-nak a le-ve-le, sej, de jó-sza-gú,
Egy le-gé-nyért, ked-ves é-des-a-nyám, so-se le-szek szó-mo-rú.

Barna kislány bemegy a szobába, ráborul az asztalra,
Kérdi tőle a jó édesanyja: Mi bajod van, Mariska?
Mit kérdezi, édesanyám, tudja, mi bajom,
Három évig huszár a szeretóm, éjjel-nappal siratom.

Házunk előtt, kedves édesanyám, folyik el a Berettyó,
Abban úszik, kedves édesanyám, egy fekete koporsó.
Néha-néha kilátszik a csipkés szemfedél,
Rá van írva, kedves édesanyám, de hiába neveltél.

Házunk előtt, kedves édesanyám, ragyognak a csillagok,
Énhozzám is, kedves édesanyám, egy pár csillag beragyog.
Éntőlem is frigyelik azt a csillagot,
Amelyik a babám ablakába három évig beragyog.

290. TOKAJ VIDÉK AZÉRT JÓ

To-kaj vi-dék azért jó, ritkán ü-res a hor-dó,
Ha ki-ü-rül meg-töl-tik, bá-na-tun-kat ker-get-jük.

A szegedi paprika
Gyógyít mint a patika,
Ha az üstből kimarad
Nem fő benne jó falat.

*

Kecskeméti kert alján
Döglött macska az utcán.
Arra ment egy boszorkány
Lökajtásos talicskán.

A boszorkány nagyon dühös,
Mert a macska nagyon bűdös.
De azért is felveszi,
S jó ízűen megeszi.

291. ÖSSZEGYŰLTEK, ÖSSZEGYŰLTEK AZ IZSAPI LÁNYOK

Ösz - sze-gyül - tek, ösz - sze - gyül - tek

Az i - zsa - pi lá - nyok,

Hm, hm, ej, haj, az i-zsa-pi lá - nyok.

Összeszedtek, összeszedtek
Egy marék lisztecskét.
Hm, hm, ej, haj, egy marék lisztecskét.

Meggyúrták azt, meggyúrták azt
Zsíros gombócának.
Hm, hm, ej, haj, zsíros gombócának.

Odaméne, odaméne
A bíró kutyája.
Hm, hm, ej, haj, a bíró kutyája.

Mind megevett, mind megevett
Zsíros gombócából.
Hm, hm, ej, haj, zsíros gombócából.

Így lőn vége, így lőn vége
A leányi bálnak.
Hm, hm, ej, haj, a leányi bálnak.

292. KIMENT A HÁZ AZ ABLAKON

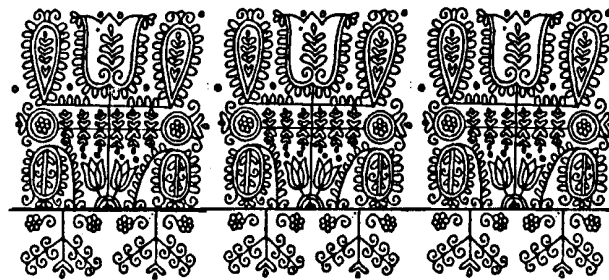

Ki-ment a ház az ab - la - kon,

Ben-ne ma-radt a vén - asz - szony.

Zsup-pot kö-tött a há - tá - ra,

Úgy bal - la - gott a vá - sár - ra.

293. KECSKEBÉKA FELMÁSZOTT
A FÚZFÁRA

Kecs-ke - bé - ka fel - má-szott a fűz - fá - ra,

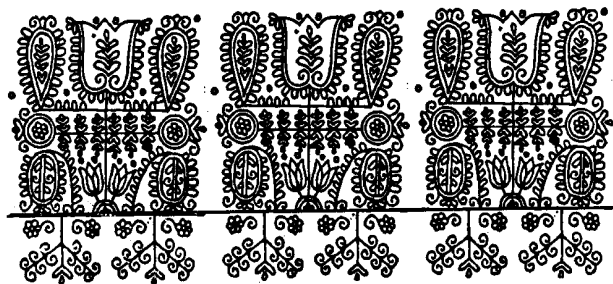
An-nak is a leg-ma-ga-sabb á - gá - ra.

Így se volt jó, úgy se volt jó, sehogyan se volt az jó!

Min-dig csak a más asz-szo-nya volt a jó!

294. SZÉP SZAKMÁRI LÁNYOK

Szép szak-má-ri lá - nyok, Is-ten ve - le - tek.

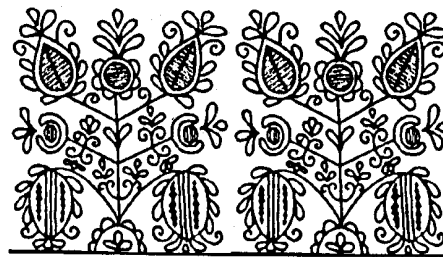
Már én töb-bet nem be - szé-lek ve - le - tek,

Nyíl-jon ki a ba-zsa-ró-zsa a ke-ze-tek - be,

Há-rom é - vig nem sza - kí-tok be - lő - le.

295. HÁRMAT TOJOTT A FEKETE KÁNYA

Hár-mat to-jott a fe-ke-te ká-nya,
En-gem sze-ret a kend bar-na lá-nya.
Ki-ki-tyen-be, ku-ku-tyon-ba,
Gye-re ró-zsám a ko-csim-ba.

Nem ülök én a kend kocsijába,
Nem köll nekem a kend barna lánya,
Kikityenbe, kukutyonba,
Gyere rózsám a kocsimba.

296. SZERELMES A NAP A HOLDBA

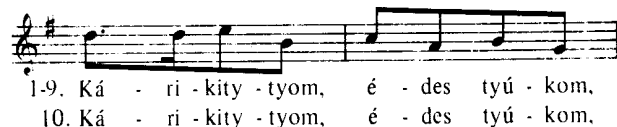
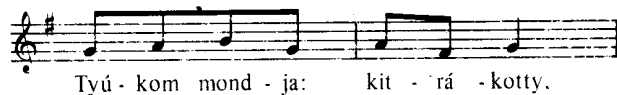
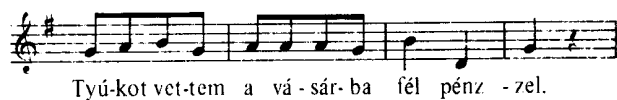
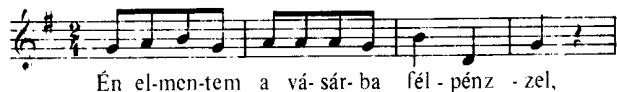
Sze-rel-mes a Nap a Hold-ba,
A Hold meg a csil-la-gok-ba.
A csil-la-gok az e-gek-be,
Én meg, ba-bám, két sze-med-be.

Van nekem egy imakönyvem,
Belenézek, hull a könnyem.
Az van abba beleírva:
A szerelem visz a sírba.

*

Szerelmes a Nap a Holdba
A Hold meg a csillagokba
Csak belém nem szeret senki
Jaj, de rossz vénlánynek lenni.

297. ÉN ELMENTEM A VÁSÁRBA FÉLPÉNZZEL

Én elmentem a vásárba félpénzzel,
Csirkét vettem a vásárba félpénzzel.
Csirkém mondja: csip, csip, csip,
Kárikittyom, édes tyúkom,
Mégis van egy félpénzem.

Én elmentem a vásárba félpénzzel,
Kakast vettem a vásárba félpénzzel.
Kakas mondja: bokréta, refr.

Én elmentem a vásárba félpénzzel,
Récét vettem a vásárba félpénzzel.
Récém mondja: rip hajnal, refr.

Én elmentem a vásárba félpénzzel,
Pulykát vettem a vásárba félpénzzel.
Pulykám mondja: dandaru, refr.

Én elmentem a vásárba félpénzzel,
Ludat vettem a vásárba félpénzzel.
Ludam mondja: gigágá, refr.

Én elmentem a vásárba félpénzzel,
Disznót vettem a vásárba félpénzzel.
Disznóm mondja: rőf, rőf, rőf, refr.

Én elmentem a vásárba félpénzzel,
Juhot vettem a vásárba félpénzzel.
Juhom mondja: behehe, refr.

Én elmentem a vásárba félpénzzel,
Kecskét vettem a vásárba félpénzzel.
Kecském mondja: mek, mek, mek, refr.

Én elmentem a vásárba félpénzzel,
Csikót vettem a vásárba félpénzzel.
Csikóm mondja: nyihaha, refr.

298. FALU VÉGÉN, A NAGY KERÉK TÓBA

Fa-lu vé-gén a nagy ke-rek tó - ba.

Sé - tál-gat egy hosz-szú lá - bú gó - nya.

Le - le-ha - jol a víz fe - ne - ké - re

Bé - kát ke - res ma - gá-nak e - béd - re.

Gólya, gólya, hosszú lábú gólya,
Békát szedni ne szállj le a tóba
Oda járnak fürdőni a lányok...
Gólyamadár szégyent ne hozz rájok.

*

Gólya, gólya hosszú lábú gólya,
Hányszor mondtam ne menj le a tóra,
Oda járnak fürdőni a lányok,
Gólyamadár szégyent ne hozz rájok.

Oda járt a hosszú lábú gém is,
Oda jártam a babámmal én is,
Addig, addig jártunk le a tóra,
Míg házunk fölött megjelent a gólya.

299. HÁZASODIK A TÜCSÖK

Há-za-so-dik a tü-esök, szú-nyog lá-nyát ké - ri,

Csi-szeg-cso-szog a te-tű nász-nagy a - kar len - ni.

O - da ug - rik a bó-ha, vő-fély a - kar len - ni,

Min-den-fé - le csúf-bo-gár ven-dég a - kar len - ni.

Gólya volt a szekundás, kis béka a flótás,
Dongó darázs a brügós, pulyka volt a primás.
Táncba ugrik a majom, megjárja a polkát,
Híres betyár a bagoly, lesi a hurkáját.

Farkas volt a mészáros, hat ökröt levágott,
A mellé még malacot ötvenet megfojtott.
Kecske volt a szakácsné, jó gulyáshúst főzött,
Míg az ebéd elkészült, a tücsök megszökött.

300. VIRÁGÉKNÁL ÉG A VILÁG

Vi - rá - gék - nál ég a vi - lág,
Sü-tik már a rán-tott bé - kát, zi - me - zum,
Zi - me - zum, re - ce - fi - ce bum-bum-bum.

Bíró Marcsa odakapott,
Békacombot ropogtatott.
Zimezum, zimezum
Receface bum-bum-bum.

Puskás Gábor későn futott,
Neki csak a füle jutott.
Zimezum, zimezum
Receface bum-bum-bum.

301. A RÁTÓTI LEGÉNYEK

A rá - tó-ti le-gé-nyek li-bát lop-tak sze-gé-nyek.
Nem jól fog-ták a nya-kát, a nya-kát, sej, haj a nyakát.
El - gá - gin - tot - ta ma - gát.

A rátóti legények,
Jaj, de nagyon szegények!
Pénzért nyúl a zsebébe, zsebébe, sej a zsebébe,
Tökmag akad (a) kezébe.

A rátóti leányok
Laskát sodorni járnak.
Hazamennek lisztesen, lisztesen, sej de lisztesen.
Adnak csókot szívesen.

A rátóti plébános
Kecskét lopott, namármost
Míg a lukat kereste, kereste, sej haj kereste,
Tökön rúgta a kecske.

302. KÚTÁGASRA SZÁLLT A SAS

Kút - á - gas - ra szál - lott a sas,
En - gem ba - bám ne csa - lo - gass!
Csa - lo - ga - tott en - gem más is,
Ná - lad - nál szebb vi - rág - szál is.

Itt, itt, itt, itt, amott, amott,
Ki rózsája megyen amott?
Vagy az enyém, vagy a másé,
Vagy a kedves cimborámé.

Élek, élek, minek élek,
Ha egy madártól is félek!
Ha egy madár az ágra száll,
Bennem a vér talpig leszáll.

303. HÁROM SZABÓ LEGÉNYEK

Há - rom sza - bó - le - gé - nyek, mek, mek, mek!
El - in - dul - tak sze - gé - nyek, mek, mek, mek.
El - in - dul - tak Mics - ké - re, hej, mek, mek, mek, mek.
Há - rom ült egy kecs - ké - re.

Mikor Micskére értek, mek, mek, mek,
Egy kocsmába betértek, mek, mek, mek,
Megittak egy icce bort,
hej, mek, mek, mek, mek.
Lemosni az úti port.

Kifizetni nem tudták, mek, mek, mek,
Szorult rajtuk a nadrág, mek, mek, mek,
Mindent a három legénynek,
hej, mek, mek, mek, mek.
Két krajcárja szegénynek.

304. CIGÁNY, CIGÁNY, MÉRT VAGY CIGÁNY

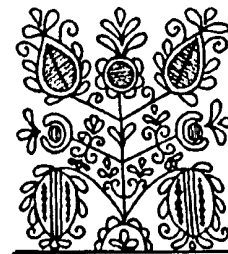
Ci-gány, ci-gány, mért vagy ci-gány,
Sár-ga-ri-gó rozmaringom, ga-lam - bom.
Mért járs a ma - gyar lány u - tán,
Sár-ga-ri- gó rozmaringom, ga-lam - bom.
A-zért já - rok én az u - tán,
Szebb a ma-gyar le-ány, mint a ci-gány.
Ci - gány, ci - gány, mért vagy ci-gány,
Sár-ga-ri-gó rozmaringom, ga-lam - bom.

Cigány, cigány, mért vagy sovány
Sárgarigó, rozmaringom, galambom.
Cigány, cigány mért vagy sovány
Sárgarigó, rozmaringom, galambom?

Azért vagyok ilyen sovány,
Mert a feleségem sokat kíván.
Cigány, cigány, mért vagy cigány
Sárgarigó, rozmaringom, galambom.

Cigány, cigány mért vagy kövér
Sárgarigó rozmaringom, galambom.
Cigány, cigány mért vagy kövér
Sárgarigó, rozmaringom, galambom.

Azért vagyok ilyen kövér,
Mert a feleségem mással kefél.
Cigány, cigány mért vagy cigány,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom.

305. BUDAKESZIN TŰZ VAN KIŰTVÉ

Bu - da - ke - szin tűz van ki - üt - ve

hol - lá - ri, hol-lá - ri, hó.

Há - rom sváb le-gény húz - ta a spric - nit

hol-lá - ri, hol-lá - ri, hó.

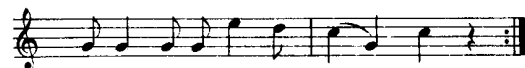
Húz - ta, de von - ta de nem szólt spric - ni

hol-lá - ri, hol-lá - ri, hó - hó - hó - hó,

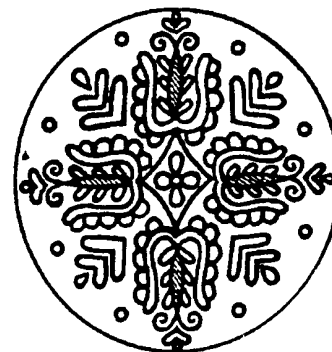
Mert a spric - ni-ben egy nagy bum-med - li,

hol-lá - ri, hol-lá - ri, hó - hó - hó.

Egyszer jártam Pilisvörösváron, hollári...
Három vak sváb játszott egy gitáron, hollári...
Az gitárnak elszakadt a húrja, hollári...
Három vak sváb szemét majd kiszúrta, hollári...

Budakeszin kinyitom az csárda, hollári...
Kitűzöm az-nemzeti kokárda, hollári...
Az ki nem tudsz jól magyar beszélni, hollári...
Annak nem lesz ide-be gyere be, hollári...

306. HAJMÁSI PÉTER, HAJMÁSI PÁL

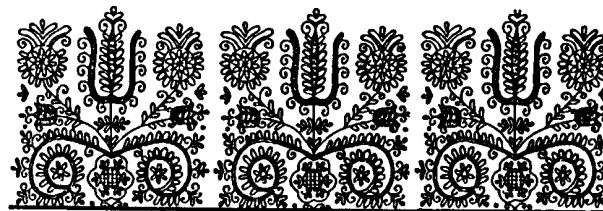
Haj - má - si Pé - ter, Haj - má - si Pál,
Haj - má - si Pé - ter, Haj - má - si Pál.
Haj - má - si Pé - ter, Haj - má - si Pál,
Haj - má - si Pé - ter, Haj - má - si Pál.

Elment a Péter, itt maradt a Pál
Hajmási ..., Hajmási Pál,
Hajmási ..., Hajmási Pál,
Hajmási ..., Hajmási Pál,
Hajmási ..., Hajmási Pál.

307. CSÓRI KANÁSZ MIT FŐZTÉL

Csó - ri kanász mit főz-tél? Tü-dőt ká-posz - tá - val.
Mi-vel rán-tot - tál be-le? Ha-sa sza-lon - ná - val.
Hát az ö - reg e - szik - e? Tőtsd ne-ki tál - ba.
Ha nem e-szik be-ló - le, vágd a po - fá - já - ho!

308. A KARÁDI FALUVÉGEN

A ka - rá - di fa - lu - vé - gen,
sej - haj, lu - lu - lu - lu - lá - rom,
Le - ány - vá - sár lesz a hé - ten,
sej - haj, lu - lu - lu - lu - lá - rom.

Száz forintért adnak egyet,
sejhaj, lulu-lulu-lárom,
Milyen drága! mégis vesznek,
sejhaj, lulu-lulu-lárom.

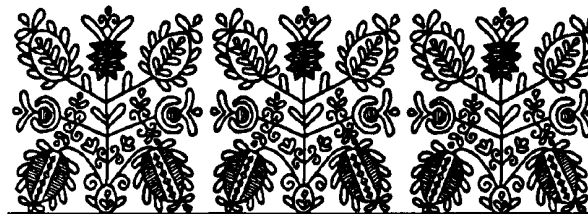
A karádi faluvégen,
sejhaj, lulu-lulu-lárom,
Legényvásár lesz a héten,
sejhaj, lulu-lulu-lárom.

Sült krumpliért adnak egyet,
sejhaj, lulu-lulu-lárom,
Milyen olcsó! mégsem vesznek,
sejhaj, lulu-lulu-lárom.

309. AZ ÜRÖGI FALUVÉGEN

Az ü - rö - gi fa - lu - vé - gen szól a mu - zsi - ka,
Gye - re ked - ves kis an - gya - lom, menjünk el o - da.
Ott mulatok ked - vemre, babám sír ke - ser - ve - sen,
Ropogós csók - ja raj - tam szá - rad, nem felejttem el.

A balogi kertek alatt befagyott a tó.
Ne menj arra, kis angyalom, elesik a ló.
Kitöröd a jobb kezed, mivel ölelsz engemet?
Páros csókom rajtad ragyog, nem felejtlek el.

310. AZÉRT A LEGÉNYÉRT NEM ADNÉK
EGY KRAJCÁRT

A-zért a le-gé-nyért nem ad-nék egy kraj - cárt,
A - ki a lány e-lőtt ősz-sze - húz - za ma - gát.
Ősz-sze - húz - za ma - gát, el - tát - ja a szá - ját,
Az ör - dög vi-gye el a má - lé - szá - jú - ját!

A szeder indája felfutott a fára,
Minden barna kislány vigyázzon magára!
Vigyázzon magára a mai világba',
Hogy meg ne csalja őt a kedves babája.

*

Jeges a sudárfa, nehéz vizet merni,
Ismeretlen kislányt nehéz megölelni.
Ölelni akarom, nem hajlik a karom,
Csókolni akarom, nem az én galambom.

311. FARKAS ILKA BŐ SZOKNYÁJA

Far - kas Il - ka bő szok - nyá - ja,
Ij - ju, ju - ju, jú, jú,
Föl - a - kadt a csip - ke - fá - ra,
Hop - po - dá - ré, hop - hop - hop.

Nem a csipkefa fogta meg,
Ijju, ju-ju, jú, jú,
Marci Miska markolta meg,
Hoppodaré, hop-hop-hop!

Ereszd Miska a szoknyámat,
Ijju, ju-ju, jú, jú,
Ne szomorítsd az anyámat,
Hoppodaré, hop-hop-hop!

312. LÁNYOM, LÁNYOM, GYÖNGYVIRÁGOM

Lá-nyom,lá-nyom.gyöngy-vi-rá-gom, ker-ti vi-rág - szá - lam,
El-men-nél - e a ko-vács-hoz, az e-szem-ad - tá - hoz?
Jaj, a - nyám, a ko-vács o-lyan,mint a rossz bog-rács.
Nem me-gyek én ah - hoz!

Lányom, lányom gyöngyvirágom, kerti virágszálam,
Elmennél-e a takácshoz, az eszemadtához?
Jaj anyám, a takács olyan, mint a záptojás,
Nem megyek én ahhoz!

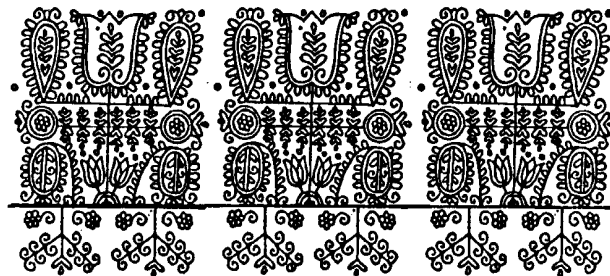
Lányom, lányom gyöngyvirágom, kerti virágszálam,
Elmennél-e a Jánoshoz, az eszemadtához?
Jaj anyám, a János valamennyi mind álmos,
Nem megyek én ahhoz!

Lányom, lányom gyöngyvirágom, kerti virágszálam,
Elmennél-e a diákhoz, az eszemadtához?
Jaj anyám, a diák, valamennyi gyöngyvirág,
Elmegyek én ahhoz!

313. JÁSZKUNSÁGI GYEREK VAGYOK

Jász - kun - sá - gi gye - rek va - gyok,
Jász - kun - sá - gon szü - let - tem.
Kis ko - rom - tól nagy ko - ro - mig,
Ben - ne föl - ne - ve - lőd - tem.

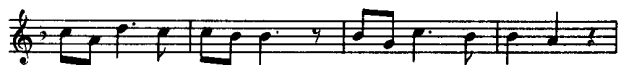
Megittunk mi minden bort, ami Badacsonyba volt a pincékbe,
Nem öntöttük kupába, sem porcelán pohárba, sem iccébe.
Csapról nyeltük a jó nedűt, az italtól megszomjaztunk csudára.
Három hétig oltottuk, egymást addig csókoltuk utána.

314. JÁSZBERÉNYBEN, JÁSZBERÉNYBEN

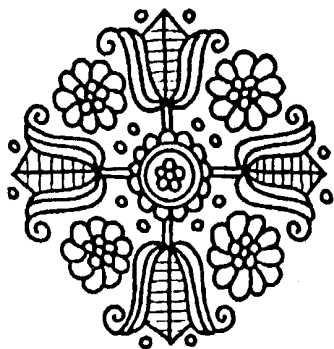
Jász-berényben, Jász-be-rény-ben hun- cu-tok a lá-nyok,
Szoknya a-lól, szoknya a -lól ki-lát-szik a lá-bok.

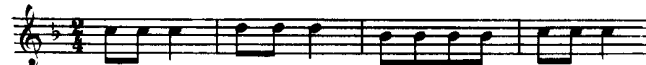
Szoknya a -latt bu-gyo-gó, bu-gyo-gó - ban pert-li,

Pe - pe-pert-li, pe-pe-pert-li, gye-re ró-zsám, húzd ki!

315. NEM, NEM, NEM, NEM MEGYÜNK MI INNEN EL

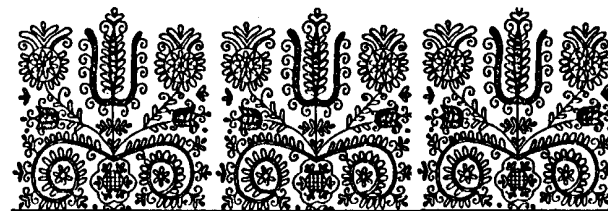

Nem, nem, nem, nem, nem, nem, nem megyünk mi in-nen el,

Míg a gaz- da, (a) házi-gaz-da fur-kós-bot-tal ki nem ver.

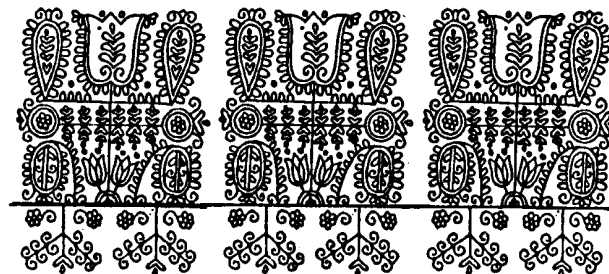
Ha nem tetszik a gazdának, hogy mi itten mulatunk,
Vigye el a házat innen, de mi itten maradunk.

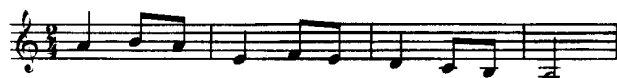
316. BADACSONYI KÉKNYELŰ

Ba - da - cso - nyi kék - nye - lüt,
fi - nom, drá - ga jó ne - düt it - tam es - te,
Ki - lenc raj - kó he - ge - düit,
egy kis - lány - ka be - le - ült az ö - lem - be.
A húr pat - tant, a csók csat - tant,
a kék - nye - lű jó ked - vün - ket te - téz - te.
Há - rom éj - jel, há - rom nap,
né - kem meg a pá - rom - nak meg - ér - te.

Megittunk mi minden bort, ami Badacsonyba volt a pincékbe,
Nem öntöttük kupába, sem porcelán pohárba, sem iccébe.
Csapról nyeltük a jó nedűt, az italtól megszomjaztunk csudára.
Három hétig oltottuk, egymást addig csókoltuk utána.

317. UTCÁRA NYÍLIK A CSÁRDAAJTÓ

Ut - cá - ra nyí - lik a csár - da - aj - tó.

Ki - hal - lat - szik be - lő - le a szép mu - zsi - ka - szó.

Sört i - de, bort i - de, te szép pin - cér le - ány

Hadd mu - la - tom ma - gam ki i - ga - zán.

Szeretni, szeretni szerettelek.
Feleségül elvenni sose meretelek.
Menyasszonyi fátyol a fejedre kerül,
Szívem a bánatba belemerül.

Mához egy hétre már nem leszek itt.
Elvisz a gyorsvonat engemet is.
Gyorsvonat, sebesvonat valahol megáll.
Nyújtom a jobb kezem, szervusz babám.

318. SZÁZ FORINTNAK ÖTVEN A FELE

Száz fo - rint - nak öt - ven a fe - le,

E - gye meg a fész - kes fe - ke - te fe - ne.

Nem le - het az em - ber fá - búl,

Ki ne rúg - jon a hám - fá - búl.

Még azt mondják részeges vagyok,
Pedig csak a jó bort szeretem nagyon.
Nem lehet az ember fából,
Ki ne rúgjon a hámfából.

A kecskének nagy szakála van.
Az én anyósomnak nagy pofája van.
Rusnya állat mind a kettő,
Verje meg a jeges eső.

319. HOGYHA NÉKEM SOK PÉNZEM LESZ

Hogy - ha né - kem sok pénz - zem lesz,
Fel - ü - lők a re - pü - lő - re,
Úgy el - szál - lok mint a fecs - ke,
O - da - fenn a le - ve - gő - be'.
Bár - mer - re is já - rok bá - mul a vi - lág,
I - rígy - li a sok pénzt a - mit köl - tők rád.
Én a sok pénzt nem saj - ná - lom.
Csak te légy a pi - ci pá - rom!

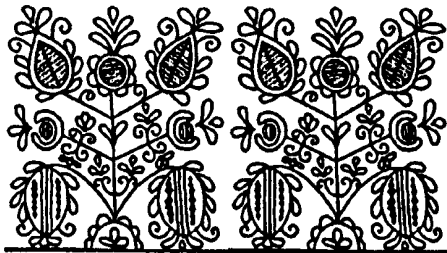
320. VÖRÖS BORT ITTAM AZ ESTE

Vö - rös bort it - tam az es - te, an - gyalom, ra - gyogó csil - la - gom.
Most is ré - szeg va - gyok tő - le, an - gyalom, ra - gyogó csil - la - gom.
A lá - ba - mon a - lig - a - lig ál - lok,
Még - is sze - ret - nek a lá - nyok, an - gya - lom, ra - gyogó csil - la - gom.

Azt mondják, hogy beteg vagyok, angyalom, ragyogó csillagom,
Mint az égő gyertya fogyok, angyalom, ragyogó csillagom.
Beteg az én szívem tája.
Te vagy annak patikája, angyalom, ragyogó csillagom.

321. RÉSZEG VAGYOK, RÓZSÁM

Ré-szeg va-gyok, ró - zsa-m, mint a csap,
Te - le - it - tam sör- rel, bor-ral ma - ga - mat.
Ha - za - men - nék, hej, de nem tu - dok,
Haj - na - lig, ró - zsa-m, ná- lad ma-ra - dok!

322. KALAPOM, KALAPOM CSURGÓRA

Ka - la - pom, ka - la - pom csur - gó - ra,
Sört in - nék, bort in - nék, ha vol - na.
A - kár i - szom, a - kár nem,
Ré - sze - ges csa - var - gó a ne - vem.

Kalapom, kalapom fekete,
Darutoll, rozsmaring mellette.
Egyik ága lehajlott,
Aki volt szeretőm, elhagyott.

A dió, mogyoró törve jó,
Az asszony, az asszony verve jó.
Az kell néki, mért nem jó,
Mért nem az urához hajlandó.

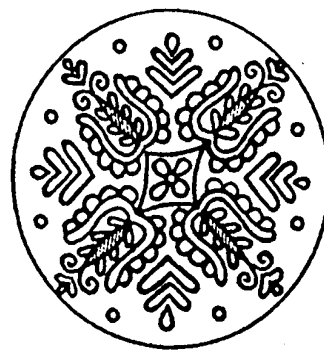
323. MÁR ÉN TÖBBET NEM

Már én töb-bet nem,
Már én töb-bet nem,
Már én többet nem,nem,nem i-szom,
Tor-komat a csap-ra akasztom.

Azért is iszom,
Azért is iszom,
Azért is iszom az angyalát,
Én fizetem meg a bor árát.

324. KICSINY A HORDÓCSKA

Ki-csiny a hor-dócs-ka,
Jó bor te-rem ben-ne,
Díl - dúl, da-la-la,
Di-da-ri-da díl-dúl, da-la-la.

325. NAGY A FEJE, BÚSULJON A LÓ

Nagy a fe - je, bú - sul - jon a ló,
Egy kis - lá - nyért bú - sul - ni nem jó!
Gomb - ház, hej, ha le - sza - kad,
Egy he - lyé - be e - zer is a - kad!

Azt mondja a tízparancsolat:
Szeresd a felebarátodat!
Kis angyalom, szeress tehát,
Én vagyok a felebarát!

326. NAGYSÁGOS KISASSZONY

Nagy - sá - gos kis - asz - szony
Fel - má - szott a fá - ra,
Be - le - ment az a - ká - ca - fa tüs - ke
A lá - ba szá - rá - ba.

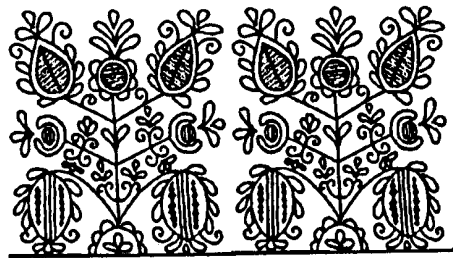
Piszkáld ki, piszkáld ki,
Piszkáld ki belőle!
Nem piszkálom, egye meg a fene,
Hadd maradjon benne!

Ennek a kislánynak
Hosszú a kötője,
Én megmondtam az édesanyjának,
Vágjon le belőle.

Az anyja azt mondta,
Nem vág le belőle,
Eszteendőre, csuhajja, kettőre
Asszony lesz belőle.

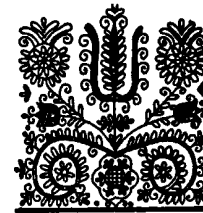
327. SZÉP ASSZONYNAK KURIZÁLOK

Szép asszonynak ku-ri-zá-lok, ku-ri-zá-lok, ku-ri-zá-lok,
 Az u-rá-nak fittyet hányok, fittyet hányok, fittyet hányok,
 Ja-ja-ja-jaj! a szí-vem, meg ne tud-ja sen-ki sem,
 hogy én ma-gát mi-lyen na-gyon sze-re-tem,
 Csak a ci-gány e-gye-dül, a-ki ne-kem he-ge-dül,
 csak az tud-ja e-gye-dül.

328. JAJ, DE MAGAS

Jaj, de magas, jaj, de magas ez a ven-dég - fo-ga - dó,
 Van-e ben - ne, van-e ben - ne bar-na kis-lány el - a - dó?
 Ha nincs ben - ne bar - na kis-lány el - a - dó,
 Dül - jön ősz - sze ez a ven - dég - fo - ga - dó!

329. MÁR EZUTÁN ÚGY ÉLEM VILÁGOM

Már ez - u - tán ú - gy é - lem vi - lá - gom,
Kis ka - la - pom jobb sze - mem - re vá - gom.
Jobb sze - mem - ről a bal sze - mem - re vá - gom,
Csak a sza - badsá - gos kis köny - vemet vá - rom.

Szépen szól a tizenhármás banda,
Magyar bakák masíroznak rajta,
Masíroznak idegen országra,
Bosnyákország széles határára.

Jaj, Istenem, hogy kell azt megtennem,
Hogy kell nekem bosnyák lányt szeretnem!
Ha ölelem, karjaim reszketnek,
Ha csókolom, szemeim könnyeznek.

330. LESZAKADT A PINCELAKAT

Le - sza - kadt a pin - ce - la - kat.
Jaj, de szép sze - re - tőm a - kadt!
Sö - tét van, nem lá - tok,
Gye - re, ba - bám, gyűjt - sál vi - lá - got!

Kecskeméti réztoronyba'
Kilencet ütött az óra.
Sötét van, nem látok,
Gyere, babám, gyűjtsál világot!

Gyűjtöttem már, csak gyere be,
Készen az ágy, fekdj bele!
Vesd le a csizmádat,
Ne sározd el az ágyat!

331. NYISD KI BABÁM AZ AJTÓT

Nyisd ki ba-bám az aj-tót! Nem nyitom, mert meghallják a szomszé-dok.

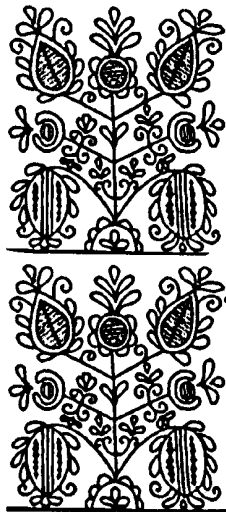
Nyisd ki babám az aj-tót! Nem nyitom, mert meghallják a szomszé-dok.

Ha meg-hall-ják, hadd hall-ják. Úgy-is tud-ja már a vi-lág.

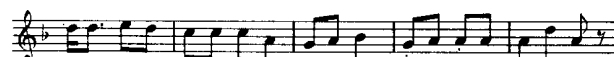
Hogy én té-ged sze-ret-lek, hogy én té-ged so-ha-el nem fe-led-lek.

332. Ó, MELY SOK HAL TEREM AZ NAGY BALATONBA

Ó, mely sok hal te-rem a nagy Ba-la-ton - bah-ha-rah-ha-rah-ha - ha!

Minden á-gon egy mé-rő makk a Ba-kony-bah-ha-rah-ha - rah-ha-ha!

Ö-rül ott a ha-lász, rik-kon-gat a ka-nász,

Ö-rö-mé - beh-he-reh-he-reh-he-he!

Szépen illik a sült kappan a cintál-bahha-rahha-rahha-ha!
Jó bort mérnek Füreden és Kaposvár-bahha-rahha-rahha-ha!
Igyál jó barátom, tőled nem sajnálom,
Sokáig ehhé-rehhé-rehhé-hélj!

Addig kell a vasat verni, amíg tü-zehhe-rehhe-rehhe-hes,
Semmit sem ér olyan hordó, amely ü-rehhe-rehhe-rehhe-hes;
Köll hát beletenni, ki köll aztán venni,
Ha szüksé-gehhe-rehhe-rehhe-hes!

333. MÁTÉSZALKA GYÁSZBA' VAN

Má - té - szal - ka gyász - ba' van, gyász - ba' van

Má - té - szal - ka gyász - ba' van, Gacsaly Pes - ta hal - va van,

Ga - csaly Pes - ta hal - va van.

Még vasárnap délután,
Még vasárnap délután
Maga járt a lány után,
Maga járt a lány után.

Mondta néki az anyja,
Mondta néki az anyja,
Pesta fiam, jőjj haza,
Pesta fiam, jőjj haza.

Nem megyek én még haza,
Nem megyek én még haza,
Vérbe fürdök én meg ma,
Vérbe fürdök én meg ma!

Hazafelé mentébe,
Hazafelé mentébe
Betért egy vendéglőbe,
Betért egy vendéglőbe.

Három zsandár ott mulat,
Három zsandár ott mulat,
A negyedik rámutat,
A negyedik rámutat.

Az ötödik felállott,
Az ötödik felállott,
A szívébe kést vágott,
A szívébe kést vágott.

Édesanyám, kedvesem,
Édesanyám, kedvesem,
Van-e ingem szennyesen,
Van-e ingem szennyesen?

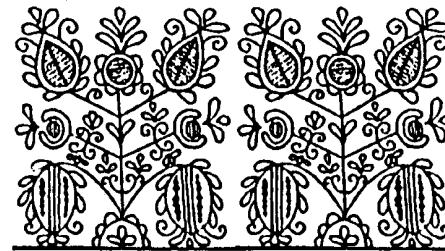
Ha nincs ingem szennyesen,
Ha nincs ingem szennyesen,
Itt van kettő véresen,
Itt van kettő véresen!

Engem hat lány vigyen ki,
Engem hat lány vigyen ki,
A babám kisérjen ki,
A babám kisérjen ki!

334. KISKEREKI BETYÁRCSÁRDA

Kis - ke - re - ki be - tyár - csár - da,
Zsan-dá-rok-kal kö-rül-áll-va; de kár, de kár.
A - zok, a - kik kö - rül - áll - ják,
Mind a be-tyá-ro-kat vár-ják; de kár, de kár.
Iszom a bort, rúgom a port, ö-l-el-ge-tem a szép asszonyt.
Szépasszonynak ábrá-zat-ja vitt engem a gya-lá-zat-ba.
De kár, de kár, jaj, de kár!

Ha elfognak a zsandárok,
Nem siratnak meg a lányok; nem kár, nem kár.
Kocsmárosné, édes szentem,
Kend se sirasson meg engem; nem kár, nem kár.
Ha meghalok, jóemberek, anyám mellé temesetek.
M megbántottam életemben, tán megbocsát lenn a földben.
De kár, de kár, jaj, de kár!

335. NEM LOPTAM ÉN ÉLETEMBE

Nem lop-tam én é - le - tem - be',
Csak egy csi - kót Deb - re - cen - be',
Még - is rám ver - ték a va - sat,
Ba - bám szí - ve majd meg - ha - sadt.

A szegedi hármás határ,
Érted lettem, rózsám, betyár.
Viselem a betyár nevet,
Mert a rózsám mást szeretett.

*

Azt gondoltad, hogy szeretlek,
Hogy én téged megöllelek.
Ötvenszer is megöllelek,
Mégsem igazán szeretlek.

336. TIZENHÁROM FODOR VAN A SZOKNYÁMON

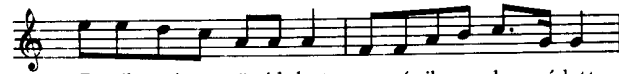
Ti - zen - há - rom fo - dor van a szok - nyá - mon,
Azt gon - dol - tam, férj - hez megyek a nyá - ron.
De már lá - tom, sem - mi se lesz be - lő - le,
Ti - zen - ket - tőt le - vá - ga - tok be - lő - le.

Barna kislány, jól meggondold magadat,
Hová teszed le a leánysorodat!
Gyöngyvirágos oltár elé leteszed,
Többé onnan soha fel nem veheted.

337. TIZENHÁROM VÉGBŐL VAN AZ ÉN GATYÁM

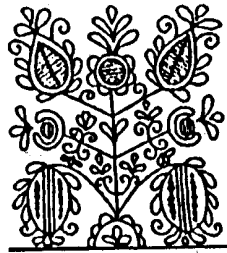
Ti-zen-há-rom vég-ből van az én ga-tyám,
Ti-zen-há-rom vég-ből varr-ta a ba-bám.

E-gyik szá-ra rö-vid lett, a má-sik meg hosszú lett,

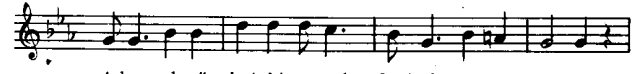
Lá-tod-e ba-bám, jól el-szabtad a ga-tyám!

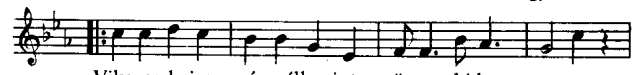
338. TIZENHÁROM EZÜST PITYKE

Ti-zen-három e-züst pityke fityeg a men-té-men,

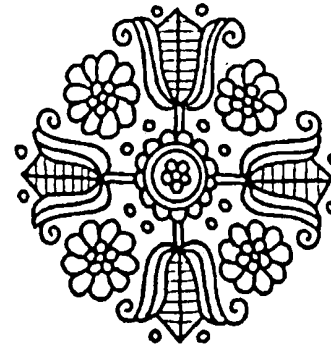
A leg-el-ső haj-dú vagyok Szabolcs vár-me-gyé-ben.

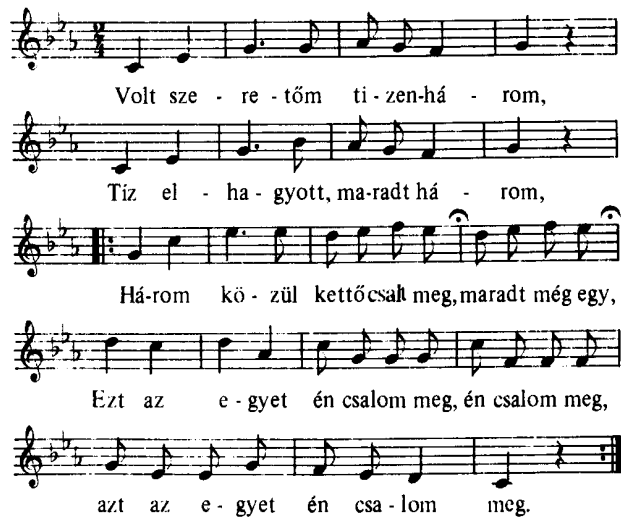
Vikszos bajsom úgy áll, mint az ö-reg bi-ka szar-va,

Nincsen nálam különb legény Szabolcs meg Bi-har-ban.

339. VOLT SZERETŐM TIZENHÁROM

Volt sze - re - tőm ti - zen - há - rom,
Tíz el - ha - gyott, ma - radt há - rom,
Há - rom kö - zül kettőcsalt meg, maradt még egy,
Ezt az e - gyet én csalom meg, én csalom meg,
azt az e - gyet én csa - lom meg.

Árok is van, gödör is van,
Szép lány is van, csúnya is van.
Az én rózsám kökény szeme, csalfa szeme
Vitt be engem, vitt engem, vitt engem,
vitt engem a szerelembé.

340. ÓSSZEL ÉRIK, BABÁM, A FEKETE SZÓLÓ

Ősz - szel é - rik, ba - bám, a fe - ke - te sző - lő,
Te vol - tál az i - ga - zi sze - re - tő.
Bo - csáss meg, ha va - la va - la - ha vé - tet - tem,
El - le - ned - re, ba - bám, ros - z - sat cse - le - ked - tem.

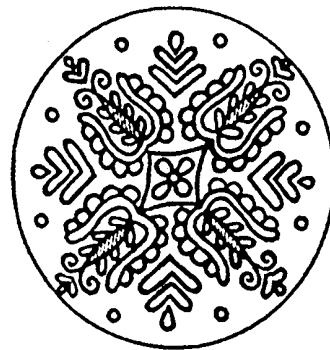
Jaj, de szépen zöldell a rimóci határ,
Közepibe legel egy kis bárány.
Közepibe gyöngyen legel egy kis bárány,
Jaj, de csinos, büszke a rimóci kislány.

Kinek varrod, babám azt a hímzett kendőt?
Neked varrom, hogy legyél szeretőm,
Négy sarkába négy szál fehér rozsmaringot,
Közepibe babám, hogy szeretőd vagyok.

341. ÉN ELMENTEM A KOCSMÁBA

Én el-men-tem a kocs-má-ba
ma-ga-mat mu-lat-ni,
U-tá-nam jött kis an-gya-lom
ha-za-pi-ron-gat-ni.
Mu-zsi-ká-nak szép a hang-ja,
Kis an-gya-lom gye-re ha-za,
de csak úgy, ha le-het,
de csak úgy, ha le-het!

Gyere haza, édes párom, gyere, szépen kérlek,
Jó vacsorára, vetett ágyra várlak haza téged!
Muzsikának szép a hangja, ej te asszony, menj el haza,
Addig, míg ki nem kapsz, addig, míg ki nem kapsz!

342. SZÉP A RÓZSÁM, NINCS HIBÁJA

Szép a ró - zsám, nincs hi - bá - ja,
 Li - be, li - be, li - be - gős a já - rá - sa.
 Hun - cut ad - ta csó - kos aj - ka,
 Jaj, de ha - mis a két sze - me vá - gá - sa.
 Ne csu - dál - ja, ha hi - bá - ja nincs né - ki, (hisz)
 Én va - gyok a sze - re - tő - je, szív - bé - li,
 Szép a ró - zsám, nincs hi - bá - ja,
 Li - be, li - be, li - be - gős a já - rá - sa.

343. NÉKEM OLYAN ASSZONY KELL

Né - kem o - lyan asz - szony kell,
 Ha be - teg is, kel - jen fel,
 Főz - ze meg a va - cso - rát,
 Úgy vár - ja, vár - ja, úgy vár - ja, vár - ja,
 úgy vár - ja ha - za az u - rát, u - rát!

Ha pici is az asszony,
 Lesz belőle menyasszony.
 Ha pici is a legény,
 Lesz még belőle, lesz még belőle,
 lesz még belőle vőlegény.

Nekem olyan legény kell,
 Aki engem megölel,
 Félre csapja bajuszát,
 Úgy várja, várja, úgy várja, várja,
 úgy várja, várja galambját.

344. RÓZSABOKORBA JÖTTEM A VILÁGRA

Ró - zsa - bo - kor - ban jöt - tem a vi - lág - ra,
Nem ne - velt az é - des - a - nyám hi - á - ba.
Járt u - tá - nam há - rom fa - lu le - gé - nye,
Én meg csak úgy csalogat - tam, hi - te - get - tem, vá - logattam be - lő - le.

Már ezután nem hiszek a leánynak,
Két színe van, mint a mályvavirágnak.
Látom, rózsám, másfelé visz az utad,
Eredj erre vagy amarra, akármerre,
ha már nálam meguntad.

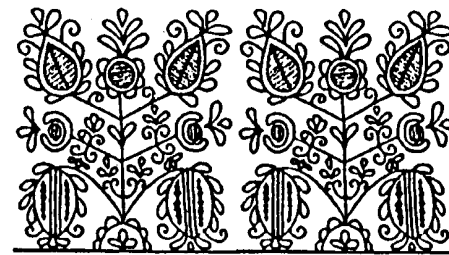
*

Tiszta búzából sütik a kenyeret,
Csak azt mondják, hogy a rózsám nem szeret.
Ha nem szeret, majd megbánja ezerszer,
Ilyen hívet, mint én, többet a világon bárhol keres,
sosem nyer.

345. FAVILLA, FAKANÁL, FATÁNYÉR

Fa - vil - la, fa - ka - nál, fa - tá - nyér, meghalok, meghalok a babámért.
Fa - vil - la, fa - ka - nál, fa - tá - nyér, meghalok, meghalok a babámért.
Ha bemegyek a kocsmába, bent leszek, ha kidobnak a kocsmából, kint leszek.
Fa - vil - la, fa - ka - nál, fa - tá - nyér, meg - ha - lok, meghalok a babámért.

346. VASÁRNAP BORT INNI

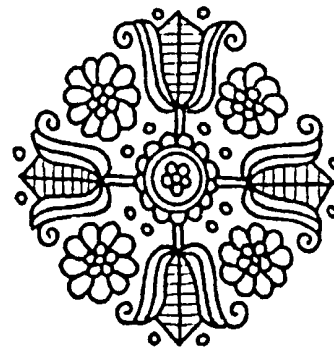
Va - sár - nap bort in - ni,
Hét - fön nem dol - goz - ni,
Hej, ked - den le - fe - küd - ni,
Sze - re - dán föl - kel - ni.

Csütörtökön menni,
Pénteken számolni,
Hej, szombaton kérdezni,
Mit fogunk dolgozni.

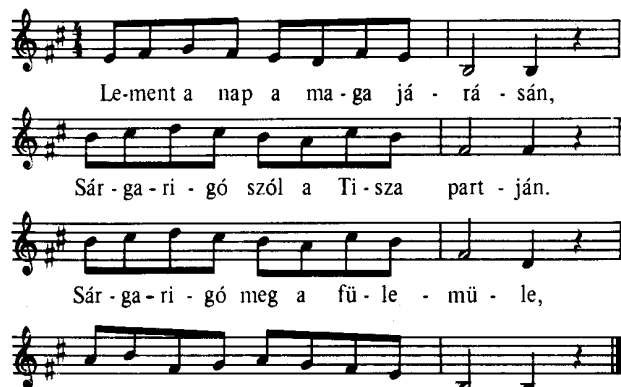
Bár mindig úgy volna,
Hogy vasárnap volna,
Hej, minden szegénylegény
Kedvére mulatna!

Haragszik a gazda,
Készül a vásárra.
Hej, haragszik a gazda,
Hogy nincs kész munkája.

Haragszik, nem bánom,
Nem félek én tőle,
Hej, megjön Szent György napja,
Majd elmegyek tőle!

347. LEMENT A NAP A MAGA JÁRÁSÁN

Le-ment a nap a ma-ga já - rá - sán,
Sár-ga-ri - gó szól a Ti - sza part - ján.
Sár-ga-ri - gó meg a fü - le - mü - le,
Szép a ró-zsám, hogy vál - jak el tő - le.

Ha meghalok, temetőbe visznek,
A síromra fakeresztet tesznek.
Jöjj ki hozzám holdvilágos este,
Úgy borulj le a sírkeresztemre.

348. LAKODALOM VAN A MI UTCÁNKBA

Hoppe Rezső

La - ko - da - lom van a mi ut - cánk - ba,
I - de hal - lik zen - gő mu - zsi - ká - ja.
Hi - va - ta - los va - gyok o - da én is,
Nem men - nék, ha száz - szor i - zen - nék is.

Vége van már a lakodalomnak,
Nagy bánata van a menyasszonynak,
Forgatja a karikagyűrűjét,
Sajnálja a régi szeretőjét.

349. CSAK EGY SZÉP LÁNY VAN A VILÁGON

Csak egy szép lány van a vi-lá - gon.
Az is az én ró-zsám, ga-lam - bom.
A jó Is - ten de nagyon sze - ret,
Hogy én - né - kem a - dott té - ge - det.

Szép virág az égő szerelem,
Piros, miként ajkad, édesem.
Hej, de annyi mézet nem terem,
Mint pici szád, édes kedvesem.

*

Alig virrad, alig alkonyul,
Alig jövék, máris elmegyek.
Hisz még nem is köszöntöttelek,
Már búcsúzni, máris válni kell.

350. FEKETE SZEM ÉJSZAKÁJA

Fe - ke - te szem éj - sza - ká - ja,
Hány csil - lag gyúlt ki re - á - ja?
Hány csil-lag-ból van a sze-med, Zsó - fi - kám,
Hogy egy e-gész menny-or-szág - gal ra-gyogsz rám?

Ne ragyogj úgy, kedves lélek,
Meglátják, ha hozzád megyek.
Megirigylik az emberek s megszólhatnak,
Magsérthetne fullánkja a rossz szónak.

Süsd le inkább szempilládat,
Akkor sötét éjfél támad.
Sötét éjfél, ha rám veti árnyékát,
Nem látják meg, mikor megyek tehozzád.

351. TAVASSZAL A TISZA

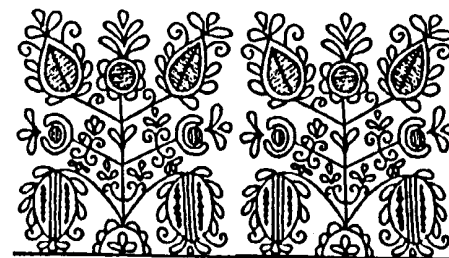
Ta-vasz-szal a Ti-sza, mi-kor ki-vi-rág-zik,
Tük-re fe-lett sok-száz ké-rész-lep-ke ját-szik.
De egy sem él ad-dig, míg ol-va-sok szá-zig,
Te-me-tő a Ti-sza, mi-kor ki-vi-rág-zik.

A te szerelmed is ilyen kérészélet,
Alig született meg, máris semmivé lett.
De ha a két szemem könnyharmatban ázik,
Úgy várom a Tiszát, mikor kivirágzik.

Hűvös őszi eső verdesi a fákat,
Égő szerelemmel mindhiába várlak.
Elnézem a Tiszát, szívem hozzád vágyik.
Halálom a Tisza, mikor kivirágzik.

Mikor úgy tavasszal a Tisza virágzik,
Millió kis virág vize fölött játszik.
De egy sem él addig, míg olvasok százig.
Temető a Tisza, mikor kivirágzik.

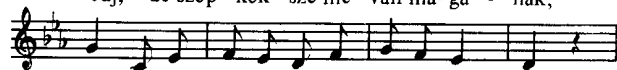
A mi szerelmünk is olyan kérészélet,
Alighogy kivirult, máris semmivé lett.
A két szemem mégis sűrű könnybe' ázik.
Úgy vágyom a Tiszát, mikor kivirágzik.

352. JAJ, DE SZÉP KÉK SZEME VAN MAGÁNAK

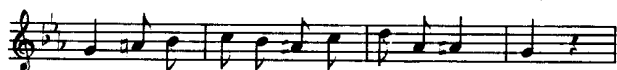
Jaj, de szép kék sze-me van ma-gá - nak,

Nincs i - lyen a vi - lá - gon sen - ki más - nak.

A szí-vem úgy do - bog, mi - kor lá - tom,

Meg - ha - lok egy csók-já - ért, gyöngvirá - gom!

Nap - pal is ál - mo-dom mo-so - lyá - val,

Éj - jel meg azt hú - za-tom a ci - gány - nyal, (hogy)

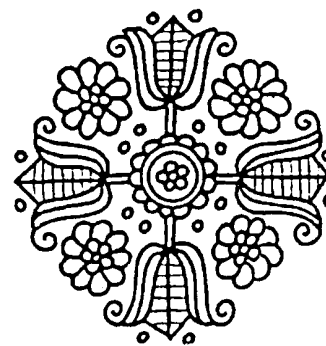

Jaj, de szép kék sze - me van ma - gá - nak,

Nincs i - lyen a vi - lá - gon sen - ki más - nak.

Rózsákat ringat a szél a kertben,
Érzem, hogy mindörökre rabja lettem.
Hangjában tündérek muzsikálnak,
Súgja meg: elfogad-e babájának?
Rózsaszirm lesz a nyoszolyája,
Két karom ölelése a párnája,
Szívemmel bélelem kicsi fészünk,
Tartós lesz, nem kell másik, amíg élünk.

353. NINCSEN ANNYI TENGER CSILLAG AZ ÉGEN

Nin-csen any-nyi ten-ger csil-lag az é- gen,
Mint a - hány-szor e - szem-be vagy te né - kem.
Ha te en - gem szin't oly hí - ven sze-ret - nél,
Mé - lyebb len - ne, mé - lyebb len - ne
Sze - rel - münk a ten - ger - nél.

Én vagyok a falurossza egyedül,
Engem ugat minden kutya messziről.
Sem az apám, sem az anyám nem volt rossz,
Csak egyedül, csak egyedül magam vagyok a gonosz.

354. A KANYARGÓ TISZA PARTJÁN

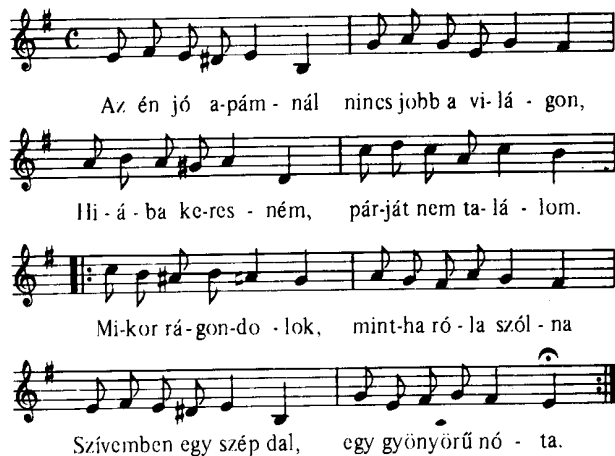
Dóczy József

A ka-nyar-gó Ti-sza part-ján, ott szü-let - tem.
O-da vá-gyik egy-re visz- sza az én lel - kem.
Pász-tor-síptól hangos ott az árvalányhajt termő ró-na,
É-desebb ott a ma-dár-dal, kékebb az ég, hívebb a lány,
Szebb a ró - zsa.

Látlak-e még szőke Tisza füzes partja?
Kondulsz-e még csendes falum kis harangja?
Vár-e még rám az a kislány fájó szívvel, ahogy írja?
Térdelek-e még előtted, édesanyám, kakukkfűvel benőtt sírja?

Szülőföldem! Rád gondolok mindörökké,
De úgy érzem nem látlak én soha többé!
Ha itt ér el a halálom, ne hagyjatok idegembe!
A kanyargó Tisza partján temesetek akáclobos temetőbe!

355. AZ ÉN JÓ APÁMNÁL NINCS JOBB A VILÁGON

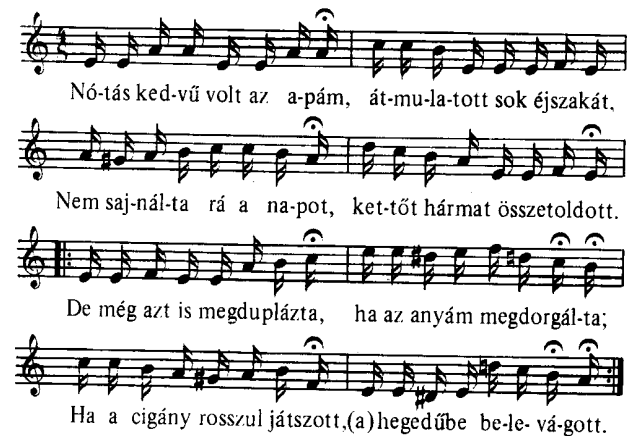

Az én jó a-pám - nál nincs jobb a vi - lá - gon,
Ili - á - ba ke-res - ném, pár-ját nem ta - lá - lom.
Mi-kor rá-gon-do - lok, mint-ha ró - la szól - na
Szívemben egy szép dal, egy gyönyörű nó - ta.

Az én jó apámnak nincsen rossz barátja,
Nincsen szenvedélye, s boldog a családjá.
Fárad éjjel, nappal, de már alig várja,
Mikor a gyermekét karjaiba zárja.

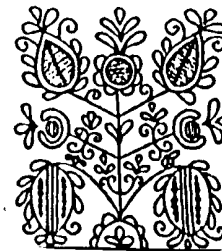
Tudom édesapám, sok bajod volt vélem,
Mégis milyen sokat tettél eddig értem.
Nélküled nem volna az életem ily szép.
Azt kívánom néked, nagyon soká élj még.

356. NÓTÁS KEDVŰ VOLT AZ APÁM

Nó-tás ked-vű volt az a-pám, át-mu-la-tott sok éjszakát,
Nem saj-nál-ta rá a na-pot, ket-tőt hármat összetoldott.
De még azt is megduplázta, ha az anyám megdorgál-ta;
Ha a cigány rosszul játszott,(a) hegedűbe be-le-vá-gott.

Nótás kedvű édesapám réges-régen nem dalol már,
A szívemet bánat rágja egy-egy kedves nótájára.
Az lett a sok nóta vége, kint nyugszik a temetőbe.
Búsán szóló kis madárka, szállj az apám fejfájára!

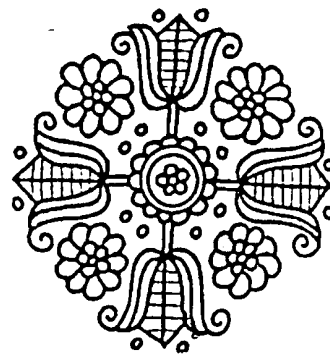

357. FÜLEMBE CSENDÜL EGY NÓTA MÉG

Kacsóh Pongrác

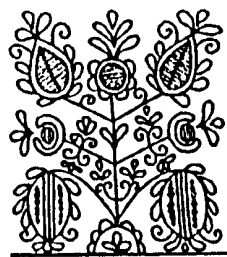
Fü-lem - be csen - dül egy nó - ta még,
Itt szuny-nya-dott már a szí-ve-m-ben rég,
A daj - ka - nó - ták em- lé - ke kél
Egy ár - va nép - ről bús dalt re- gél
A hárs- fák lomb-ja, szo-mo- rú- an rez - dül
Las-sú só - haj - tás száll miként a szél.
Ha-zám - ba vá - gyom Duna-Tisza partja vár
Szébb ott az á - lom szébben dalol a madár.

Csak most születtem, most érzem én,
Csinált e jókedv, nem igaz a fény
Latorca partján a nóta más
Leányok ajkán galambsírás
Legények ajkán csatakürtök hangja
Sodor, mint orkán vihar zokogás.
Hazámba vágyom
Duna Tisza partja vár,
Szébb ott az álom,
Szébben dalol a madár.

358. CSEREBOGÁR, SÁRGA CSEREBOGÁR

Cse-re - bo - gár, sár - ga cse - re - bo - gár,
Nem kér-dem én tú - led, mi - kor lesz nyár.
Azt se kér - dem, so - ká - ig é - lek - e.
Csak azt mondd meg, ba - bá - mé le - szek - e!

359. ELTÖRÖTT A HEGEDŰM, NEM AKAR SZÓLANI

Dankó Pista

El - törött a he - ge - dűm, nem a - kar szó - la - ni,
Ró - zsi, Rózsi, mi ba - jod. mért nem akarsz szól - ni.
A he - ge - dűm majd meg - re - pe - rá - lom.
Szó - lalj meg hát, ru - bin - tos vi - rá - gom.

Hozok mosdóvizet is gyöngypatak vizéből,
Ellopom a színét is rózsá levelétől.
Te leszel a legszebb a világon;
Szólalj meg hát, rubintos virágom.

360. HAJLIK A JEGENYE

Haj - lik a je - ge - nye, zöl - dül a le - ve - le,
Nap - pa - lom éj - je - lem ké - ped - del van te - le.
Nap - su - gár vagy nap - pal, éj - jel é - des á - lom,
Hajnalom, csillagom, egyetlen virá - gom, gyönyörű virá - gom.

Hajlik a rózsafa, nyílik a virága,
Hívtalak, kértelek, vártalak hiába.
Ha nem éri harmat, elhervad a rózsza,
Gyere ki galambom, egyetlen egy szóra;
Egyetlen egy csókra.

Hajlik a jegenye, pereg a levele,
Kertetek aljába még egyszer gyere le.
Csak annyit szeretnék megmondani néked:
Ne menj el, ne hagyj itt, elpusztulok érted...
Jaj, meghalok érted.

361. HEGEDÜLNEK, SZÉPEN MUZSIKÁLNAK

Simonffy Kálmán

He - ge - dül - nek, szé - pen mu - zsi - kál - nak,
Jó - ked - ve van az e - gész vi - lág - nak.
Ug - rán - doz - nak, jár - ják a bo - lond - ját,
Én nem tu - dom, ne - kem csak úgy mond - ják.

Nem tudok én semmit a világról,
Énmiattam leeshetik lábról.
Csak azt tudom, hogy szeretlek téged.
Édes rózsám, majd meghalok érted.

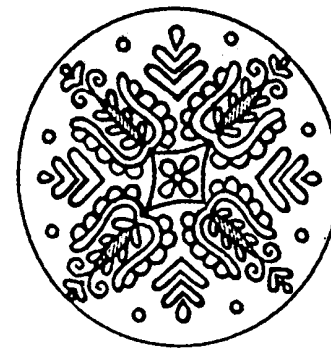
362. TÍZ PÁR CSÓKOT EGYVÉGBŐL

Petőfi Sándor - Egressy Béni

Tíz pár csó - kot egy - vég - ből, egy - vég - ből,
A leg - é - de - sebb - jé - ből!
A leg - é - de - sebb - jé - ből!
Rá - a - dást is, fe - le - ség,
Rá - a - dást is fe - le - ség,
Né - kem eny - nyi nem e - lég,
Né - kem eny - nyi nem e - lég.

Oltsuk el már a gyertyát, a gyertyát,
Mert azt ingyen nem adják.
Mert azt ingyen nem adják.
Mert a gyertya derága,
Mert a gyertya derága,
Miért is ég itt hiába?
Miért is ég itt hiába?

Házassodjunk, ha-ja-haj, ha-ja-haj,
Házassélet kutyabaj.
Házassélet kutyabaj!
Mindig szép az, mindig a
Mindig szép az, mindig a
Reggel, délben, éjszaka!
Reggel, délben, éjszaka!

363. SZÓKE KISLÁNY, CSITT, CSITT, CSITT

Dankó Pista

Szó - ke kis-lány, csitt, csitt, csitt!

Hall-gass, é - des, egy ki - csit!

Ró-zsa-bim-bó pat-tan, há-rom a csók, csat-tan.

Csitt, csitt, csitt! Egy ki - csit!

Szóke kislány, csitt, csitt, csitt
Repülünk csak egy kicsit!
Fenn vagyunk az égben,
Viseld magad szépen...
Csitt, csitt, csitt, egy kicsit!

364. PIROS RÓZSÁK BESZÉLGETNEK

Rácz Béla

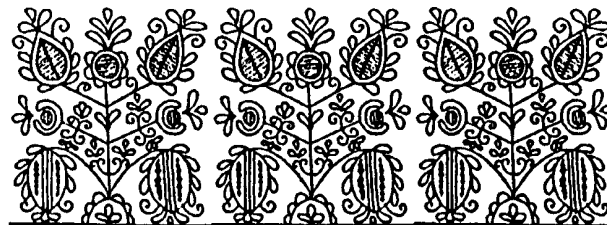
Pi - ros ró-zsák be-szél-get-nek, bó - lin-gat-nak, úgy fe - lel-nek egy-más - nak,

Ta - lál-gat - ják, ho - va jut - nak, mely sar - ká - ba en - nek a nagy vi - lág - nak.

Szép asszonynak hó keblé - re, vagy egy gyászos te - me - tés - re ko - szo - rú - ba fon - ják,

Vagy ta - lán az éj - sza - ká - ban va - la - hol egy kis kocs - má - ban egy szép lányra szórják.

És egy napon útra keltek, ágaiktól búcsút vettek a rózsák,
Mert én nékem virág kellett, letéptem egy holdas este száz rózsát,
Piros rózsák illatával, halkán síró muzsikával üzenem tenéked,
Szegény vagyok semmim sincsen, a száz rózsa minden kincsem,
add érte a szíved.

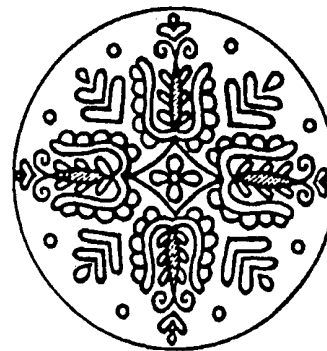
365. PAPRIKA, SÓ

Hevesi József

Pap - ri - ka, só, szó, a - mi szó,
Én va - gyok csak te - hoz - zád va - ló!
Hű le - szek én, csön - des, sze - rény,
É - des ró - zám légy hát az e - nyém!
Jöjj i - de bát - ran a ka - rom - ba,
Nem va - gyok rab - ló a Ba - kony - ba!
Pap - ri - ka, só, szó, a - mi szó,
Én va - gyok csak te - hoz - zád va - ló!

Édesanyám, kedves anyám,
Elmék én a szeretőm után.
Mért hiteget, hogyha szeret?
Gyógyítsa meg fájó szívemet!
Már nekem százszor is megmondta,
Elvisz a paphoz a templomba!
Édesanyám, kedves anyám,
Egyszer már csak igaz lesz talán.

366. KIS KUTYA, NAGY KUTYA

Kis ku-tya, nagy kutya nem u - gat hi - á - ba,
Van nekem sze-re-tóm Sze-ged vá - ro - sá - ba'.
Szeged hí - res vá - ros, Tá - pé - val ha - tá - ros,
Ott la-kik a ba-bám, ki-vel le - szek pá - ros.

Kis kutya, nagy kutya nem ugat hiába,
Van nekem szeretóm Nánás városába'.
Olyan mind a kettő, mint az aranyvessző,
Szőke is, barna is, szeret mind a kettő.

367. KÉK NEFELEJCS

Kék nefelejcs, kék nefelejcs, vi - rág - zik a tó szé - lén,
Fáj a szívem, fáj a szívem, nem so - ká - ig é - lek én.
A síomra, a síomra ko - szorút, ha meg-ha - lok,
Ég - színű kék ne-fe-lejcs-ből, ne - felejcsből fon - ja - tok.

Kék nefelejcs, kék nefelejcs a húségnek virága,
De sok szőke, barna legény megcsal engem hiába.
Ha meghalok, a síomra nefelejcsset tegyetek.
Az mondja meg, nem én, hanem ők csaltak meg engemet.

368. VÁSÁRHELYI HÍRES PROMENÁDON

Tarcsay Vilmos

Vá - sár - he - lyi hí - res pro - me - ná - don
A ró - zsa - mat min - den es - te vá - rom.
Min - den es - te vá - rom,
Két ka - rom - ba zá - rom
Vá - sár - he - lyi hí - res pro - me - ná - don.

Mért is van hát kék szem a világon.
Ha a rózsám nem lehet a párom,
Nem lehet a párom,
Mégis mindig várom
Vásárhelyi híres promenádon.

369. ASSZONY LESZ A LÁNYBÓL

Asszony lesz a lányból, a bim - bó - ból ró - zsa.
Sok - sok é - des perc - ből sok - sok boldog ó - ra.
Az ó - rák - ból na - pok, a na - pok - ból é - vek,
Fe - ke - te für - tők - ből, las - san hó - fe - hé - rek,
Las - san hó - fe - hé - rek.

Meg nem állíthatjuk az idők múlását.
Késő őszi időben virág hervadását.
De jöhet a tél is, a csillag lehullhat,
Csak a mi szerelmünk soha el nem múlhat.
Soha el nem múlhat.

370. AZ A SZÉP

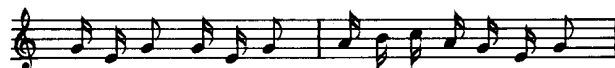
Dankó Pista

Az a szép, az a szép, a - ki - nek a sze-me kék,

a - ki-nek a sze-me kék.

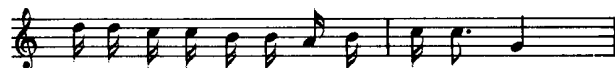
Cso-da szép, cso-da szép, a - ki - nek a sze-me kék,

a - ki-nek a sze-me kék.

Lám az e-nyém, lám az e-nyém ső - tét - kék,

Még-se va-gyok a ba-bám-nak e - lég szép (mert)

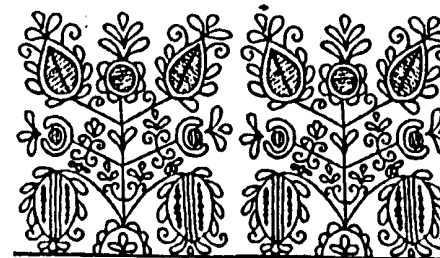

Az a szép, az a szép, a - ki - nek a sze-me kék.

a - ki-nek a sze-me kék.

Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék, akinek a szeme kék.
Csoda szép, csoda szép, akinek a szeme kék, akinek a szeme kék.
Ha nem vagyok a babámnak elég szép,
Űsse meg a válogatott nehézség (mert)
Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék, akinek a szeme kék.

371. ASZTALOMON BADACSONYI

Asz-ta-lomon ba-da-cso-nyi, hegy-al-ja - i szo-mo-rod-ni.

In - ni ké-ne, mu-lat - ni;

Bar-na kislány az ö-lem-be, ci-gány húzza a fü-lem-be,

Még - se tu-dok vi-gad - ni.

Hé. fi - ze-tő, ug - ri - fü-les!

Bo - ros - ü-veg, sö - rös - ü - veg, hány van ü - res?

Egy, ket-tő, három, négy, öt, hat, hét, öt, hat, hét.

Hogy a fe-ne e-gye meg, már megint ü-res minden po-hár,

Hej! pe-dig be i - hat - nék.

Böske, Terka, Anna, Panna,
Egyik szőke, másik barna,
Egyik szebb, mint a másik;
No meg az a Pösze Vica kassza tündér, szoba cica,
Mind a szivemmel játszik.
Ki a csuda tartja számon,
Fene tudja, hány lány volt már az én párom.
Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét; öt, hat, hét;
Verje meg a csillagos ég,
Igazira ha akadnék,
Meg is megházasodnék.

372. REPÜL A SZÁN, BÚSUL A LÁNY

Re-pül a szán, bú-sul a lány;
Fut a fa - kó, sír a Ka - tó.
A sze-re - tő - je megy es - kü - vő - re,
Le-ke-nye - rez - te a bí - ró.
Lá - nyok, lá - nyok, ha vó - na e - sze-tek,
Hej, nem fáj - na any-nyit a szí - ve - tek.
Mért ne vó - na csa - ló - ka a le-gény?
Mi - kor a lány oly köny - nyen lép - re mén.

373. MINDIG MONDTAM VESZEDELMESE A LÁNY

Min - dig mondtam ve-sze-del-mes a lány, resz - ket-ni kell tő - le,
Ha oly sze-líd, mint a ke-zes bá-rány, tig - ris lesz be - lő - le.
Isten tud - ja csak an - nak az o - kát,
Ha asz - szony lesz ki - mu - tat - ja fo - gát:
Nem há - za - so - dom meg!

Mindig mondtam veszedelmes a lány, nékem egy se kéne.
Lopva mégis bele-bele néztem egy kislány szemébe.
Isten tudja csak annak az okát,
Egyszerre csak nem reszkettem tovább,
Igy házasodtam meg.

374. SZÁLLDOGÁL A FECSKE

Szentirmay Elemér

Száll-do-gál a fecs-ke, majd visz-sza-tér es-te fész-ké-be.
Men-nék én is az én ba-bám ö-lé-be.
Nincs o-lyan lány szé-les e nagy vi-lá-gon,
Kit úgy sze-ret-né-nek, mint a-hogy én té-ged, vi-rá-gom.

Nem voltam én soha, nem is leszek soha csapodár.
Megmaradok híven az én babámnál.
Nem kell nékem senki megúnt babája.
Akár milyen szép is, bármit ígérjen is hiába.

375. SZERETŐT KERESÉK

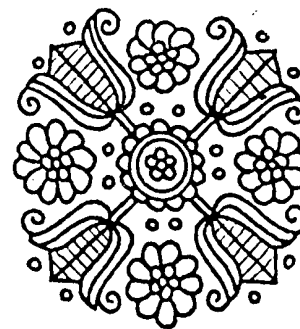
Sze-re-tőt ke-re-sek, sze-re-tőt ke-re-sek, vi-gan é-lek én is,
Nem bánom a vi-lág, nem bánom a fa-lu-a-kár-mit be-szél is.
Tíz sze-re-tőm legyen, egy nem e-lég nekem, min-den uj-jam-ra jus-son,
Bar-na le-gény vagyok, sze-re-tőt tart-ha-tok, van is hoz-zá jus-som.

Sírhat az a legény, sírhat az a legény, kinek nincsen párja,
Aki minden este, aki minden este a kapuban várja.
De én nevetetek, tized hitegetek, de csak egyet szeretek,
De szép barna leány, de szép barna leány, szeretője leszek.

376. LEHULLOTT A REZGŐNYÁRFA ARANYSZÍNŰ LEVELE

Le - hul - lott a rez - gő nyár - fa,
A - rany - sí - nű le - ve - le.
Hogy le - hul - lott, el - so - dor - ta,
Az ős - z - nek hi - deg sze - le.
Né - kem is volt egy le - vé - len,
Ró - zsa - m - tól egy ü - ze - net:
Is - ten hoz - zád, é - des, Is - ten hoz - zád, ked - ves,
Él - nünk e - gyütt nem le - het.

Elmult az ősz, megjött a nyár, eljött a szép kikelet,
Újra hajtott az a nyárfa aranyszínű levelet.
Nékem is volt egy levélre gyöngyharmattal az írva:
Isten hozzád édes, Isten hozzád kedves visznek engem a sírba.

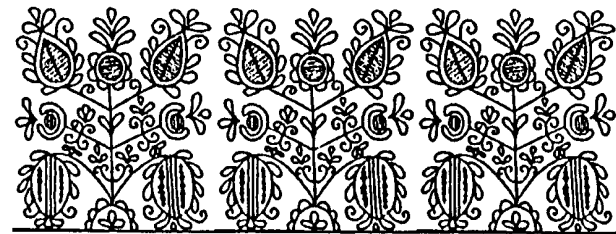

377. HAJLIK A RÓZSAFA

Haj - lik a ró - zsa - fa, haj - lik a lány,
Tánc - ra per - dül, ha húz - za a ci - gány.
Pan - ni te, hal - lod - e, kis csa - po - dár,
Mért futsz tó - lem? Ka - rom - ba gye - re már!
Hej, ha egy - szer meg - fog - lak,
É - des ró - zsa - m, jól meg - for - gat - lak!
Jöjj i - de, hal - lod - e, jöjj sza - po - rán,
Ne - künk húz - za a ci - gány, a ci - gány.

Hajlik a rózsafa, hajlik a lány,
Táncra perdül, ha húzza a cigány.
Hallod-e, hallod-e, barna babám,
Csak te szeress engemet igazán.
Hej, ha ez az éjszaka
Három teljes hétig tartana!
Hajlik a rózsafa, hajlik a lány,
Táncra perdül, ha húzza a cigány.

378. HAT NAP ÓTA SZÓL A NÓTA

Angyal Armand

Hat nap ó - ta szól a nó - ta,
Nem pi - hen - tem én az - ó - ta.
Át - ö - lel - ve tart a pá - rom,
Hat - nak a fe - le há - rom,
A pi - ci csó - kos szá - dat vá - rom,
Úgy - is te le - szel a pá - rom.
Fél - re - rúg - tam a csiz - ma sar - kát,
El - hí - vat - tam a zir - ci var - gát,
Ús - se job - ban rá - ja,
Míg a mo - re mu - zsi - kál - ja.

379. CSITT, CSAK RÓZSÁM

id. Boka Károly

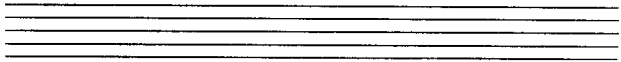
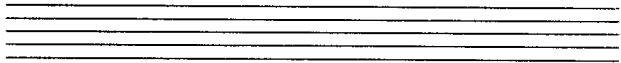
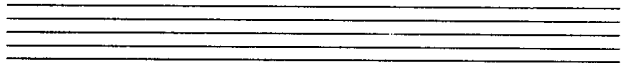
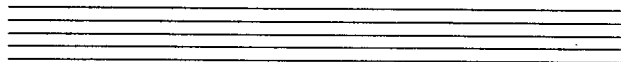
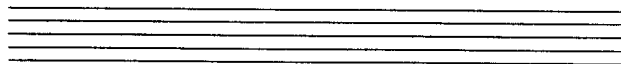
Csitt, csak ró - szám hal - lod, Mi - cso - da
ré - gi nó - tát hal - lok?
Sej - haj, dí - nom - dá - nom, De csu - da
csár - dást pen - get az én prí - má - som!
Húzd rá prí - más, be - tyár a ked - vem!
Sai - kan - tyú peng a szok - nya leb - ben,
Per - dülj, for - dulj ka - rom - ba, pá - rom,
Ezt a csu - da csár - dást ro - gyá - sig já - rom.

Hopp, hát rózsám járjad!
Perdüljön táncra táncos lábad.
Ég a talpam, tudd meg,
Míg ez a nóta járja, dehogy halunk meg!
Húzd rá primás, betyár a kedvem!
Sarkantyú peng a szoknya lebben,
Perdülj, fordulj karomba, párom,
Ezt a csuda csárdást rogyásig járom.

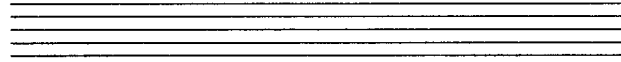
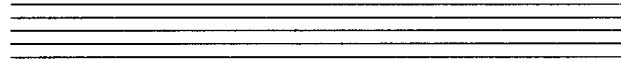
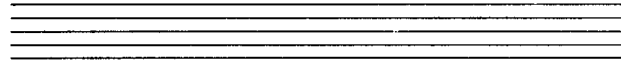
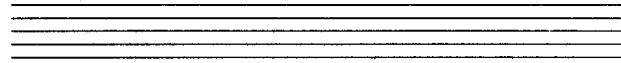
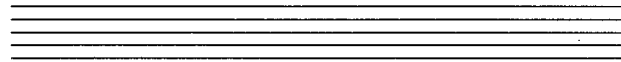
**A KÖNYVBŐL KIMARADT
KEDVENC DALOM:**

.....

**A KÖNYVBŐL KIMARADT
KEDVENC DALOM:**

.....

Betűrendes mutató

Ablakomba, ablakomba	213
A bárnai kertek alatt	87
A bolhási kertek alatt	77
A citrusfa	61
A csikósok, a gulyások	115
A csitári hegyek alatt	207
Adott Isten szekeret	133
A faluban nincs több kislány	131
A horgosi csárda	10
A jó lovas katonának	176
A juhásznak jól van dolga	6
Aj, sirass édesanyám	232
A kanyargó Tisza partján	354
A karádi bírónak	82
A karádi faluvégen	308
Aki a babáját igazán szereti	73
Aki dudás akar lenni	119
Aki szép lányt akar venni	65
Akkor szép az erdő	71
A korondi halastó	122
Alma a fa alatt	149
A malomnak nincsen köve	60
Amerre én járok	62
Amott egy kis patak mellett	210
Amott legel	208
Anyám, édesanyám	200
A pilisi tiszta búza	8
A pünkösdnek jeles napján	104
A rátóti legények	301

A szárszói híres utca	1
A szegedi halastó	268
A szennai lipisen-laposon	88
Asszony lesz a lányból	369
Asztalomon badacsonyi	371
A Vargáék ablaka	40
A Vidrócki híres nyája	273
Az a szép	370
Az árgyélus kismadár	201
Az én babám dunántúli	48
Az én jó apámnál nincs jobb a világon	355
Azért a legényért nem adnék egy krajcárt	310
Azért, hogy én huszár vagyok	191
Az hol én elmegyek	224
Az ürögi faluvégen	309
Áll előttem egy virágszál	219
Általmennék én a Tiszán ladikon	171
Árok is van, gödör is van	79
Árokiparti kökény	83
Badacsonyi kéknyelű	316
Bazsa Mária libája	110
Bányász himnusz	93
Befogom a lovam	35
Befordúltam a konyhára	69
Beszegődtem Tarnócára bojtárnak	287
Béreslegény, jól megrakd a szekered	12
Béres vagyok	227
Boldogasszony Anyánk	91
Borsót vittem a malomba	46
Budakeszin tűz van kiütve	305
Bujdosik az árva madár	225
Cickom, cickom, vagyon-e szép lányod?	57

Cigányasszony sátora	111
Cigány, cigány, mért vagy cigány	304
Csak, csak, csak az esik nékem nehezemre	66
Csak egy szép lány van a világon	349
Csárdás kis kalapot veszek	148
Cserebogár, sárga cserebogár	358
Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok	241
Csillagom, révészem	229
Csinálói erdőn	264
Csinom Palkó	175
Csitt, csak rózsám	379
Csóri kanász mit főztél	307
Csütörtökön virradóra	108
Debrecennek van egy vize	267
De szeretnék hajnalcsillag lenni	72
Dunaparton van egy malom	230
Eger felől	68
Egy asszonynak van vagy kilenc lánya	164
Egy szem búza teremjen	134
Ej, haj, gyöngvirág	254
Elhozta az Isten piros pünkösdi napját	102
Elindultam szép hazámból	95
El kéne indulni	80
Elkiáltom magamat	272
Ellopták szívemet	81
Elmegyek, elmegyek, el is van vágásom	279
Elmegyek, elmegyek, hosszú útra megyek	266
Elmennék én tinálatok egy este	107
Elment a madárka	248
Elmentem a piacra	143
Eltörött a hegedűm, nem akar szólani	359
Elvesztettem zsebkendőmet	116

Ennek a gazdának szép kocsija van	165
Erdő, erdő, de magas a teteje	284
Erdő, erdő, erdő, marosszéki kerek erdő	51
Erdőkön, mezőkön járó	240
Erdő mellett estvéledtem	249
Erdő mellett nem jó lakni	36
Erdő mélyén, esti csendben	250
Erdő nincsen zöld ág nélkül	255
Eresz alatt fészkel a fecske	147
Erre gyere, ne menj arra	109
Erre gyere, rózsám, nincsen sár	56
Esik eső, ázik a heveder	135
Esik eső csendesen	146
Esik eső, de nem ázok	4
Esik eső, zúg a gát	128
Esteledik a faluban, haza kéne menni	233
Este, este, este akar lenni	129
Este van már, csillag van az égen	194
Este van már, este van	252
Este van már, késő este	259
Este van már nyolc óra	126
Ettem szőlőt, most érik	137
Ez a gőzös most van indulóban	198
Ez a kerek ég ha beborul, kiderül	23
Ez a kislány gyöngyöt fűz	45
Ez az utca bánat utca	283
Ezt a kerek erdőt járom én	130
Ezt a kislányt igazán csakugyan	30
Édesanyám, a kendőm	86
Édesanyám, ha bejön	193
Édesanyám, ki a legény	187
Édesanyám rózsafája	58

Édesanyám sok szép szava	231
Édes uram meg tudsz verni	125
Ég a kunyhó, ropog a nád	37
Éljen soká	92
Én elmentem a kocsmába	341
Én elmentem a vásárba félpénzzel	297
Én Istenem, jó Istenem	98
Érik a, érik a búzakarász	235
Érik a ropogós cseresznye	42
Érik a szőlő	59
Éva, szívem, Éva	114
Falu végén, a nagy kerek tóba	298
Falu végén van egy ház	9
Farkas Ilka bő szoknyája	311
Favilla, fakanál, fatányér	345
Fehér László lovat lopott	260
Fehér az akácfa	38
Fekete föld termi a jó búzát	211
Fekete szem éjszakája	350
Fekete szárú cseresznye	282
Felsütött a napsugára	251
Felszántom a császár udvarát	262
Felülről fúj az őszi szél	270
Félre tőlem búbanat	124
Föl, föl, vitézek, a csatára	179
Fúj, süvölt a Mátra szele	271
Fülembe csendül egy nóta még	357
Fürdik a holdvilág az éj tengerében	238
Gábor Áron rézágyúja	185
Gerencséri utca	18
Haj, haj, haj, letörött a gally	5
Hajlik a jegenye	360

Hajlik a rózsafa	377
Hajmási Péter, Hajmási Pál	306
Hallod-e, te, kőrösi lány	138
Haragszik az édesanyám	280
Haragszom az olyan szóra	142
Harcra van a vízbe	153
Hat nap óta szól a nóta	378
Hármat tojott a fekete kánya	295
Három bokor saláta	154
Három szabó legények	303
Házasodik a tücsök	299
Házunk előtt, kedves édesanyám	289
Hegedülnek, szépen muzsikálnak	361
Hej, Dunáról fúj a szél	120
Hej, halászok, halászok	274
Hej, igazítsad jól a lábod	161
Hej, tulipán, tulipán	156
Hej, Vargáné káposztát főz	167
Hervad az a rózsza	206
Hervadj, rózsám, hervadj	205
Hess, légy, ne szállj rám	168
Hideg szél fúj	256
Hidló végén	157
Himnusz	100
Hogyha nékem sok pénzem lesz	319
Hol jártál az éjjel, cinege madár	158
Hopp ide tisztán	204
Hull a szilva a fáról	162
Hullámzó Balaton tetején	203
Huszárgyerek, huszárgyerek	172
Indulj el egy úton	223
Jaj, de magas	328

Jaj, de szép kék szeme van magának	352
Jaj, de szépen esik az eső	160
Jánoshídi vásártéren, Ica, te	159
Jászberényben, Jászberényben	314
Jászkunsági gyerek vagyok	313
Jó estét kívánok	180
Jól van dolga a mostani huszárnak	183
Jöjjön haza, édesanyám	236
Juhászlegény, szegény juhászlegény	228
Kalapom, kalapom csurgóra	322
Katona vagyok én, ország őrezője	177
Káka tövén költ a ruca	222
Káposzta, káposzta	105
Kecskebéka felmászott a fűzfára	293
Kecskemét is kiállítja	178
Kelj fel, juhász	218
Kerek a káposzta, csipkés a levele	34
Kerek utca szegelet	140
Kertem alatt faragnak az ácsok	123
Kék a kökény recece	15
Kék ibolya búra hajtja a fejét	234
Kék nefelejcs	367
Két szál pünkösdrózsa	103
Két tyúkom tavalyi	163
Két út van előttem	78
Kicsiny a hordócska	324
Kifeküdtem én a magas tetőre	215
Kihajtom a libám a gyepre	117
Kimegyek a doberdói harctérre	195
Kiment a ház az ablakon	292
Ki, ki, ki, ki volt itt	74
Kinyílt a rózsza	220

Kis kece lányom	29
Kiskereki betyárcsárda	334
Kis kutya, nagy kutya	366
Kis kút, kerek kút	144
Kispircsi faluvégen	50
Kisterenyén húzzák a hat órát	64
Kiszáradt a tóból mind a sár	276
Kocsi szekér	41
Kolozsváros olyan város	151
Komáromi magas torony	196
Kossuth Lajos azt üzente	186
Kossuth Lajos táborában	184
Kősziklán felfutó	221
Krasznahorka büszke vára	275
Kútágásra szállott a sas	302
Lakodalom van a mi utcánkba	348
Lányok, lányok, lányok a faluba	49
Lányok ülnek a toronyba	155
Lányom, lányom, gyöngyvirágom	312
Látod, babám azt a tearózsát	285
Látod-e, babám	54
Látod-e, te babám	85
Látod, édesanyám	237
Lefelé folyik a Tisza	169
Lehullott a rezgőnyárfa aranyszínű levele	376
Lement a nap a maga járásán	347
Lenn a délibábos Hortobágyon	11
Leszakadt a pincelakat	330
Madárka, madárka	226
Magas jegenyefán sárgarigó fészek	76
Magos kősziklának	63
Maros vize folyik csendesen	263

Már ezután úgy élem világom	329
Már én többet a főutcán	31
Már én többet nem	323
Már megmondtam, bús gerlice	216
Már minálunk babám	14
Mátészalka gyászba' van	333
Megdöglött a bíró lova	53
Meghalt a béres	3
Meghalt a cselészövő	94
Megismerni a kanászt	7
Megizenem a gyulai bírónak	166
Megjött már a fecskemadár	145
Megkötöm lovamat piros almafához	247
Megkötöm lovamat szomorúfűzfához	246
Megöltek egy legényt	261
Megrakják a tüzet	70
Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára	2
Megyen már a hajnalcsillag lefelé	112
Még azt mondják nem illik	25
Mikor én még legény voltam	84
Mikor gulyásbojtár voltam	269
Mindig mondtam veszedelmes a lány	373
Mi van ma, mi van ma?	101
Most szép lenni katonának	181
Nagy a feje, búsuljon a ló	325
Nagyságos kisasszony	326
Nád a házam teteje	150
Nem anyától lettem	257
Nem ide való vagyok én	243
Ne menj, rózsám, a tarlóra	281
Nem kapálok, nem kaszálók	47
Nem loptam én életembe	335

Nem, nem, nem, nem megyünk mi innen el	315
Nem vagyok én senkinek sem adósa	106
Nevijorkból kiindult a gőzhajó	265
Nékem olyan asszony kell	343
Nincsen annyi tenger csillag az égen	353
Nincs Szentesen olyan asszony	118
Nincs széna, nincs szalma	113
Nótás kedvű volt az apám	356
Nyisd ki babám az ajtót	331
Nyolc éves se voltam	258
Ó, hol vagy	96
Ó, mely sok hal terem az nagy Balatonba	332
Összegyűltek, összegyűltek az izsapi lányok	291
Ősszel érik babám a fekete szőlő	340
Paprika, só	365
Piros, piros, piros	127
Piros rózsák beszélgetnek	364
Pista bácsi, Jancsi bácsi	21
Repül a szán, búsul a lány	372
Repülj, madár, repülj	242
Részeg vagyok, rózsám	321
Réten, réten, sej, a gyulai réten	24
Ritka búza, ritka árpa	19
Rózsabokorba jöttem a világra	344
Rózsa, rózsza, bazsarózsa levele	20
Röpülj, páva, röpülj	217
Sárga a csikóm	55
Sárga a liba begye	22
Sárga csikó, csengő rajta	32
Sárga csizmát visel a babám	52
Sárga kukoricaszár	139
Sárgát virágzik a repce	39

Sej, besoroztak	199
Sej, haj, gyöngvirág	253
Sej, Nagybonyban	188
Söprik a pápai utcát	190
Serkenj fel, kegyes nép	28
Sudár magas, sudár magas	202
Süvegemen nemzetiszín rózsza	182
Sűrű csillag ritkán ragyog az égen	13
Szalárd alatt	278
Szálldogál a fecske	374
Szánt a babám	152
Százados úr seje-haj	192
Száz forintnak ötven a fele	318
Szegény legény vagyok én	277
Szegény vagyok, szegénynek születtem	286
Szerelmes a Nap a Holdba	296
Szeretnék szántani	26
Szeretőt keresek	375
Székely himnusz	99
Széles a Balaton	17
Széles a Balaton vize	89
Széles a Duna	33
Szép a rózsám, nincs hibája	342
Szép asszonynak kurizálok	327
Szépen úszik a vadkácsa	141
Szép szakmári lányok	294
Szivárvány havasán	244
Szól a kakas már	212
Szózat	97
Szőke kislány, csitt, csitt, csitt	363
Tavaszi szél vizet áraszt	75
Tavasszal a Tisza	351

Tebenned bíztunk	90
Te vagy a legény, tyukodi pajtás	174
Tisza partján mandulafa virágzik	67
Tizán innen, Dunán túl	288
Tizenhárom ezüst pityke	338
Tizenhárom fodor van a szoknyámon	336
Tizenhárom végből van az én gatyám	337
Tíz pár csókot egyvégből	362
Tollfosztóban voltam az este	132
Tokaj vidék azért jó	290
Töltik a nagy erdő útját	189
Török bársony süvegem	173
Túlsó soron esik az eső	27
Túr a disznó	121
Utcára nyílik a csárdaajtó	317
Új a csizmám	197
Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt	43
Vasárnap bort inni	346
Vásárhelyi híres promenádon	368
Vékony deszka kerítés	44
Vékony héja, de vékony héja	170
Virágéknál ég a világ	300
Volt szeretőm tizenhárom	339
Vörös bort ittam az este	320
Zöld erdőben, sík mezőben sétál egy madár	245
Zöld erdőben, zöld mezőben lakik egy madár	239
Zöld erdőben, zöld mezőben sétálott egy páva	214
Zöldre van a, zöldre van a rácsos kapu festve	16
Zúg az erdő, zúg a mező	209
Zsebkendőm négy sarka	136